

“Nog eentje dan...”

*Een explorerend onderzoek naar de ervaringen
van marathons kijkers bij HOUSE OF CARDS*

Leonie Fransen ▪ 5488036 ▪ 20 april 2015

Eerste lezer: Dr. J. Keilbach ▪ Tweede lezer: T. Vercruysse
Master Film- en Televisiewetenschap ▪ Universiteit Utrecht

Voorwoord

Voor u ligt de masterscriptie “Nog eentje dan...?: Een explorerend onderzoek naar de ervaringen van marathonkijkers bij HOUSE OF CARDS.” Dit werkstuk heb ik geschreven ter afsluiting van de master Film- en Televisiewetenschap aan de Universiteit Utrecht. Ondanks dat dit een relatief klein onderzoek is geweest, was het een intensieve periode van slechts tweeëneenhalve maand om het te ontwerpen, uit te voeren en te schrijven, waarbij ik in de laatste maand full time stage begon te lopen. Daarom wil ik een aantal mensen bedanken voor hun steun tijdens deze periode. Ten eerste mijn begeleider, Judith Keilbach, die mij telkens heeft voorzien van uitgebreid respons op mijn werk. Ten tweede de tweede lezer Tom Vercruyse, voor zijn feedback op het ontwerp van het onderzoek. Daarnaast mijn vriend, vrienden en familie, die ik in deze periode weinig heb kunnen zien maar waarvan ik altijd steun en aanmoediging heb ontvangen.

Bovenal wil ik de respondenten bedanken die vol enthousiasme hebben geparticipeerd aan dit onderzoek. Tweeëntwintig mensen hebben tijdens het kijken van het derde seizoen van HOUSE OF CARDS een dagboek voor dit onderzoek bijgehouden en drie mensen hebben zeer openhartig hun verhaal gedaan over de ervaringen tijdens het marathonkijken van HOUSE OF CARDS. Ik ben hen allen dan ook zeer dankbaar voor hun medewerking. Tegen alle medestudeerders en toekomstig afgestudeerden wil ik, zoals Frank Underwood uit HOUSE OF CARDS, op toepasselijke wijze zeggen: *We're survivors.*

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
Samenvatting	4
Inleiding.....	5
Hoofdstuk 1: Theorie en methode.....	7
1.1: Binge-watching en marathonkijken.....	7
1.2: Narrative complexity	8
1.3: Immersie.....	10
1.4: Self-scheduling en spoilers.....	11
1.5: Flow, interface en scripted spaces	11
1.6: Methode.....	12
Hoofdstuk 2: Narratieve ervaringen van marathonkijkers.....	15
2.1: Begrijpen en vergeten.....	15
2.2: Cliffhangers	18
2.3: Immersie.....	18
Hoofdstuk 3: Sociale ervaringen van marathonkijkers	21
3.1: De ‘buzz’	21
3.2: Individualistische kijkervaring	22
Hoofdstuk 4: Procesmatige ervaringen van marathonkijkers	25
4.1: Illusie van controle	25
4.2: De Netflix-flow	26
Conclusie	28
Bibliografie.....	30

Samenvatting

Voor dit kwalitatieve en verkennende onderzoek heb ik drie diepte-interviews afgenomen over de narratieve, sociale en procesmatige ervaringen van het marathonkijken van HOUSE OF CARDS. Uit de analyse is ten eerste gebleken dat de respondenten door het marathonkijken de verhaallijnen van het complexe narratief beter kunnen begrijpen. De cliffhangers in elke aflevering zorgen ervoor dat de respondenten het kijken willen voortzetten. Door het gebruik van ‘direct address’ door het hoofdpersoonage, het met intense aandacht volgen van het complexe narratief en door het seizoen van HOUSE OF CARDS in een geconcentreerde periode te kijken, ervaren de respondenten een gevoel van immersie. Daarnaast ervaren de geïnterviewden door de ‘buzz’ rondom dit seizoen dat zij de serie zo snel mogelijk wilden afkijken om zo spoilers te ontwijken. Mede door de mogelijkheid van ‘self-scheduling’ was het voor de meeste participanten een individualistische kijkervaring. Tot slot is uit de analyse gebleken dat de marathonkijkers een illusie van controle ervaren, waarbij de geïntegreerde ‘flow’ van Netflix het marathonkijken van HOUSE OF CARDS stimuleert.

Kernbegrippen: Marathonkijken, *binge-watching*, *complex narrativity*, cliffhangers, immersie, spoilers, *self-scheduling*, *flow*, diepte-interviews, *grounded theory*.

Inleiding

Figuur 1: Mary Beth Creger (HOUSE OF CARDS-kijker), Twitter post, 2 maart, 2015, 11:14 uur, <https://twitter.com/ravenredhead14/status/572339073953738752> (geraadpleegd op 4 maart 2015)

Netflix is de eerste op grote schaal succesvolle streamingdienst waarbij abonnees *on demand* films en series kunnen kijken.¹ Netflix distribueert tevens exclusieve series zoals HOUSE OF CARDS, waarbij nieuwe seizoenen tegelijkertijd met de première in hun geheel beschikbaar worden gemaakt.² Dit maakt het mogelijk dat mensen zelf bepalen hoe zij het seizoen kijken, waardoor de populariteit van *binge-watching* - het kijken van meerdere afleveringen achter elkaar - is toegenomen.³ De term 'binge' roept volgens Charlotte Brunson connotaties op van een ongecontroleerde, excessieve consumptie, net als bij 'binge-eating' en 'binge-drinking'.⁴ Onderzoekers van de Universiteit Texas relateren naar aanleiding van een recent enquête-onderzoek *binge-watching* aan eenzaamheid en depressie.⁵ Maar ervaren marathonkijkers dit echt zo?

In het huidige gefragmenteerde medialandschap, met talloze (digitale) platforms en content-aanbieders, moeten distributiediensten volgens Elissa Nelson een toegevoegde waarde hebben om te kunnen overleven. Nelson stelt: "Distributors have to find ways to cut through the noise of the teeming digital distribution arena, while balancing the demands of the consumer."⁶ Volgens Mario Klarer heeft Netflix er strategisch voor gekozen om HOUSE OF

¹ Mario Klarer, "Putting television 'aside': novel narration in House of Cards," *New Review of Film and Television Studies* 12, nr. 2 (2014): 204.

² Ibid., 205.

³ Charlotte Brunson, "Bingeing on box-sets: the national and the digital in television crime drama" in *Relocating Television: Television in the digital context*, red. Jostein Gripsrud (Londen en New York: Routledge, 2010), 65;

Lisa Glebatis Perks, *Media Marathoning: Immersions in Morality* (Maryland: Lexington Books, 2015), ix.

⁴ Brunson, "Bingeing on box-sets," 65.

⁵ International Communication Association, "Feelings of loneliness and depression linked to binge-watching television," *EurekaAlert*, 29 januari 2015, http://www.eurekaalert.org/pub_releases/2015-01/ica-fol012615.php (geraadpleegd op 19 april 2015).

⁶ Elissa Nelson, "Windows into the Digital World: Distributor Strategies and Consumer Choice in an Era of Connected Viewing," in *Connected Viewing: Selling, Streaming, & Sharing Media in the Digital Era*, red. Jennifer Holt en Kevin Sanson (Londen en New York: Routledge, 2014), 69.

CARDS op deze manier te publiceren omdat het bedrijf hiermee rekening houdt met nieuwe kijkgewoontes van abonnees. Mensen hoeven namelijk door DVD-boxen, (digitale) video recorders, *streamings* en *downloads* al langer niet meer noodzakelijk een uitzending op een specifiek tijdstip te kijken. Zo zijn kijkers niet meer geheel afhankelijk van tijdschema's van televisiezenders.⁷

Om het succes van strategieën van platforms te bepalen is het volgens Amanda Lotz belangrijk om publieksonderzoek uit te voeren.⁸ Netflix heeft de beschikking over gegevens van kijkers waardoor ze kunnen bijhouden hoeveel van hun abonnees een serie in marathonvorm kijken.⁹ Echter, dit verklaart niet hoe mensen het marathonkijken ervaren. Om de ervaringen van mensen te begrijpen is volgens Bonnie Brennen diepgaand kwalitatief onderzoek nodig.¹⁰ Daarom heb ik diepte-interviews afgenomen met mensen die het laatste seizoen van HOUSE OF CARDS in marathonvorm hebben gekeken. De volgende vraag staat in dit onderzoek centraal: “Hoe ervaren mensen het kijken van meerdere afleveringen van de Netflix Original-serie HOUSE OF CARDS achter elkaar?”

Het is gebleken dat de ervaringen van marathonkijkers van HOUSE OF CARDS zich voornamelijk afspelen op het gebied van het narratief, op sociaal gebied en procesmatig gebied. Op het gebied van het narratief analyseer ik hoe de respondenten de verhaallijnen van HOUSE OF CARDS ervaren bij het marathonkijken. Ik onderzoek hoe het marathonkijken van HOUSE OF CARDS invloed heeft op sociale relaties en hoe de marketing ‘buzz’ een rol heeft gespeeld bij de praktijk van het marathonkijken. Tot slot analyseer ik hoe de geïnterviewde kijkers het proces van het marathonkijken van HOUSE OF CARDS via Netflix ervaren.

Ik plaats dit onderzoek in het wetenschappelijk domein van *audience studies*. Met mijn analyse meng ik mij in de discussie omtrent strategieën van online distributieplatforms en de uitgebreide kijkmogelijkheden die hierdoor ontstaan.

---

⁷ Klarer, “Putting television ‘aside’,” 205.

⁸ Ibid., 3, 231.

⁹ Amanda Lotz, *The Television Will Be Revolutionized*, 2^e ed. (New York en Londen: New York University Press, 2014), 228; David Carr, “For ‘House of Cards’, Using Big Data to Guarantee Its Popularity,” *NY Times*, Business, 24 februari 2013, <http://www.nytimes.com/2013/02/25/business/media/for-house-of-cards-using-big-data-to-guarantee-its-popularity.html> (geraadpleegd op 19 april 2015)

¹⁰ Bonnie S. Brennen, *Qualitative Research Methods for Media Studies* (New York en Londen: Routledge, 2013), 4.

Hoofdstuk 1: Theorie en methode

Uit de analyse van de interviews zijn een aantal begrippen naar voren gekomen die belangrijk zijn bij het beschrijven van de ervaringen van marathonkijken. In dit gedeelte definieer ik deze begrippen en bespreek ik de belangrijkste literatuur voor dit onderzoek. Tevens beschrijf ik de gekozen methode voor het empirisch onderzoek.

1.1: Binge-watching en marathonkijken

Het kijken van meerdere afleveringen van een serie achter elkaar wordt in de literatuur gedefinieerd als ‘binge-watching’ of ‘marathonkijken’.¹¹ Charlotte Brunson beschrijft dit als “the domestic viewing of multiple episodes sequentially,” dus het opeenvolgend kijken van meerdere afleveringen in een huiselijke setting.¹² Auteurs verwijzen niet naar een specifiek aantal afleveringen dat achter elkaar moet worden gekeken voordat het een *binge* of marathon kan worden genoemd. Mareike Jenner stelt dan ook dat de betekenis die aan de term ‘binge’ wordt ontleend per persoon verschilt.¹³ Binge-watching is geen nieuw fenomeen; de komst van DVD-boxen maakte het al mogelijk om meerdere afleveringen of zelfs een geheel seizoen in één sessie te kijken.¹⁴

Brunson omschrijft de ervaringen van marathonkijkers als “the complex pleasures of narrative, in which one is caught in the contradictory desire to find out what happens next and for the story not to end.”¹⁵ Brunson impliceert hiermee dat er zowel gevoelens van kwelling als plezier aan binge-watching verbonden zijn, omdat marathonkijkers het kijken voortzetten omdat ze willen ontdekken hoe het plot zich ontwikkelt, maar tegelijkertijd niet willen dat het verhaal tot een eind komt. Een serie die ‘bingeable’ is moet volgens Brunson een vorm van voorspelbaarheid hebben, een belofte dat het plezier terugkomt, de belofte van “repetition with difference.”¹⁶ Wanneer een serie in marathonvorm te bekijken is hoeven kijkers dus niet een week lang te wachten op plotontwikkelingen.¹⁷ Door in een geconcentreerde periode een

---

¹¹ Brunson, “Bingeing on box-sets,” 65; Mareike Jenner, “Is this TVIV? On Netflix, TVIII and binge-watching,” *New Media & Society* jul. (2014): 9; Jennifer Gillan, *Television and New Media: Must-click TV* (New York en Oxon: Routledge, 2011), 83; Todd M. Sodano, “Television’s Paradigm (Time)Shift,” In *Time in Television Narrative: Exploring Temporality in Twenty-First-Century Programming*,

Melissa Ames (Mississippi: University Press of Mississippi, 2012), 32.

¹² Brunson, “Bingeing on box-sets,” 65.

¹³ Jenner, “Is this TVIV? On Netflix, TVIII and binge-watching,” 9.

¹⁴ Matt Hills, “From the Box in the Corner to the Box Set on the Shelf,” *New Review of Film and Television Studies* 5, nr. 1 (2007): 58; Brunson, “Bingeing on box-sets,” 65; Derek Kompare, *Rerun Nation: How Repeats Invented American Television* (New York en Londen: Routledge, 2005), 214.

¹⁵ Brunson, “Bingeing on box-sets,” 66.

¹⁶ Ibidem.

¹⁷ Lotz, *The Television Will Be Revolutionized*, 73; Derek Kompare, “Publishing Flow: DVD Box Sets and the Reconceptation of Television,” *Television New Media* nov. (2006): 352.

seizoen te kijken kunnen mensen tevens betere herinneringen hebben van betekenisvolle details die anders misschien vergeten zouden zijn.¹⁸

Echter, Brunson stelt dat het traditionele wachten en daarmee het vergeten van details, juist een generiek onderdeel is van het plezier dat kijkers ondervinden aan series. Zonder deze praktijk van het vergeten maakt “repetition with difference” mogelijk plaats voor “repetition with too much of the same.”¹⁹ Michael Newman sluit zich hier bij aan: hij stelt dat het wekelijkse ritme van een serie de kijkers een serie laat waarderen, er aandacht aan laat besteden, de tijd geeft om indruk te laten maken en in discussie te kunnen laten gaan over het narratief.²⁰ Tegelijkertijd stelt Newman dat *bingeing* de ervaring van televisie meer intens en persoonlijk maakt. Dit komt volgens Lisa G. Perks omdat er minder onderbrekingen zijn van de ‘echte wereld’ door de temporeel intense periode waarin binge-watchers het kijken.²¹

Aangezien aan ‘binge-watching’ de negatieve connotaties kleven van een ongecontroleerde, excessieve consumptie net als bij ‘binge-eating’ en ‘binge-drinking,’ zal ik verder in dit onderzoek ‘marathonkijken’ gebruiken omdat dit een meer neutrale term is.²²

1.2: Narrative complexity

Jason Mittell stelt dat de mogelijkheid tot marathonkijken en het opnieuw kijken van een seizoen op DVD heeft bijgedragen aan de opkomst van *narrative complexity* in Amerikaanse televisieseries.²³ Volgens Amanda Lotz heeft het uitvoerend management van Netflix dan ook de hoge productiekosten van HOUSE OF CARDS verdedigd, omdat zij door hun kijkgegevens wisten dat abonnees voornamelijk genoten van *complex serialized drama*.²⁴ Mittell definieert narrative complexity als volgt:

At its most basic level, narrative complexity is a redefinition of episodic forms under the influence of serial narration— not necessarily a complete merger of episodic and serial forms but a shifting balance. Rejecting the need for plot closure within every

---

¹⁸ Amanda Lotz, “Rethinking Meaning Making: Watching Serial TV on DVD,” *FlowTV* <http://flowtv.org/2006/09/rethinking-meaning-making-watching-serial-tv-on-dvd/> 22 september 2006 (geraadpleegd op 19 april 2015); Gillan, *Television and New Media*, 83.

¹⁹ Brunson, “Bingeing on box-sets,” 66.

²⁰ Michael Newman, “TV Binge,” *FlowTV*, 23 januari 2009, <http://flowtv.org/2009/01/tv-binge-michael-z-newman-university-of-wisconsin-milwaukee/> (geraadpleegd op 19 april 2015).

²¹ Lisa Glebatis Perks, *Media Marathoning: Immersions in Morality* (Maryland: Lexington Books, 2015), 44.

²² Perks, *Media Marathoning: Immersions in Morality*, ix.

²³ Jason Mittell, “Narrative Complexity in Contemporary American Television,” *The Velvet Light Trap* 58 (2006): 31.

²⁴ Amanda Lotz, *The Television Will Be Revolutionized*, 228.

episode that typifies conventional episodic form, narrative complexity foregrounds ongoing stories across a range of genres.²⁵

Het traditionele verschil tussen *episodic*- en *serial narration* is dat bij episodische series gebruik wordt gemaakt van op zichzelf staande afleveringen met autonome plotlijnen, waarbij de personages en de settings terugkomen in elke aflevering. Bij serial narration wordt gebruik gemaakt van een continue verhaallijn waarbij personages zich door de afleveringen heen ontwikkelen.²⁶ *Narrative complex series* maken volgens Mittell dus gebruik van een hybride vorm waarbij er geen noodzakelijke afsluiting van het plot bestaat aan het einde van elke aflevering. Hierbij kan gebruik worden gemaakt van *cliffhangers*: een narratieve techniek waardoor kijkers na de laatste scène van een aflevering zich afvragen wat er nog gaat gebeuren.²⁷ Jason Mittell stelt dat complexe narratieve televisie intense aandacht van de kijker vereist door de uitdagende en ingewikkelde verhaallijnen.²⁸

Een ander element van complexe narratieve series is dat zij speciale narratieve effecten bevatten, waarbij de aandacht uitgaat naar de constructie van het narratief en de bewustwording van de kijker hiervan. Door deze effecten wordt er vaak afgezien van het realistische karakter van een serie.²⁹ Een voorbeeld hiervan is het breken van ‘de vierde wand’ door middel van *direct address*, waarbij een personage de kijker thuis aanspreekt door het kijken en praten in de camera.³⁰ Het is echter niet altijd het geval dat direct adress de kijker distantieert van de verhaalwereld.³¹ Tom Brown stelt dat het in sommige gevallen juist de relatie tussen de kijker en het personage intensiveert.³² De auteur noemt het een “particular gesture towards intimacy with that audience” dat kan leiden tot een speciale connectie met het personage.³³ Direct adress kan volgens Brown worden gebruikt om de persoonlijke gedachtes en gevoelens van een personage te uiten, wat een gebaar van openheid en eerlijkheid is.³⁴

---

²⁵ Ibid., 32.

²⁶ Glen Creeber, *The Television Genre Book*, 2^e ed. (Londen: British Film Institute, 2008), 8; Sarah Kozloff, “Narrative Theory and Television,” in *Channels of Discourse, Reassembled: Television and Contemporary Criticism*, 2e ed., red. Robert C. Allen (Chapel Hill en London: The University of California Press, 1992), 90-91.

²⁷ Michael Z. Newman, “From Beats to Arcs: Toward a Poetics of Television Narrative,” *The Velvet Light Trap* 58 (2006): 23.

²⁸ Mittell, “Narrative Complexity in Contemporary American Television,” 38.

²⁹ Mittell, “Narrative Complexity in Contemporary American Television,” 35.

³⁰ Ibid., 37.

³¹ Tom Brown, *Breaking the Fourth Wall: Direct Address in the Cinema* (Edinburgh: Edinburgh University Press, 2012), x.

³² Ibid., x, 13.

³³ Ibid., 13.

³⁴ Ibidem.

1.3: Immersie

Immersie heeft in de literatuur diverse betekenissen. De term wordt veelal gebruikt om een relatie tussen gebruikers en nieuwe media te beschrijven.³⁵ Lister et. al. omschrijven het als “the experience of being inside the world of a constructed image.”³⁶ Bij immersie ervaren mensen dus het gevoel dat ze worden ‘ondergedompeld’ in een verhaalwereld. Mark Wolf identificeert een driedeling binnen dit concept: een fysieke vorm van immersie, een sensuele vorm van immersie en een conceptuele vorm van immersie.³⁷ Bij fysieke immersie is de gebruiker van het medium op een fysieke manier omringt door de geconstrueerde ervaring, zoals bij een achtbaan in een attractiepark.³⁸ Bij een sensuele immersie is niet het gehele lichaam van de gebruiker ‘ondergedompeld’ in de ervaring maar is alles wat de gebruiker ziet en hoort onderdeel van de gecontroleerde ervaring, bijvoorbeeld bij het kijken van een film in een donkere bioscoop met een groot scherm.³⁹ Een conceptuele vorm van immersie is gebaseerd op de verbeeldingskracht van de gebruiker, waarbij het medium een gedetailleerde beschrijving verstrekt over de verhaalwereld.⁴⁰

Slater en Wilbur beschrijven immersie als “the extent to which the computer displays are capable of delivering an inclusive, extensive, surrounding and vivid illusion of reality to the senses of a human participant.”⁴¹ De auteurs wijzen immersie dus toe aan een technologie. Hierbij is het belangrijk dat een medium insluitend werkt waarbij invloeden uit de fysieke realiteit worden uitgesloten van de ervaring. Het is van belang dat een medium verschillende zintuiglijkheden aanspreekt en dat de virtuele wereld op panoramische wijze omvangrijk is en zich niet beperkt tot een smal blikveld. Tot slot is volgens Slater en Wilbur een levendige resolutie van het scherm van belang.⁴²

Pierre Gander stelt echter het volgende: “A medium that is defined as ‘immersive’ only by virtue of its technological features does not guarantee that it will produce an immersive storytelling experience.”⁴³ Zowel technologie als narratie is dus van belang om een ervaring te creëren waarbij men wordt ‘ondergedompeld’ in een denkbeeldige wereld. Ik

---

³⁵ Mark J.P. Wolf, *Building Imaginary Worlds: The Theory and History of Subcreation* (New York en Londen: Taylor and Francis, 2012), 48.

³⁶ Martin Lister et. al., red., *New Media: A Critical Introduction*, 2^e ed. (Routledge: Oxon en New York), 424.

³⁷ Ibidem.

³⁸ Ibidem.

³⁹ Ibidem.

⁴⁰ Mark J.P. Wolf, *Building Imaginary Worlds*, 48-49.

⁴¹ Mel Slater en Sylvia Wilbur, “A Framework for Immersive Virtual Environments (FIVE): Speculations on the Role of Presence in Virtual Environments,” *Presence: Teleoperators and Virtual Environments* 6, nr. 6 (1997): 605.

⁴² Ibidem.

⁴³ Pierre Gander, “Two Myths about Immersion in New Media Storytelling,” *Lund University Cognitive Studies* 80 (1999): 14.

verwijs naar het concept ‘immersie’ in de beschrijving van de narratieve ervaringen van de geïnterviewde marathonkijkers in het tweede hoofdstuk.

1.4: Self-scheduling en spoilers

Een programma onafhankelijk van een tijdschema van een televisiezender kijken wordt ook wel *self-scheduling* genoemd. Een self-scheduler kan door middel van een technologie zelf zijn of haar eigen televisieprogrammering samenstellen.⁴⁴ Een gevolg hiervan op sociaal gebied is dat mensen op andere momenten een serie kijken, waardoor de *watercooler conversations* - de discussies bij de koffieautomaat de dag na uitzending - over series langzamerhand verdwijnen. Ook geeft het later terugkijken van programma's, ook wel *time-shifting* genoemd, risico op het tegenkomen van *spoilers* in onder andere recensies en op sociale media.⁴⁵ Spoilers zijn berichten met informatie over een programma die de kijkervaring ‘verpesten’. Volgens Jenkins is *spoiling* ontstaan door de temporele en geografische *mismatch* van nieuwe en oude media:

For starters, people on the East Coast saw a series three hours earlier than people on the West Coast. (...) As long as people in different locations weren't talking to each other, each got a first-time experience. But, once fans got online, these difference in time zones loomed large.⁴⁶

Dit verschil in tijdzones werd een probleem toen mensen online informatie gingen verstrekken over een aflevering van een programma. Zij verpesten hiermee het verhaal van het programma voor kijkers uit de zones waar het nog moest worden uitgezonden. De theoretische concepten ‘self-scheduling’ en ‘spoilers’ gebruik ik in hoofdstuk drie en vier voor de analyse van de sociale en procesmatige beleving van marathonkijkers van HOUSE OF CARDS.

1.5: Flow, interface en scripted spaces

Raymond Williams introduceerde het concept ‘flow’ in *Television: Technology and Cultural Form* uit 1974. Het betekent dat programma's niet op zich zelf staan maar onderdeel zijn van een geplande, continue stroom van beelden, waarbij de sequentie van programma-items en

---

⁴⁴ James Bennett, “Television Studies Goes Digital,” *Cinema Journal* 47, nr. 3 (2008): 161.

⁴⁵ Lotz, *The Television Will Be Revolutionized*, 73.

⁴⁶ Henry Jenkins, *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide* (New York en Londen: New York University Press, 2006), 30.

reclameblokken aan elkaar verbonden zijn.⁴⁷ Dit was volgens Williams een strategie van zenders om kijkers te ‘vangen’ voor een gehele avond om daarmee in te spelen op de concurrentie.⁴⁸ De betekenis van flow is echter veranderlijk door ontwikkelingen op het gebied van technologie, regelgeving en cultuur. William Uricchio beschrijft bijvoorbeeld de actievere rol van de kijker in de flow van programmering met de term ‘userflow.’⁴⁹

Het concept ‘flow’ is daarmee niet alleen van toepassing op een televisietoestel maar tevens op nieuwe distributieplatforms als online streamingdiensten. Netflix is een vorm van een digitaal kijksysteem met een ‘screen-based interface.’ Een interface is een intermediair tussen individuen en media content.⁵⁰ Het is een virtuele ruimte waarin gebruikers onder andere kunnen navigeren in menu’s, op links kunnen klikken en voorkeuren kunnen registreren. Interfaces zorgen volgens Daniel Chamberlain in de eerste plaats voor het kunnen vinden van content en geven in de tweede plaats de gebruikers vaak een gevoel van controle hierover.⁵¹ Echter, interfaces bevatten vaak ‘scripted spaces,’ virtuele ruimtes die zo ontworpen zijn dat ze een verwachte reactie van gebruikers genereren. Volgens Chamberlain is een scripted space een vorm van een *predestination*, waarbij de gebruiker de illusie krijgt van een vrije keuze, maar waarbij zijn of haar acties vooraf zijn uitgedacht door de ontwerper van de interface.⁵² Ik gebruik de termen ‘flow’, ‘interface’ en ‘scripted spaces’ als analytische begrippen om de procesmatige ervaringen van marathonkijkers van HOUSE OF CARDS te omschrijven.

1.6: Methode

Om inzicht in deze ervaringen te verkrijgen heb ik een kwalitatief empirisch onderzoek uitgevoerd.⁵³ Ik heb specifiek voor de politieke thriller HOUSE OF CARDS als casus gekozen omdat het derde seizoen tijdens het ontwerpen van de scriptie in première ging, waardoor ik tweeëntwintig HOUSE OF CARDS-kijkers een dagboek heb kunnen laten invullen over hun kijkgedrag.⁵⁴ In deze dagboeken schreven de participanten wanneer en met wie zij

---

⁴⁷ Raymond Williams, *Television: Technology and Cultural Form*, (Londen: Fontana, 1974), 90.

⁴⁸ Ibid., 91.

⁴⁹ William Uricchio, “Television’s Next Generation: Technology/Interface culture/Flow,” in *Television After TV: Essays on a Medium in Transition*, red. Lynn Spigel en Jan Olsson (Durham: Duke University Press, 2005), 239; William Uricchio, “TV as Time Machine: Television’s changing heterochronic regimes and the production of history,” in *Relocating Television: Television in the digital context*, red. Jostein Gripsrud (Londen en New York: Routledge, 2010), 36.

⁵⁰ Daniel Chamberlain, “Scripted Spaces: Television Interfaces and the Non-Places of Asynchronous Entertainment,” in *Television as Digital Media*, red. James Bennett en Niki Strange (Durham en Londen: Duke University Press, 2011), 230.

⁵¹ Ibidem.

⁵² Ibid., 239-240.

⁵³ Brennen, *Qualitative Research Methods for Media Studies*, 4.

⁵⁴ Netflix, “Netflix Original House of Cards,” *Netflix*, <http://www.netflix.com/WiMovie/70178217> (geraadpleegd op 4 maart 2015).

afleveringen van het nieuwe seizoen keken, hoeveel afleveringen zij per sessie keken en hoe zij dit hebben ervaren.⁵⁵ Onder de participanten bevonden zich zowel mannen als vrouwen, tussen de achttien en zesenvijftig jaar. Ik richtte mij niet op een specifieke doelgroep, omdat het niet mijn doel was te onderzoeken of er bijvoorbeeld vergelijkbare generatiekenmerken bestaan. Mijn doel was om de belevenis van HOUSE OF CARDS-marathonkijkers te beschrijven. Ik ben voor dit onderzoek voor de definitie van marathonkijken uitgegaan van minstens twee afleveringen achter elkaar, met de toevoeging van Todd Sodano en Lisa G. Perks dat alle afleveringen van een seizoen in een geconcentreerde periode moeten worden gekeken.⁵⁶

Het kijkgedrag van de participanten kan door dit onderzoek beïnvloed zijn. Dit heb ik geprobeerd te beperken door duidelijk aan te geven dat zij het seizoen in hun eigen tempo moesten kijken en dat het niet afgekeken hoefde te zijn voor de inleverdatum. Aan de hand van de verkregen dagboeken en voorgesprekken selecteerde ik drie deelnemers: Jacobien (23, student), Kelly (22, student) en Gerrit (56, manager). Met hen heb ik interviews afgenomen over de ervaringen die zij tijdens het marathonkijken van HOUSE OF CARDS hebben gehad. Dit waren semigestructureerde diepte-interviews. Ik heb een topiclijst gebruikt om specifieke onderwerpen aan bod te laten komen maar ik heb tevens ruimte geboden voor flexibiliteit.⁵⁷ De interviews zijn opgenomen en getranscribeerd.⁵⁸ In verband met privacy-redenen heb ik de achternamen van de respondenten in deze scriptie weggelaten. In de resultatenbeschrijving zal de analyse van de interviews leidend zijn, waarbij ik af en toe verwijs naar fragmenten uit dagboeken om de analyse te ondersteunen.

Voor de analyse van de data heb ik *grounded theory* gebruikt, een kwalitatieve methode die oorspronkelijk ontwikkeld is door Barney Glaser en Anselm Strauss, gepubliceerd in *The Discovery of Grounded Theory* uit 1967. Deze vorm van analyse was passend voor dit onderzoek omdat ik geen concepten wilde toetsen maar juist op zoek was naar thema's die uit de data voortkomen. Het coderen van fragmenten is het meest centrale proces in *grounded theory*.⁵⁹ Hiervoor raadpleegde ik het handboek *Social Research Methods* van Alan Bryman uit 2012. Tijdens het 'open coderen' gaf ik samenvattende labels aan delen van de tekst die van belang waren voor het beantwoorden van mijn vragen.⁶⁰ In de tweede fase, het 'axiaal coderen', zocht ik naar verbanden tussen labels binnen interviews en

---

⁵⁵ Zie bijlage 7.

⁵⁶ Sodano, "Television's Paradigm (Time)Shift," 32.

⁵⁷ Alan Bryman, *Social Research Methods* (Oxford: Oxford University Press, 2012), 471.

⁵⁸ Zie bijlage 3, 4 en 5.

⁵⁹ Ibid., 568.

⁶⁰ Ibid., 569; zie bijlage 1.

onderling om hier overkoepelende categorieën van te maken.⁶¹ Tot slot ging ik selectief coderen, waarbij ik de kerncategorieën heb geselecteerd.⁶² Deze kerncategorieën betreffen ‘begrijpen en vergeten,’ ‘cliffhangers,’ ‘immersie,’ ‘buzz,’ ‘individualistische kijkervaring,’ ‘illusie van controle’ en ‘Netflix-flow.’ In de volgende drie hoofdstukken zal ik toelichten hoe ik tot deze selectie ben gekomen.

---

⁶¹ Ibidem.

⁶² Ibidem.

Hoofdstuk 2: Narratieve ervaringen van marathonkijkers

Het is gebleken dat de ervaringen van het marathonkijken van HOUSE OF CARDS zich onder andere afspelen op het gebied van het narratief. In dit gedeelte beschrijf ik hoe de kerncategorieën ‘begrijpen en vergeten,’ ‘cliffhangers,’ en ‘immersie’ uit de analyse naar voren zijn gekomen en bespreek ik enkele fragmenten uit de interviews en dagboeken die verbonden zijn aan deze thema’s.

2.1: Begrijpen en vergeten

Uit de analyse blijkt dat de geïnterviewden ervaren dat zij door het marathonkijken de verhaallijnen uit de serie beter kunnen begrijpen. Gerrit geeft hiervoor een verklaring in het interview: “Nou, als je maar één aflevering kijkt en er zit behoorlijk veel tijd tussen, zoals een paar dagen, dan is het moeilijk om te onthouden en de verhaallijn goed vast te houden.”⁶³ Doordat de afleveringen met korte tussenpozen achter elkaar worden gekeken, herinneren de geïnterviewden zich de details beter van de vorige aflevering. Gerrit vertelt in het interview dat hij hierdoor weer makkelijker in het verhaal komt.⁶⁴ Dit herinneren van de voorgaande afleveringen is volgens de geïnterviewden belangrijk omdat HOUSE OF CARDS voor hen een complexe serie is met moeilijke onderwerpen en ingewikkelde verhaallijnen. Jacobien zegt bijvoorbeeld:

(...) ik vond het (...) best wel ingewikkelde verhaallijnen met ook inderdaad zo *foreign affairs* en dingen die, waar je inderdaad beetje ver van je bed show is, en omdat je er zo veel of achter elkaar kijkt dan (...) begin je het meer te begrijpen.⁶⁵

Jacobien stelt dat je bij dramaserieën als HOUSE OF CARDS dan ook wel je aandacht erbij moet hebben om alle politieke intriges te begrijpen. Dit in tegenstelling tot een *sitcom*, een genre dat volgens haar makkelijker te begrijpen is en waarbij zij ook niet de drang heeft om alles achter elkaar te kijken.⁶⁶ Kelly noemt dat ze door de snelle afwisseling in de gebeurtenissen in de serie ervaart dat ze graag in marathonsvorm kijkt, zodat het verhaal beter te volgen is.⁶⁷ Gerrit benoemt tevens de ‘uitgesponnen’ verhaallijnen en karakters van de serie als een reden

---

⁶³ Gerrit, interview door Leonie Fransen, 15 maart 2015.

⁶⁴ Ibidem.

⁶⁵ Jacobien, interview door Leonie Fransen, 17 maart 2015.

⁶⁶ Ibidem.

⁶⁷ Kelly, interview door Leonie Fransen, 19 maart 2015.

voor het marathonkijken.⁶⁸ Uit de uitspraken van de geïnterviewden leid ik af dat HOUSE OF CARDS vermoedelijk een *complex narrative* bevat waarbij het belangrijk is om de details te herinneren voor het kunnen volgen van de serie. Dit kan ik echter pas bevestigen als ik het narratief van de serie zelf zou analyseren.

De afleveringen hebben geen terugblik aan het begin van de vorige aflevering. Kelly zegt hierover:

(...) ja het duurt zo lang, tenminste bij mij duurt het wel echt voordat ik weer weet wat er is gebeurd. En HOMELAND heeft een terugblik, HOUSE OF CARDS heeft dat niet. (...) daarom vond ik aflevering één ook niet zo leuk als ik had verwacht. Dan (...) moet je me helpen zeg maar daarmee, als het een week duurt.⁶⁹

Omdat de makers de kijkers van HOUSE OF CARDS dus niet ‘helpen’ met het herinneren van de gebeurtenissen uit de vorige afleveringen door middel van terugblikken, is marathonkijken voor de respondenten noodzakelijk om ervoor te kunnen zorgen dat zij het verhaal goed volgen.

Zo nu en dan kunnen de geïnterviewden een aflevering niet goed volgen. Dit gebeurt wanneer ze afgeleid worden door bijvoorbeeld telefoontjes, maar ook juist door hun drang om te marathonkijken terwijl ze eigenlijk niet meer gefocust kunnen kijken. Alle drie de respondenten hebben een of meerdere afleveringen van HOUSE OF cards seizoen drie gekeken terwijl ze erg moe waren, waardoor ze niet alle gebeurtenissen uit de afleveringen meekregen.⁷⁰ Kelly en Gerrit hebben toen de aflevering een stuk teruggespoeld en Gerrit heeft tevens een keer zijn medekijker gevraagd wat er gebeurd was. Jacobien vertelt in het interview dat ze het derde seizoen eigenlijk nog een keer moet kijken: “(...) ik heb het ook wel heel veel met een half oog gekeken en het gewoon gekeken omdat ik dacht ‘het moet snel, ik wil het snel ook afkijken’ ja.”⁷¹ Zo kwam het voor dat Jacobien door wilde kijken en besloot om haar laptop, met een aflevering aan, naast haar te zetten tijdens het koken, en tijdens het studeren het beeld op haar laptop in twee delen splitste waarbij ze links de serie aan had en rechts bronnen voor een *paper* aan het zoeken was.

---

⁶⁸ Gerrit, interview, 15 maart 2015.

⁶⁹ Kelly, interview, 19 maart 2015.

⁷⁰ Kelly, interview, 19 maart 2015; Jacobien, interview 17 maart 2015; Gerrit, interview, 15 maart 2015.

⁷¹ Gerrit, interview, 17 maart 2015.

Volgens Jacobien kan je dan ook té veel afleveringen achter elkaar kijken, waardoor je het verhaal niet meer goed volgt. Tevens stelt zij dat de serie je daardoor kan gaan vervelen en dat je je kunt gaan ergeren aan details:

Misschien (...) dat je denkt (...) “ah, in (...) deze zin zei hij nog dit en dit en nu zegt ie dit en dit” of “(...) wat zit ze nou de hele tijd te zeiken” of “wat zit hij nou de hele tijd met z’n stomme loopje” of weet je zo... Net zoals als je iemand te veel ziet. Als je, weet ik veel, vierentwintig uur per dag met iemand in een kamer zit, dan ga je je op een gegeven moment ook al aan iemand ergeren.⁷²

Jacobien vertelt dat ze dit zelf nog niet heeft meegemaakt, maar ze kan het zich voorstellen dat dit gebeurt bij het kijken van te veel afleveringen. Kelly en Jacobien noemen tevens als nadeel voor hen dat ze nu lang moeten wachten op het volgende seizoen. HOUSE OF CARDS heeft tot nu toe één keer per jaar een nieuw seizoen, dus de kans bestaat dat ze een heel jaar moeten wachten op het vervolg, en dat ze zich de gebeurtenissen uit het laatste seizoen dan moeilijk kunnen herinneren. Jacobien vertelt dat ze op het moment van het interview, een aantal weken na het kijken, eigenlijk helemaal niet meer zo goed wist waar het derde seizoen over ging.⁷³ Volgens haar is het kijken van het seizoen in drie dagen dan ook een kortdurend moment van plezier, dat snel weer te vergeten is, waarbij het een langdurige voldoening zou geven als ze de afleveringen meer zou spreiden:

Ik denk dat het (...) voor jezelf ook wat meer een soort *satisfying* is. (...) Het is net alsof je *fastfood* eet. Dat je zo denkt “oh dat is *fucking lekker, ah, vreten vreten vreten*” en (...) daarna denk je “ja, ik heb nu nog steeds honger”. Terwijl als je inderdaad zo goed uit eten gaat, of gewoon gezellig met vrienden gaat zitten, eerst wijn en... Dat is veel fijner, omdat je dan... een soort van *lasting memory* hebt en nu is het gewoon zo: oké bam bam bam bam bam. Heel snel alles geconsumeerd. En nu ja, het is nu weer voorbij. En dat gevoel krijg je nooit meer hetzelfde terug.⁷⁴

---

⁷² Jacobien, interview, 17 maart 2015.

⁷³ Ibidem.

⁷⁴ Ibidem.

Ondanks dat ze dit beseft, zou ze een volgend seizoen toch op dezelfde manier kijken, omdat het voor haar gevoel ‘moet’.

2.2: Cliffhangers

De geïnterviewden geven aan dat ze dit gevoel van ‘moeten’ doorkijken ervaren omdat de afleveringen van HOUSE OF CARDS cliffhangers bevatten. HOUSE OF CARDS is volgens hen een spannende serie met een intrigerend verhaal, waarbij het voornamelijk spannend is of het hoofdpersonage Frank Underwood zijn doelen bereikt. De spanning wordt in de afleveringen opgevoerd waarbij het einde van de afleveringen open is, waardoor het onduidelijk is hoe het verhaal afloopt. Kelly zegt over deze eindes: “(...) het is altijd open. En dat kan ik dan niet aan dat ik dan niet weet wat het volgende ding is.”⁷⁵ Gerrit stelt dat elk einde van een aflevering wel een vorm van een cliffhanger heeft waardoor je door wil naar de volgende.⁷⁶

Verrassingen in de plotontwikkelingen aan het einde van de afleveringen hebben hier volgens de respondenten tevens invloed op: “ik heb echt zoiets... ik wil het liefst altijd verrast worden, dat je echt denkt ‘wát, níet waar’ en dat je door wil kijken. Dat je echt denkt ‘ah de volgende moet ik (...) zien want ik móet weten wat er gebeurt,” aldus Jacobien. Tevens stelt zij dat HOUSE OF CARDS in z’n geheel een ‘broeierige’ spanning bezit, dat net niet explodeert, waardoor ze door wil kijken. Kelly ervaart dat ze, ondanks een zekere afronding van de verhaallijnen aan het einde van de afleveringen, toch wil doorkijken omdat in HOUSE OF CARDS tevens één groot verhaal zit dat pas aan het einde van het seizoen wordt afgerond. Het thema ‘cliffhangers’ komt tevens terug in een aantal dagboeken van de participanten. Bas schrijft bijvoorbeeld over zijn laatste sessie waarin hij vier afleveringen keek: “Dacht dat ik 1 of 2 afleveringen zou doen maar door de cliffhangers heb ik toch maar door gekeken.”⁷⁷

2.3: Immersie

Uit de interviews leid ik af dat de respondenten door het marathonkijken van HOUSE OF CARDS een zeker gevoel van immersie ervaren. Zij ervaren door het kijken van meerdere afleveringen achter elkaar in een geconcentreerde periode, dat zij ‘in’ het verhaal komen te zitten. Jacobien vertelt over haar ervaring hiermee:

---

⁷⁵ Kelly, interview, 19 maart 2015.

⁷⁶ Gerrit, interview, 17 maart 2015.

⁷⁷ Zie tabel 4, bijlage 7.

(...) ik heb dat altijd als ik te veel kijk – dan heb ik een beetje het gevoel dat ik een deel ben van die wereld. En omdat dan natuurlijk die vierde wand dan weg is, hij spreekt je echt aan, dan heb je dat nog meer, en daardoor, ik had ook echt zo dat ik als ik dan boodschappen doe ofzo, ik voel me dan een beetje raar omdat ik dan denk “ja maar oké, ik ben helemaal niet in die wereld.” (...) En dan denk ik dat (...) je vrienden ofzo, ook die grapjes hebben of die dingen, omdat het echt zo... Je wordt er zo ingezogen! Omdat het goed – het is heel goed opgebouwd ofzo. Ze bouwen heel goed een wereld om je heen.⁷⁸

Jacobien vertelt dat wanneer ze series wekelijks kijkt, dit gevoel veel minder ervaart, omdat ze dan telkens tijd nodig heeft om in het verhaal te komen. Naast Jacobien benoemen ook de andere geïnterviewden dat zij het gevoel hebben ‘in’ de verhaalwereld te zitten doordat af en toe ‘de vierde wand’ wordt weggehaald door middel van ‘direct address’, waarbij Frank Underwood het publiek aankijkt en toespreekt. Hierbij haalt deze narratieve techniek de kijkers dus niet uit de fictionele wereld, zoals Jason Mittell toeschrijft aan direct address, maar versterkt het juist de intieme relatie tussen het hoofdpersonage Frank Underwood en de kijkers, zoals Tom Brown over direct adress schrijft. Kelly vertelt dat ze door het kijken van meerdere afleveringen van HOUSE OF CARDS de rest om zich heen kan vergeten, de tijd hierdoor uit het oog kan verliezen en daarmee ook weleens vergeet om vroeg naar bed te gaan. Dat is volgens haar onder andere toe te wijzen aan de realistische verhaallijnen: “Weet je, ik zou Obama kunnen vergeten en denken dat Frank Underwood er gewoon zit zeg maar,” aldus Kelly. Dit komt volgens haar omdat de gebeurtenissen in HOUSE OF CARDS gerelateerd zijn aan gebeurtenissen in de ‘echte’ wereld, zoals de verwijzing naar de anti-homowet van Rusland en het optreden van Pussy Riot.

Wanneer ik de driedeling van Mark Wolf van fysieke, sensuele en conceptuele immersie ernaast leg, vermoed ik dat het immersieve gevoel van de geïnterviewden tussen sensuele en conceptuele immersie in ligt. Aangezien de respondenten de afleveringen via een televisie of laptop hebben gekeken in hun woonkamer is er geen sprake van bijzondere fysieke omstandigheden. Vooral de geconcentreerde kijkperiode, het complexe verhaal, en het gebruik van direct adress zijn factoren die bijdragen aan hun gevoel van immersie.

De respondenten willen dit gevoel graag vasthouden, waardoor ze zo weinig mogelijk verstoring van het verhaal willen. Dit is gerelateerd aan de definitie van immersie van Slater

---

⁷⁸ Jacobien, interview, 17 maart 2015.

en Wilbur, die stellen dat het buitensluiten van omgevingsinvloeden immersie versterkt. Jacobien zorgt er hierbij voor dat haar telefoons afwezig zijn, Gerrit kiest rustige momenten uit met zo min mogelijk afleiding van kinderen en Kelly zorgt ervoor dat haar studiewerk gedaan is zodat ze zonder onderbrekingen kan kijken. Alle drie de respondenten hebben tevens aangegeven dat ze de afleveringen tussendoor liever niet pauzeren. “Omdat je dan in het verhaal zit en het gewoon een beetje zonde is van de spanning,” vindt Gerrit. Ook vinden de respondenten het erg prettig dat Netflix geen reclames heeft die de afleveringen onderbreken. Hierover zegt Jacobien:

(...) vaak komt het op juist de momenten (...) dat je het door wil kijken (...) “oh nu is het net spannend” en opeens gaat het over verzekeringen. Dan denk je “hè?! Nee! Het moet helemaal niet over verzekeringen gaan!” Dus dan... daarom leidt het af omdat het gewoon... het is iets totaal anders en, nou ja, ik ben echt, ik moet echt zo in m’n wereldje zitten en dan is het totaal een andere wereld.⁷⁹

Door middel van het marathonkijken met zo weinig mogelijk onderbrekingen, ervaren de respondenten dus dat ze hierdoor het gevoel krijgen dat ze ‘ondergedompeld’ worden in de wereld van HOUSE OF CARDS.

---

⁷⁹ Jacobien, interview, 17 maart 2015.

Hoofdstuk 3: Sociale ervaringen van marathonkijkers

Ervaringen van het marathonkijken spelen zich tevens af op sociaal gebied. De ‘buzz’ rondom het derde seizoen van HOUSE OF CARDS heeft volgens de respondenten een rol gespeeld in de praktijk van het marathonkijken van dit seizoen. Het marathonkijken van de serie leidde tot een ‘individualistische kijkervaring’ voor de meeste respondenten. In dit hoofdstuk beschrijf ik deze ervaringen aan de hand van een aantal fragmenten uit de interviews en dagboeken.

3.1: De ‘buzz’

Kelly, Jacobien en Gerrit ervaren dat er een ‘buzz’ rond het derde seizoen van HOUSE OF CARDS bestaat en dat ze daarom het seizoen graag snel willen afkijken. In de marketingliteratuur wordt onder buzz “een besmettelijke vorm van mond-tot-mondreclame” verstaan.⁸⁰ De geïnterviewden benoemen dat veel kranten en websites berichten publiceerden over de première van het derde seizoen. Volgens Gerrit heeft hij meer voorplezier als hij in recensies heeft gelezen dat het seizoen goed is: “Nou als je zou weten dat het een slecht seizoen is dan verheug je je er minder op. En als je hoort dat het ten minste zo’n goed seizoen was als je al had gezien, ja dan weet je dat je net zoveel plezier gaat krijgen als je had,” aldus Gerrit.⁸¹ Kelly vertelt in het interview dat ze overal berichten over HOUSE OF CARDS zag en de serie daardoor ook graag wilde zien. Volgens Jacobien is het “bijna zo van je hoort er niet bij (...) als je het niet kijkt.”⁸² Lars schrijft in zijn dagboek op 28 februari dat hij voordat hij de stad in ging een aflevering van HOUSE OF CARDS ‘moest’ kijken omdat hij “tenslotte al een dag te laat” was.⁸³ Jacobien vertelt dat ze een live-blog heeft gelezen van een nieuwsorganisatie die de ervaring van het marathonkijken van het derde seizoen van HOUSE OF CARDS omschreef. Volgens haar komt het onder andere door deze buzz dat ze door blijft gaan met kijken:

Er moet wel een soort van, en daar hebben ze denk ik niet zoveel controle over, er moet een soort van buzz omheen al zijn. Van “oh dat is zo vet” zodat mensen altijd zeggen van “oh die aflevering daar gebeurt dit en dit oh...” dat je er altijd een soort van

---

⁸⁰ Walter J. Carl, “What’s All The Buzz About?: Everyday Communication and the Relational Basis of Word-of-Mouth and Buzz Marketing Practices,” *Management Communication Quarterly* 19 (2006): 602.

⁸¹ Gerrit, interview, 15 maart 2015.

⁸² Jacobien, interview, 17 maart 2015.

⁸³ Zie tabel 15, bijlage 7.

buzz omheen hebt waardoor je denkt “oh ik móet doorkijken, want het schijnt echt zo vet te worden.”⁸⁴

Hierdoor stoppen mensen dus niet met kijken als ze de eerste afleveringen van het seizoen niet zo goed vinden. Netflix heeft zelf bijgedragen aan deze buzz: het bedrijf stuurde mails naar abonnees over de première, verspreidde een trailer en plaatste een aankondiging op hun website.⁸⁵

Maar doordat er zoveel berichten over HOUSE OF CARDS werden verspreid bestond er ook een kans op het tegenkomen van spoilers. Traci schrijft bijvoorbeeld in haar dagboek op 28 februari, de dag na het uitkomen van het seizoen, wanneer zij de elfde aflevering van het seizoen samen met haar vriend heeft gekeken het volgende: “We merken nu dat wij op dit moment niet naar Reddit of IMDB durven te kijken uit angst voor spoilers.”⁸⁶ Zij ontwijken dus bepaalde websites uit angst voor het tegenkomen van berichten met informatie over HOUSE OF CARDS.

De geïnterviewden geven alle drie aan dat zij spoilers niet graag lezen. Door het marathonkijken kunnen zij de kans op het tegenkomen van deze spoilers verkleinen: “(...) dat je zo gewoon rustig op sites kan lezen erover enzo dat je niet... en dat je dan een van de eerste bent. Dat voelt dan wel als een soort yes, ik ben de *happy few* die het zo snel heeft gekeken,” zegt Jacobien. Het geeft haar dus ook een soort ‘status-gevoel’ dat ze één van de eerste is die het seizoen heeft afgekeken.

3.2: Individualistische kijkervaring

Twee van de drie geïnterviewden hebben alle seizoenen van HOUSE OF CARDS alleen gekeken en maar liefst vijftien van de tweeëntwintig dagboekparticipanten hebben het derde seizoen voornamelijk alleen gekeken. De reden die Kelly en Jacobien hiervoor noemen is dat zij het op prijs stellen om hun eigen tempo te bepalen. Kelly stelt: “Er is niemand die met mij tot half drie ’s nachts denkt joh, laten we doorkijken.” Kelly en Jacobien willen beide liever niet wachten op andere mensen voordat ze een nieuwe aflevering kunnen zien. Jacobien zegt hierover:

---

⁸⁴ Jacobien, interview, 17 maart 2015.

⁸⁵ Kelly, interview, 19 maart 2015; Jacobien, interview, 17 maart 2015; Gerrit, interview, 15 maart 2015.

⁸⁶ Zie tabel 22, bijlage 7.

Want ik merkte al dat ik zo heel erg dat wij zo nu SUITS kijken (...) met mijn huisgenootje, wat eigenlijk heel goed is, want dan kijken we zo eens een aflevering in de week ofzo. En dat kan ook heel goed. En daardoor houd je een soort rustig tempo, maar als ik dat zelf had gedaan (...) dan was ik al bij geweest. Ik wil gewoon op een gegeven moment op m'n eigen tempo gaan. En niemand wil in dat tempo gaan. Want niemand vindt dat leuk. Maar ik wel.⁸⁷

De kijkervaring wordt op deze manier individualistisch, waarbij de respondenten de zelfstandigheid van het kijktempo bepalen voorop stellen. Kelly benoemt dat ze het wel mist om in discussie te kunnen gaan over een aflevering: “Omdat je er dan nog diep over na gaat denken, dat heb ik ook als ik een film kijk, dat als je daarna nog erover na praat (...) komen er wel meer dingen naar boven omdat... iedereen kijkt er anders naar denk ik,”⁸⁸ stelt Kelly. Naast Kelly geeft ook Gerrit aan dat hij niet met andere mensen dan zijn medekijker kan praten over de serie, omdat zij misschien verder zijn met het kijken van afleveringen dan hem en hij niet ‘gespoild’ wil worden. Bij de geïnterviewden is er dus weinig sprake van *watercooler conversations* over HOUSE OF CARDS.

Kelly en Jacobien ervaren allebei onbegrip vanuit hun omgeving over hun plezier in het marathontekijken. Jacobien schaamt zich dan ook weleens over haar kijkgedrag:

Maar als je me niet kent dan kan ik me wel voorstellen dat je echt denkt van “wat dóet zij de hele dag, zit je de hele dag een beetje op de laptop zit te kijken.” (...) Dus dan schaam ik me nog weleens. Bij nieuwe... als ik zo mensen leer kennen ga ik niet zo zeggen van “oh nou wat is je hobby” - “nou, series kijken, ik kijk de hele dag!”⁸⁹

Ze vertelt dat ze marathontekijken niet normaal vindt en dat dit ook te maken heeft met haar omgeving die het niet normaal vindt. Ook Kelly vertelt dat haar ouders en haar vriendinnen niet begrijpen dat zij meerdere afleveringen van een serie achter elkaar kijkt. Jacobien kan zich dan ook goed voorstellen dat marathontekijkers van HOUSE OF CARDS zich eenzaam kunnen voelen:

---

⁸⁷ Jacobien, interview, 17 maart 2015.

⁸⁸ Kelly, interview, 19 maart 2015.

⁸⁹ Jacobien, interview, 17 maart 2015.

(...) het maakt jezelf ook heel erg eenzaam ofzo. Voor heel even. En dan helpt het zo dat ik met iemand woon in een huis maar ik kan me voorstellen dat als je echt zo alleen woont, en dan altijd – je moet heel erg bewust zijn dat je nog mensen om je heen hebt. Want je kan je er ook heel snel in verliezen. En dan heb je helemaal geen sociaal contact meer om je heen. En dan wordt het echt, dan wordt je echt een soort *crazy cuckoo head* die denkt dat je (...) met Kevin Spacey in een huis woont ofzo.

Dit heeft volgens haar ermee te maken dat een film maar negentig of honderdtwintig minuten duurt, maar dat een serie als HOUSE OF CARDS veel langer duurt, en omdat het allemaal beschikbaar is kunnen mensen zich verliezen in het aanbod. Saminna, participant van het dagboekenonderzoek, schrijft dat zij te laat is gekomen op een verjaardag omdat ze na de eerste aflevering van het derde seizoen samen met haar vriend de tweede tevens heeft gekeken:

Want in mijn behoefte om nog een aflevering te kijken, was ik even vergeten dat je niet zonder in de spiegel te kijken de deur uit kunt gaan. Mij werd gevraagd waarom ik zo laat was. Ik antwoordde dat het nieuwe seizoen van HoC uit was. Het werd me niet in dank afgenomen, maar goed. Voelde me wel wat schuldig, maar aan de andere kant zat ik weer helemaal in het nieuwe seizoen. Ook wat waard.⁹⁰

Hier is tevens duidelijk een mate van individualisme aanwezig, waarbij zij de zelfstandigheid van het zelf bepalen van het kijken van afleveringen, doch samen met haar vriend, voorop stelt.

---

⁹⁰ Zie tabel 19, bijlage 7.

Hoofdstuk 4: Procesmatige ervaringen van marathonkijkers

Tot slot beschrijf ik de kerncategorieën ‘illusie van controle’ en ‘de Netflix-flow.’ Deze thema’s behoren tot de procesmatige ervaringen van de geïnterviewde marathonkijkers. Aan de hand van de begrippen ‘self-scheduling,’ ‘flow,’ ‘scripted space,’ en ‘interface’ beschrijf ik hoe de respondenten het proces van marathonkijken via Netflix beleven.

4.1: Illusie van controle

De respondenten ervaren dat ze het waarderen de controle te hebben over het tijdstip van het kijken van HOUSE OF CARDS. Dit is een vorm van ‘self-scheduling’, waardoor zij het kijken kunnen inplannen voor de juiste momenten. Gerrit kijkt series voornamelijk op deze manier: “(...) we zijn wel echt omgeslagen naar zelf bepalen wanneer je kijkt, hoeveel je achter elkaar kijkt en die mogelijkheid hebben in plaats van dat de tv je dat oplegt.” Juist omdat hij vroeger niet altijd het tijdschema van een televisiezender voor een serie kon volgen, keek hij niet zoveel naar series. Pas sinds kort doet Gerrit dit veel, via Netflix. De respondenten ervaren tevens dat ze het fijn vinden om de controle te hebben over de locatie van het kijken, het scherm (televisie, tablet, computer of telefoon) en de mogelijkheid te pauzeren. Ook vinden ze het positief dat Netflix op een gemakkelijke manier de mogelijkheid biedt om alle afleveringen achter elkaar te kijken. Jacobien kon hierdoor een soort ‘wedstrijd’ doen met een vriend wie het snelst de serie had afgekeken.⁹¹

Deze controle over het kijkgedrag is ook te verliezen. Kelly noemt dit kijken “om het kijken en niet om het mee te maken.”⁹² Dit gebeurt wanneer zij doorgaat met afleveringen kijken terwijl zij niet meer meekrijgt wat er daarin gebeurt. Dit maakte Jacobien tijdens het kijken van het derde seizoen ook mee:

(...) ik was eigenlijk zo moe maar ik wilde doorkijken, ik dacht “ik móet het afkijken ik móet doorkijken Jacobien, kom op! Gooi er jezelf nog even in.” (...) en toen viel ik echt bijna in slaap toen dacht ik “oké nu moet je echt stoppen Jacobien want je gaat het toch niet meer volgen. Het is helemaal niet meer *satisfying* wat je nu aan het doen bent maar je doet het alleen maar voor een soort van het kijken dan.” Dan doe je het echt alleen maar voor het kijken, omdat “oh maar ik moet zo nog eentje kijken.”⁹³

---

⁹¹ Jacobien, interview, 17 maart 2015.

⁹² Kelly, interview, 19 maart 2015.

⁹³ Jacobien, interview, 17 maart 2015.

Gerrit heeft tevens weleens een aflevering gezien terwijl hij te moe was, waardoor hij niet meer aan het genieten was van een aflevering. Kijkers hebben dus een zekere controle over het kijken van de afleveringen van HOUSE OF CARDS en kunnen daarmee zelf bepalen wanneer ze kijken, maar daadwerkelijk controle hebben is een illusie, omdat zij zich tevens kunnen verliezen in het grote aanbod van afleveringen.

4.2: De Netflix-flow

Dit heeft onder andere te maken met de geïntegreerde flow van Netflix, dat stimuleert tot marathonkijken. Een belangrijk onderdeel van deze flow is de ‘vijftien-secondenfunctie’ dat ervoor zorgt dat na elke afloop van een aflevering de volgende aflevering automatisch na vijftien seconden start. Tijdens de aftiteling van een aflevering verschijnt rechts onderin een kader waarin van vijftien seconden afgeteld wordt naar nul seconden, waarna de volgende aflevering automatisch wordt afgespeeld.⁹⁴ Dit staat mijns inziens eerder in verband met de programmeringsflow van Raymond Williams, zijn benaming voor de continue stroom van beelden op televisie, dan de userflow van William Uricchio waarin de kijker actief de programmering selecteert.⁹⁵ De afleveringen blijven op deze manier namelijk continue afspelen totdat het seizoen is afgelopen. Ook heeft deze afspeelfunctie raakvlakken met het concept ‘scripted spaces’ van Daniel Chamberlain, omdat kijkers denken een vrije keuze te hebben over de hoeveelheid afleveringen die ze willen zien, maar door deze functie gestimuleerd worden om het kijken voort te zetten.

Kelly benadrukt bijvoorbeeld dat zij het automatisch doorspelen als een fijne functie ervaart omdat zij dan geen wilskracht hoeft te hebben om op *play* te drukken.⁹⁶ Jacobien heeft alleen het derde seizoen van HOUSE OF CARDS via Netflix gekeken en beschrijft in het volgende fragment haar ervaring met de flow van dit platform:

(...) het is gewoon een soort van *all you can eat* waar je gewoon als je bord leeg is, staat het volgende bord *rib eyes* er al weer. Van oké... Goed, we gaan weer dooreten. En... dan... ja, denk je van ja waarom zou ik ook stoppen. Wat heb ik eigenlijk – wat ben ik eigenlijk aan het doen. En in vijftien seconden... dat is moeilijk! Daar heb je

---

⁹⁴ Ibidem; Gerrit, interview, 15 maart 2015; Kelly, interview 19 maart 2015.

⁹⁵ Williams, *Television*, 90; Uricchio, “Television’s Next Generation,” 239; Uricchio, “TV as Time Machine,” 36.

⁹⁶ Kelly, interview, 19 maart 2015.

niet veel (...) meer verder om over te bedenken van “goh maar je moet nog boodschappen doen of eten” dat gaat niet in vijftien seconden.⁹⁷

De geïnterviewden stellen dat ze pas beslissen of ze de volgende aflevering gaan kijken tijdens het moment dat Netflix begint af te tellen. Dit vergelijkt Jacobien met het *snoozen* van haar wekker 's ochtends: “Terwijl je 's avonds nog denkt van ‘nee maar dat ga je deze keer dus écht niet doen’ en dan... dat is bij deze ook. Dan denk ik zo ‘oké, nog eentje mag je er kijken en dan is het klaar.’ En dan is die vijftien seconden denk je maar ja... Nee maar nú...”⁹⁸ Dit komt volgens haar doordat Netflix met deze functie stimuleert om door te kijken. Er is weinig bedenktijd en de volgende aflevering wordt automatisch na de spannende cliffhanger afgespeeld. Ook Daniëlle, een HOUSE OF CARDS-kijker die aan dit onderzoek heeft geparticipeerd door het bijhouden van een dagboek, schrijft over de verleiding van de ‘vijftien-secondenfunctie’: “Aflevering 1 en 2 heb ik in één ruk gekeken, ik was al moe voordat ik begon maar het was zo spannend dat ik toch door bleef kijken. Het is gewoon te verleidelijk als er staat: de volgende aflevering begint over 15 seconden, dan krijg je er alweer meteen zin in!”

Gerrit vindt tevens dat Netflix stimuleert tot marathonkijken, waarbij hij dit toewijst aan het ontbreken van reclameblokken. Doordat Netflix geen reclames heeft wordt het één vloeiende kijkervaring. Dit heeft er volgens Jacobien tevens mee te maken dat er weinig herhaling in de serie zit: “(...) bij een andere serie die wekelijks komt kun je soms nog wel eens instappen in een aflevering, en dan is het te begrijpen, en ik denk dat je dat hier minder hebt omdat ze... Het gebeurt gewoon, het is een soort trein die gaat en (...) als je ingestapt bent dan ga je wel.” Daarbij stelt Jacobien dat Netflix zich daadwerkelijk richt op mensen met een serieverslaving en hen het gevoel geeft dat ze ‘normaal’ zijn. Ze vergelijkt dit met series die op televisie zijn verschenen die ze vervolgens terugkijkt, waarbij elke aflevering begint met ‘*last week on...*’ Jacobien: “dan denk je ‘oja (...), mensen kijken dit gewoon wekelijks en ik kijk er nu vier achter elkaar’ ofzo. En dan voel je je misschien wat slechter over jezelf dan als ze gewoon zeggen joe hier vijftien seconden, kijk gewoon nog een aflevering, maakt niet uit.” Jacobien waardeert het dat zij hiermee een gevoel van erkenning vanuit Netflix ervaart, voor het zijn van een marathonkijker.

---

⁹⁷ Gerrit, interview, 15 maart 2015.

⁹⁸ Ibidem.

Conclusie

Distributieplatforms moeten strategische keuzes maken om te kunnen overleven in het huidige medialandschap. Een strategie die Netflix inzet is het in één keer beschikbaar maken van nieuwe seizoenen van hun eigen series. Hiermee houdt de streamingdienst rekening met consumptiegewoontes van kijkers, die door middel van (digitale) video recorders, streamingwebsites en downloads al langer onafhankelijk zijn van tijdschema's van televisiezoekers. Doordat kijkers vanuit distributieplatforms steeds meer controle krijgen over het tijdstip en de hoeveelheid van content, verandert het consumptiegedrag. Deze distributiestrategieën zijn echter vaak gebaseerd op gegevens die voortkomen uit het gedrag van gebruikers op platforms. Bedrijven weten pas hoe de gebruikers een platform daadwerkelijk ervaren als zij publieksonderzoek uitvoeren en hierbij de diepte ingaan om hun beleving te begrijpen.

Uit de interviews met marathonkijkers van HOUSE OF CARDS is gebleken dat de ervaringen van de drie respondenten zich voornamelijk bevinden op het narratieve, sociale en procesmatige vlak. Op het gebied van het narratief ervaren de respondenten dat zij het complexe narratief van HOUSE OF CARDS beter begrijpen door het achter elkaar kijken van de afleveringen. Echter, wanneer zij te veel afleveringen achter elkaar kijken of niet gefocust kijken verliezen ze dit begrip snel. Doordat elke aflevering van de politieke thriller een cliffhanger bevat, ervaren de respondenten dat zij het kijken willen voortzetten omdat ze willen weten wat er gaat gebeuren. Jacobien, Kelly en Gerrit beleven een gevoel van immersie bij het marathonkijken van HOUSE OF CARDS, voornamelijk door de geconcentreerde kijkperiode, het complexe narratief en het gebruik van direct adres door het hoofdpersonage Frank Underwood.

Op sociaal gebied hebben de respondenten een 'buzz' rond het derde seizoen van HOUSE OF CARDS ervaren en verheugden zij zich daardoor op het kijken. Door op een snelle manier de serie af te kijken, konden zij tevens spoilers over de afleveringen ontwijken. Het legde echter tevens druk op het kijken waardoor de respondenten het gevoel hadden dat zij het seizoen snel 'moesten' afkijken. HOUSE OF CARDS was voor de meeste participanten een individualistische ervaring, waardoor zij zelf het tempo van kijken konden bepalen maar niet met andere mensen inhoudelijk over de serie konden praten. Tevens hebben sommige van de participanten onbegrip vanuit hun omgeving en gevoelens van schaamte ervaren.

Op het gebied van procesmatige ervaringen waardeerden de respondenten de controle over het 'self-scheduling', het zelf plannen van kijkmomenten, maar kwam uit de analyse naar

voren dat zij zich tevens in het grote aanbod van afleveringen konden verliezen waardoor zij een aflevering gingen ‘kijken om het kijken’ en niet om het mee te maken. Tot slot blijkt uit de analyse dat Netflix een geïntegreerde flow heeft waarbij, tijdens de aftiteling van een aflevering, de volgende aflevering automatisch na vijftien seconden wordt afgespeeld, wat stimuleert tot marathonkijken.

De resultaten zijn echter niet makkelijk te categoriseren in óf narratieve ervaringen, óf sociale ervaringen, óf procesmatige ervaringen. De kerncategorieën zijn namelijk met elkaar verweven. Het willen ontwijken van spoilers is bijvoorbeeld niet alleen verbonden aan de marketing buzz, maar tevens aan het narratief. Het kortdurende gevoel van plezier, gerelateerd aan het eten van fastfood in tegenstelling tot een langdurig diner met vrienden, is zowel verbonden aan de verhaalbeleving als ervaringen op sociaal gebied. Door de resultaten vermoed ik dat niet alleen de flow van Netflix maar tevens het narratief van HOUSE OF CARDS specifiek zo ontworpen is zodat het geschikt is om te marathonkijken en zelfs stimuleert tot marathonkijken. Netflix presenteert met het beschikbaar maken van een compleet seizoen dus een grote controle over het tijdstip van kijken en de hoeveelheid afleveringen die men achter elkaar kan zien. Echter, uit de interviews blijkt dat door middel van het ontbreken van herhalingen in de serie, de marketing buzz die Netflix creëert en het automatisch afspelen van nieuwe afleveringen de kijker gestimuleerd wordt tot marathonkijken. Daarbij spelen het complexe narratief en de cliffhangers aan het eind van de aflevering tevens een rol in de keuze van de kijkers om nog een aflevering te bekijken. De grote mate van controle over het kijken van HOUSE OF CARDS is dus eigenlijk een illusie. Dit heeft als gevolg dat marathonkijkers in korte tijd een geheel seizoen van een serie kijken, er met weinig mensen in discussie over kunnen gaan omdat iedereen het op een ander tempo kijkt en daardoor een kortdurend gevoel van plezier van het seizoen ervaren.

Door de tijdsbeperking heb ik voor dit onderzoek echter slechts drie diepte-interviews kunnen afnemen. De thema's die ik heb geïdentificeerd zijn enkel afgeleid uit de uitspraken van deze respondenten. Hierbij is het mogelijk dat ik belangrijke vragen niet heb gesteld en dat ik niet heb doorgevraagd op kernzaken. Om te identificeren of de thema's uit mijn analyse ook tot de kern van de ervaringen van marathonkijkers van HOUSE OF CARDS toebehoren, is het noodzakelijk om een breed scala aan diepte-interviews af te nemen. Tevens zou ik tijdens vervolgonderzoek het discours van de interviews analyseren, gezien onder andere de interessante eetmetaforen van Jacobien. Aanvullend op mijn onderzoek zou het waardevol zijn te onderzoeken of marathonkijken een genre-specifieke kijkactiviteit is of dat dit fenomeen voorkomt bij elke soort serie.

Bibliografie

Bennett, James. "Television Studies Goes Digital." *Cinema Journal* 47, nr. 3 (2008): 158-165.

Brennen, Bonnie S. *Qualitative Research Methods for Media Studies*. New York en Londen: Routledge, 2013.

Brown, Tom. *Breaking the Fourth Wall: Direct Address in the Cinema*. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2012.

Brunsdon, Charlotte. "Bingeing on box-sets: the national and the digital in television crime drama." In *Relocating Television: Television in the digital context*. Geredigeerd door Jostein Gripsrud, 63-75. Londen en New York: Routledge, 2010.

Bryman, Alan. *Social Research Methods*. Oxford: Oxford University Press, 2012.

Carl, Walter J. "What's All The Buzz About?: Everyday Communication and the Relational Basis of Word-of-Mouth and Buzz Marketing Practices." *Management Communication Quarterly* 19 (2006): 601-634.

Carr, David. "For 'House of Cards', Using Big Data to Guarantee Its Popularity." *NY Times* 24 februari 2013, Business, <http://www.nytimes.com/2013/02/25/business/media/for-house-of-cards-using-big-data-to-guarantee-its-popularity.html> (geraadpleegd op 19 april 2015).

Chamberlain, Daniel. "Scripted Spaces: Television Interfaces and the Non-Places of Asynchronous Entertainment." In *Television as Digital Media*. Geredigeerd door James Bennett en Niki Strange. Durham en Londen: Duke University Press, 2011.

Creeber, Glen, red. *The Television Genre Book*. 2^e ed. Londen: British Film Institute, 2008.

Creger, Mary Beth. Twitter post. 2 maart, 2015, 11:14 uur, <https://twitter.com/ravenredhead14/status/572339073953738752> (geraadpleegd op 19 april 2015).

Gander, Pierre. "Two Myths about Immersion in New Media Storytelling." *Lund University Cognitive Studies* 80 (1999): 1-16.

Gerrit. Interview door Leonie Fransen. 15 maart 2015.

Gillan, Jennifer. *Television and New Media: Must-click TV*. New York en Oxon: Routledge, 2011.

Glaser, Barney G. en Anselm L. Strauss. *The Discovery of Grounded Theory: Strategies for Qualitative Research*. Chicago: Aldine, 1967.

Glebatis Perks, Lisa. *Media Marathoning: Immersions in Morality*. Maryland: Lexington Books, 2015.

Hills, Matt. "From the Box in the Corner to the Box Set on the Shelf." *New Review of Film and Television Studies* 5, nr. 1 (2007): 41-60.

International Communication Association. "Feelings of loneliness and depression linked to binge-watching television." *EurekAlert*. 29 januari 2015.
http://www.eurekalert.org/pub_releases/2015-01/ica-fo1012615.php (geraadpleegd op 19 april 2015).

Jacobien. Interview door Leonie Fransen. 17 maart 2015.

Jenkins, Henry. *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide*. New York en Londen: New York University Press, 2006

Jenner, Mareike. "Is this TVIV? On Netflix, TVIII and binge-watching." *New Media & Society* jul. (2014): 1-17.

Kelly. Interview door Leonie Fransen. 19 maart 2015.

Klarer, Mario. "Putting television 'aside': novel narration in House of Cards." *New Review of*

Film and Television Studies 12, nr. 2 (2014): 203-220.

Kompare, Derek. "Publishing Flow: DVD Box Sets and the Reconception of Television." *Television New Media* nov. (2006): 335-360.

Kompare, Derek. *Rerun Nation: How Repeats Invented American Television*. New York en Londen: Routledge, 2005.

Kozloff, Sarah. "Narrative Theory and Television." In *Channels of Discourse, Reassembled: Television and Contemporary Criticism*. 2^e ed. Geredigeerd door Robert C. Allen, 67-100. Chapel Hill en London: The University of California Press, 1992.

Lister, Martin et. al., red. *New Media: A Critical Introduction*. 2^e ed. Oxon en New York: Routledge, 2009.

Lotz, Amanda. "Rethinking Meaning Making: Watching Serial TV on DVD." *FlowTV*. <http://flowtv.org/2006/09/rethinking-meaning-making-watching-serial-tv-on-dvd/> 22 september 2006 (geraadpleegd op 19 april 2015)

Lotz, Amanda D. *The Television Will Be Revolutionized*. 2^e ed. New York en Londen: New York University Press, 2014.

Mittell, Jason. "Narrative Complexity in Contemporary American Television." *The Velvet Light Trap* 58 (2006): 29-40.

Nelson, Elissa. "Windows into the Digital World: Distributor Strategies and Consumer Choice in an Era of Connected Viewing." In *Connected Viewing: Selling, Streaming, & Sharing Media in the Digital Era*. Geredigeerd door Jennifer Holt en Kevin Sanson, 62-78. Londen en New York: Routledge, 2014.

Netflix. "Netflix Original House of Cards." *Netflix*. <http://www.netflix.com/WiMovie/70178217> (geraadpleegd op 4 maart 2015).

Newman, Michael Z. "From Beats to Arcs: Toward a Poetics of Television Narrative." *The*

Velvet Light Trap 58 (2006): 16-28.

Newman, Michael Z. "TV Binge." *Flow TV*. 23 januari 2009.

<http://flowtv.org/2009/01/tv-binge-michael-z-newman-university-of-wisconsin-milwaukee/>
(geraadpleegd op 19 april 2015).

Perez, Richard. "Binge Watch." *Pinterest*.

<https://www.pinterest.com/pin/375206212678111843/>
(geraadpleegd op 19 april 2015).

Slater, Mel en Sylvia Wilbur. "A Framework for Immersive Virtual Environments (FIVE): Speculations on the Role of Presence in Virtual Environments." *Presence: Teleoperators and Virtual Environments* 6, nr. 6 (1997): 603-616.

Sodano, Todd M. "Television's Paradigm (Time)Shift: Production and Consumption Practices in the Post-network Era." In *Time in Television Narrative: Exploring Temporality in Twenty-First-Century Programming*. Geredigeerd door Melissa Ames, 27-42. Mississippi: University Press of Mississippi, 2012.

Uricchio, William. "Television's Next Generation: Technology/Interface Culture/Flow." In *Television After TV: Essays on a medium in transition*. Geredigeerd door Lynn Spigel en Jan Olsson, 232-261. Durham: Duke University Press, 2005.

Uricchio, William. "TV As Time Machine: Television's changing heterochronic regimes and the production of history." In *Relocating Television: Television in the digital context*. Geredigeerd door Jostein Gripsrud, 27-40. Londen en New York: Routledge, 2010.

Williams, Raymond. *Television: Technology and Cultural Form*. Londen: Fontana, 1974.

Wolf, Mark J.P. *Building Imaginary Worlds: The Theory and History of Subcreation*. New York en Londen: Taylor and Francis, 2012.

BIJLAGE

“Nog eentje dan...”

*Een explorerend onderzoek naar de ervaringen
van marathonkijkers bij HOUSE OF CARDS*

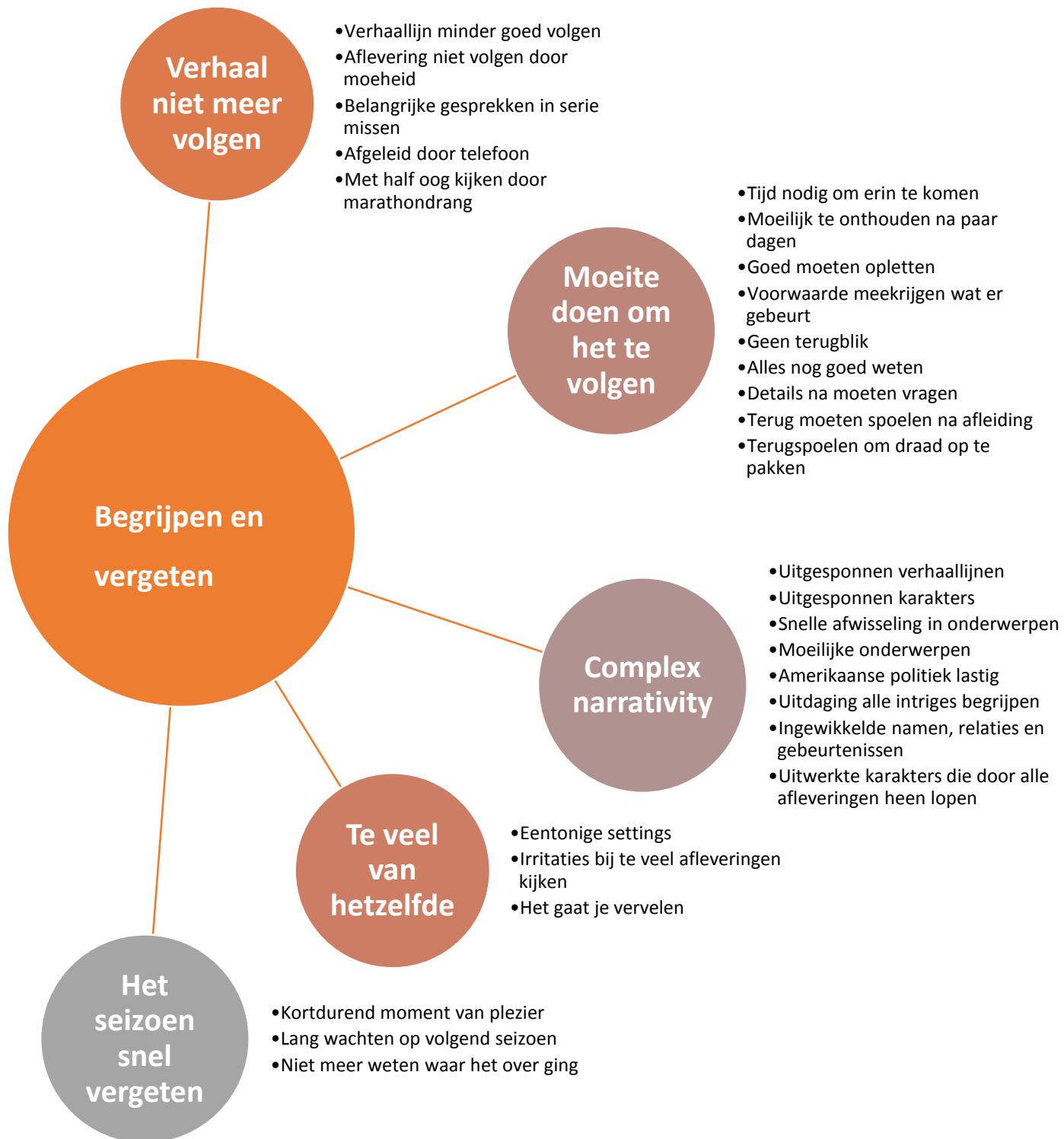
Leonie Fransen ▪ 5488036 ▪ 20 april 2015

Eerste lezer: Dr. J. Keilbach ▪ Tweede lezer: T. Vercruysse
Master Film- en Televisiewetenschap ▪ Universiteit Utrecht

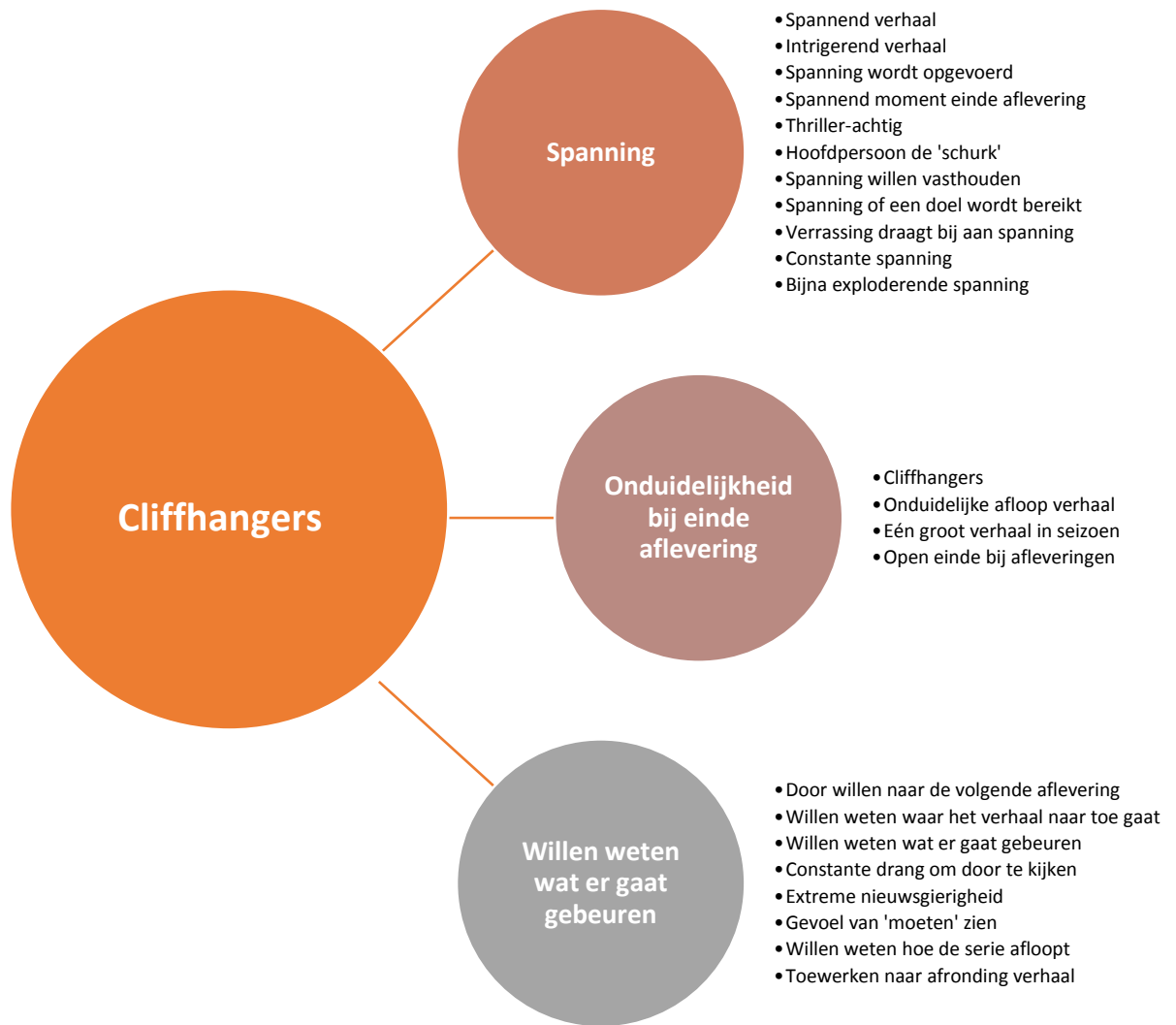
Inhoudsopgave

Bijlage 1: Analyse-schema's	36
Bijlage 2: Topiclijst interviews	43
Bijlage 3: Interview met respondent Kelly (22, masterstudent Film- en Televisiewetenschap) ...	44
Bijlage 4: Interview met respondent Jacobien (23, masterstudent Cultuurmanagement)	67
Bijlage 5: Interview met respondent Gerrit (56, manager van farmaceutisch bedrijf)	99
Bijlage 6: Instructies dagboeken	121
Bijlage 7: Dagboeken respondenten.....	123

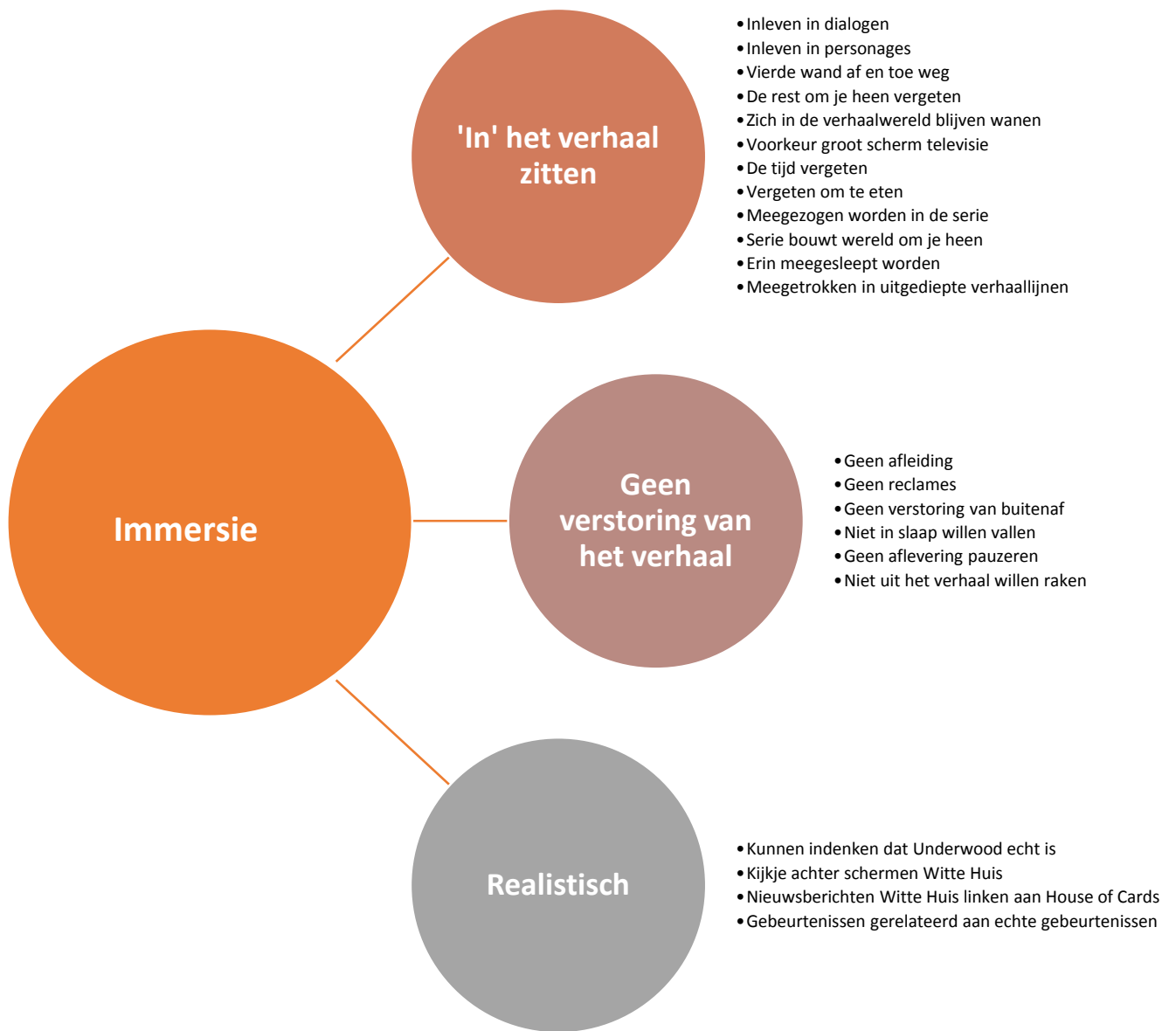
Bijlage 1: Analyse-schema's

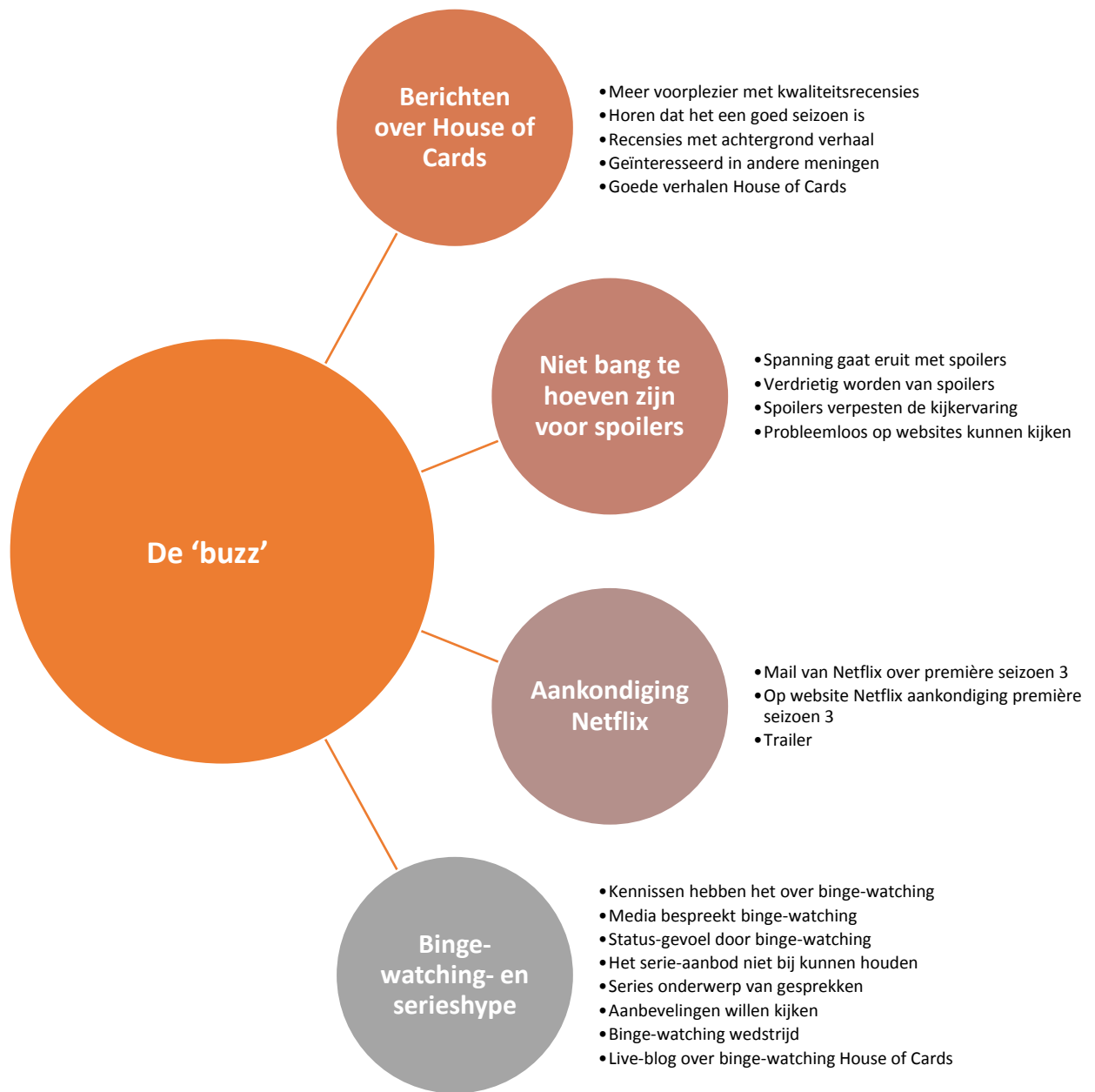
Figuur 1: Kerncategorie 'begrijpen en vergeten'

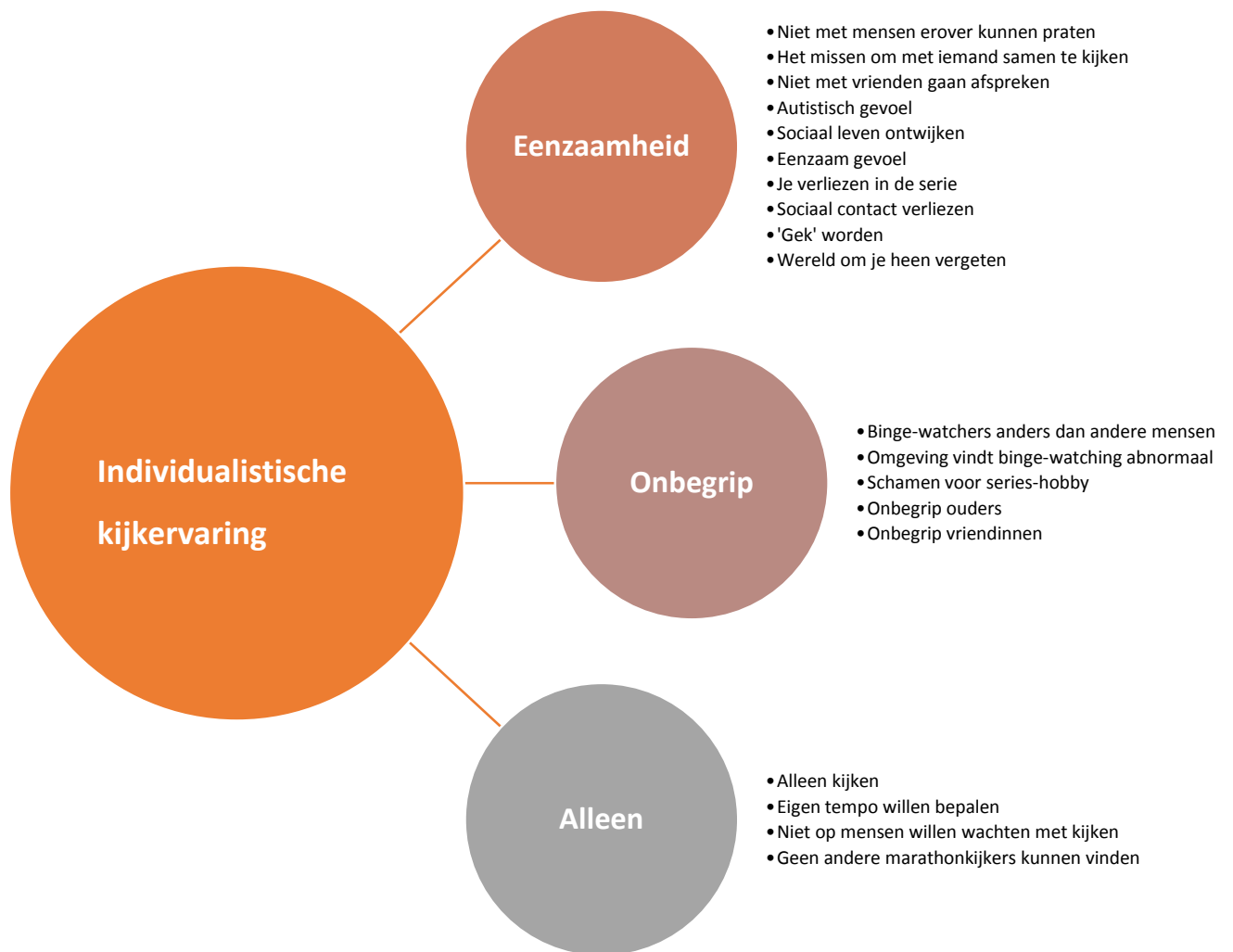
Figuur 2: Kerncategorie 'cliffhangers'

Figuur 3: Kerncategorie 'immersie'

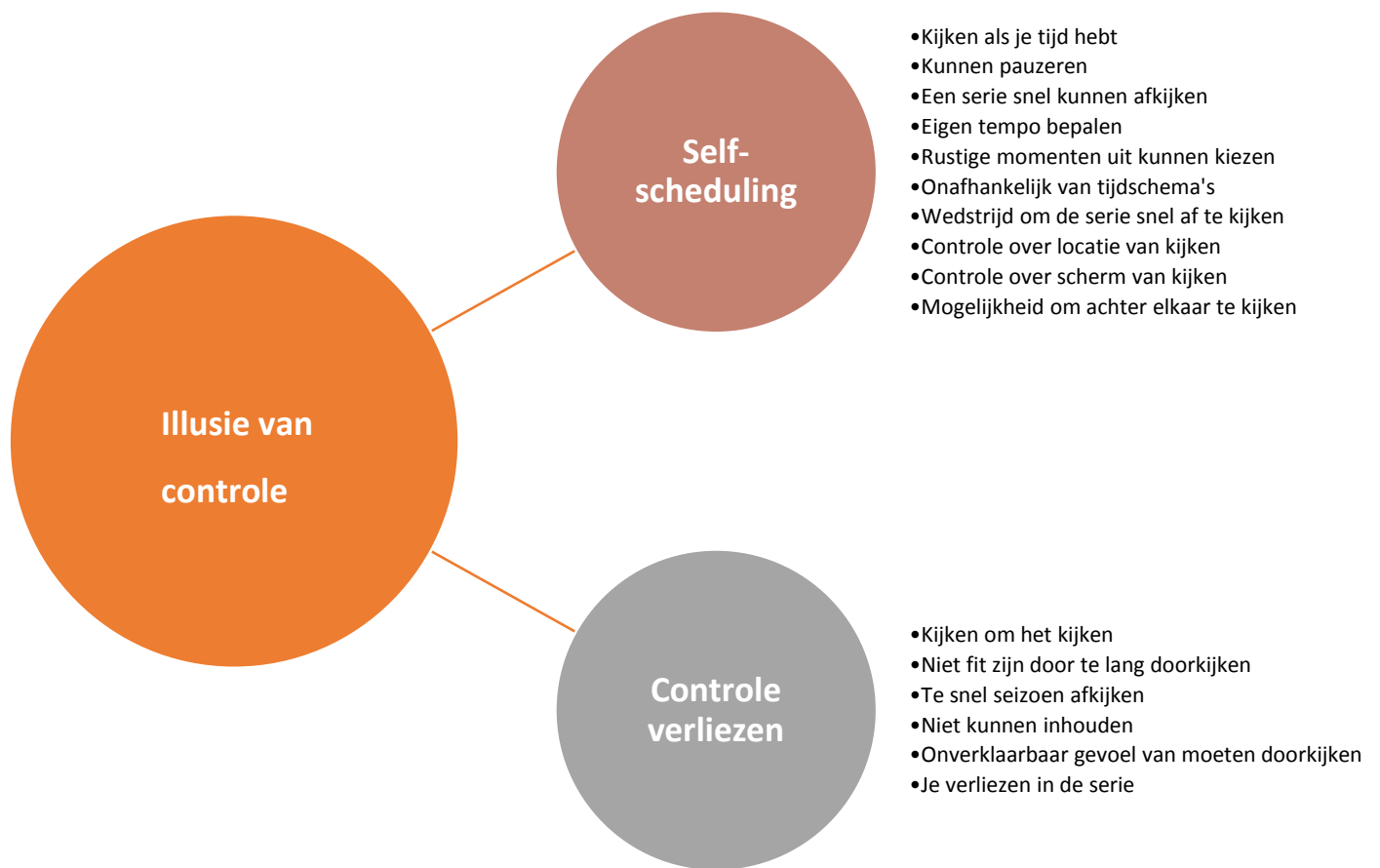

Figuur 4: Kerncategorie 'de buzz'

Figuur 5: Kerncategorie 'individualistische kijkervaring'

Figuur 6: Kerncategorie 'illusie van controle'

Figuur 7: Kerncategorie 'de Netflix-flow'

Bijlage 2: Topiclijst interviews

Tabel 1

Topiclijst interviews	
Persoonsinformatie	<ul style="list-style-type: none"> • Naam • Leeftijd • Studie/beroep
HOUSE OF CARDS algemeen	<ul style="list-style-type: none"> • Waarom kijk je ernaar?
Met wie	<ul style="list-style-type: none"> • Alleen • Partner • Vriend(en) • Familie
Waar	<ul style="list-style-type: none"> • Locatie • Scherm
Wanneer en hoe	<ul style="list-style-type: none"> • Seizoen 1 • Seizoen 2 • Seizoen 3 • Pauzeren van afleveringen • Planningen voor het kijken van seizoenen
Marathonkijken	<ul style="list-style-type: none"> • Waarom • Positieve ervaringen • Negatieve ervaringen • Inhoudelijk vlak • Proces • Sociaal vlak • Andere dimensies • Afwegingen doorkijken/stoppen
Netflix	<ul style="list-style-type: none"> • Evaluatie publicatiestrategie Netflix • Evaluatie kijkmogelijkheden Netflix

Bijlage 3: Interview met respondent Kelly (22, masterstudent Film- en Televisiewetenschap)

L = Leonie, K = Kelly

Datum: 19 maart 2015, 16:10 uur te Utrecht, in de kamer van de interviewer.

Duur van het interview: 49 minuten en 27 seconden.

L: Wat is je naam?

K: Kelly _____ (achternaam).

L: Wat is je leeftijd?

K: 22.

L: En welke studie doe je?

K: De master Film- en Televisiewetenschap.

L: Oké. Ik zal even uitleggen waarom we dit interview doen. Je hebt een dagboek voor mij bijgehouden over HOUSE OF CARDS, dat is omdat ik m'n masterscriptie over HOUSE OF CARDS doe, en ik wil graag de ervaringen van kijkers beschrijven. En ik zag een paar dingen in je dagboek waarvan ik dacht, "nou daar wil ik wel graag op doorvragen." Eerst wil ik even in het algemeen vragen: waarom kijk je eigenlijk naar HOUSE OF CARDS?

K: Ik ben begonnen met HOUSE OF CARDS ooit omdat ik hoorde dat het heel gaaf was. Volgens mij via NU.nl ofzo dat ik dat hoorde. En even denken... ja toen heb ik seizoen één en twee direct achter elkaar gekeken en toen was het wachten op seizoen drie.

L: Oké.

K: Ja dus deze ben ik gaan kijken omdat het door ging.

L: En wanneer heb je die eerste twee seizoenen gekeken?

K: Zo... ik denk afgelopen zomer?

L: Oké.

K: Volgens mij, uit m'n hoofd. Ja toen had ik Netflix, afgelopen zomer.

L: Was er nog een specifieke reden waarom je toen Netflix nam?

K: Eh... ik heb Netflix eerder gehad toen HOUSE OF CARDS er nog niet op stond. Toen ben ik ermee gestopt, omdat ik het aanbod niet zo tof vind. Vond. En toen ben ik er weer mee begonnen in de zomer omdat ik tijd had. Een tijdverdrijf. Series kijken, leuk.

L: En hoe heb je de eerste twee seizoenen gekeken? In je eentje?

K: Ja in m'n eentje, op m'n laptop, en ehm... ook veel 's avonds enzo maar toen echt wel zes afleveringen achter elkaar en ook aangesloten op de televisie. Dat deed ik ook weleens. Maar altijd alleen.

L: En wat vind je fijner kijken, achter de laptop of voor de televisie?

K: Hm... even kijken, televisie. Omdat 'ie vier keer zo groot is.

L: En waarom sluit je hem niet altijd aan op de televisie?

K: Omdat ik niet zo vaak alleen thuis ben zeg maar. Ik kijk het niet als andere mensen in de kamer zijn.

L: Oké. En jullie hebben de televisie in de woonkamer?

K: Ja, bij mijn ouders thuis kijk ik dit.

L: Oké.

K: Niet hier in Utrecht.

L: Oké. En zou je het ook op een televisie aansluiten als je een televisie zou hebben?

K: Ik heb nu een televisie maar die is net zo groot als m'n laptop dus dan... ten minste twee keer zo groot dus ja dan heeft het niet zo veel zin. Dus dan kijk ik het wel op m'n laptop.

L: En zie je ook voordelen van op een laptop serie kijken?

K: Ja, je kan hem eigenlijk overal mee naar toe nemen. Je kan in bed kijken [lacht]. Dat zie ik als een voordeel. Ehm.. ja en met stop zetten enzo gaat het gewoon makkelijk dat je denkt, ik zie ik krijg nu een smsje of wat dan ook en dan zet ik hem even op pauze. Ik denk daarom.

L: Oké en ja wat vind je eigenlijk van HOUSE OF CARDS?

K: Leuke serie, omdat het inhoud heeft, omdat het over de politiek gaat vind ik heel tof, het gaat lekker snel, de cast is top, Kevin Spacey en Robin Wright dat spreekt me heel erg aan. En gewoon dat je een soort van kijkje achter de schermen krijgt bij hoe het dan – het gaat natuurlijk niet zo, maar ik wil graag geloven dat het zo gaat in het Witte Huis. En het allertofste aan HOUSE OF CARDS vind ik dat 'ie je aanspreekt af en toe.

L: Oké.

K: Dus dat je dan ineens weer schrikt van "hé hij praat tegen me." Maar gewoon het – dat het over dat onderwerp gaat en lekker snel gaat, dat je echt wel moet opletten anders volg je het niet meer. [Stilte] Het boeit me zeg maar.

L: Oké. En in welke zin boeit het je?

K: Het onderwerp. En inderdaad die snelheid. Dat – het is geen saaie serie. Het is ook geen luchtige serie, daar kan ik ook niet tegen.

L: En waarom niet?

K: Ja weet ik niet, ik houd niet van PRETTY LITTLE LIARS enzo, ja ik heb het nooit gezien maar dat zou me echt niet aanspreken. Ja, nee het moet...

L: En waarom niet?

K: Omdat het te vrouwelijk is [lacht]. Dat denk ik haast. Ik weet niet, ik vind HOUSE OF CARDS ook een beetje een mannenserie. Om de een of andere reden.

L: Ja?

K: Ja ik weet niet. Tenminste niet echt dat je denkt de... ja, nee. Ik weet niet. Vriendinnen van mij kijken ook geen HOUSE OF CARDS.

L: Nee?

K: Nee.

L: Ken je verder ook niemand die HOUSE OF CARDS kijkt?

K: Van school, verder niet. In de klas af en toe dat je dat hoort, maar bij mij in huis ook niemand. Terwijl het echt wel serieskijkers zijn.

L: Oké.

K: Dat is wel gek.

L: En waar ligt dat dan aan denk je?

K: Smaak. Maar ook tijd denk ik. Op een gegeven moment zit je in een paar series en dan kijk je door en dan begin je aan een nieuwe. Want 'ie maakt bijvoorbeeld wel tijd vrij voor GAME OF THRONES en dat doe ik dan weer niet.

L: En waarom dan niet?

K: Dat spreekt me echt niet aan, de middeleeuwen en oud enzo. Ik denk dat ik dat ook leuk vind omdat HOUSE OF CARDS, ik kan me voorstellen dat dat nu gebeurt.

L: Oké.

K: Weet je, ik zou Obama kunnen vergeten en denken dat Frank Underwood er gewoon zit zeg maar. Dat idee. Ik denk dat ik dat wel tof vind.

L: En ligt dat ook een beetje aan omdat je veel afleveringen achter elkaar kijkt? Dat je het gevoel hebt dat het zou kunnen – nu kunnen gebeuren?

K: Ja dat je erin zit. Dat denk ik wel ja. Dat je de rest om je heen ook vergeet. Dat denk ik wel.

L: Oké.

K: En dat je verhalen op het nieuws hoort over het Witte Huis dat je dat toch wel gaat linken met wat daar dan gebeurt ofzo.

L: Oké. En hoe komt dat dan denk je dat ze het zo reëel laten lijken?

K: Dat dat zo op mij overkomt bedoel je?

L: Uhu.

K: Hm. Doordat de gebeurtenissen, de dingen die in HOUSE OF CARDS gebeuren, wel realistisch zijn dat ze verwijzen naar de dingen die er nu zijn gebeurd. Zo ook Pussy Riot bijvoorbeeld dit seizoen, dat dat terug kwam. Het maakt het allemaal heel tastbaar. Ik denk dat. En het contact met Rusland enzo, en de anti-homowet, die dingen hebben afgelopen jaren natuurlijk ook gewoon gespeeld hier in Nederland, dat je dat hoorde. Ik denk daardoor.

L: Oké, en maakt het ook dat je graag afleveringen achter elkaar kijkt?

K: Nee ik denk dat dat het niet is. Niet om die reden.

L: Oké, en om welke reden dan wel?

K: Omdat ik dan iets te doen heb en... de serie zelf wil ik gewoon graag volgen, cliffhangers enzo ben ik heel erg gevoelig voor en dan denk ik "ach kom op, nog eentje" nee dat... en dat ik het wel allemaal snel wil zien in één keer. Dat heeft niet zozeer te maken met wat erin gebeurd maar gewoon omdat ik een serie snel wil afkijken. Maar dan halverwege denk ik "maar nou ben ik bijna klaar" en dat is ook niet helemaal de bedoeling.

L: Dus dat is een beetje een tweestrijd –

K: Ja.

L: - dat je het graag af wil kijken maar ook niet wil stoppen.

K: Ja. Heel erg. Maar dat had ik dit seizoen wel minder dan seizoen één en twee.

L: Hoezo dan?

K: Dat ik het heel erg vond, dat het afgelopen was.

L: Waarom dan?

K: Ik vond het seizoen niet zo goed als die daarvoor. Want nu is 'ie president, dan denk ik ja nou heeft hij z'n doel bereikt, nu is het alleen nog maar de vraag wanneer 'ie afgezet wordt, dat idee. En de vorige keer was het nog spannend of 'ie het zou worden of niet en hoe ver hij het zou schoppen. Dat denk ik dat dat ook wel belangrijk is.

L: Dus die spanning vind je wel belangrijk?

K: Ja heel belangrijk. Zeker als er op het eind van een aflevering iets gebeurd waarbij je denkt "oh hoe gaat het verder." Bijvoorbeeld toen zij dacht dat ze zwanger was volgens mij, dat zij moest overgeven, toen wou ik heel graag weten hoe dat verder ging. Vervolgens gaan ze daar de volgende aflevering niet mee verder. Dat vind ik heel irritant. Toen ben ik daarna volgens mij gestopt.

L: En waarom kijk je het eigenlijk alleen, de serie?

K: Omdat ik dan in m'n eigen tempo kan kijken. Er is niemand die met mij tot half drie 's nachts denkt "joh, laten we doorkijken." Omdat ik het dan helemaal zelf kan bepalen wanneer

ik het doe, hoe lang ik het doe. En anders is er altijd wel iemand die zegt “ja maar ik ga nu slapen” of “ik moet nu naar m’n werk.” Ja dat vind ik niks.

L: Dus die vrijheid vind je wel belangrijk?

K: Ja, heel belangrijk.

L: Is dat bij elke serie of alleen bij HOUSE OF CARDS?

K: Elke serie. Als je BOER ZOEKT VROUW bijvoorbeeld niet meetelt. [Lacht] Nee ik heb wel eens series, die Deense serie, samen met m’n ouders gekeken of PENOZA bijvoorbeeld op DVD. Maar dan moet je telkens wachten terwijl ik veel meer tijd heb en dan denk ik nee, dat vind ik gewoon niks.

L: Dus je wil eigenlijk niet wachten op een aflevering?

K: Nee, nee.

L: Oké. En waarom niet?

K: Omdat je dus constant die drang hebt van “ik wil weten hoe het verder gaat, ik wil weten hoe het verder gaat” en dan ik weet niet. Ik vind het dan een hele belemmering als ik dan op iemand anders moet wachten blijkbaar. [Stilte] Gek dat je er dan zo over nadenkt.

L: En ja, je zegt dat je niet zo heel veel mensen kent die HOUSE OF CARDS kennen. Praat je dan weleens met mensen over de serie?

K: Wel met m’n broer want die wil hem ooit nog gaan kijken zegt ‘ie, dan vertel ik wel een beetje waarom het zo vet is en waarom je het moet kijken, maar niet over wat er inhoudelijk gebeurt. Niet “heb je die aflevering gezien” dat kan allemaal niet dan zeg maar.

L: En waarom niet?

K: Omdat ik dus geen mensen ken die het ook kijken en de meeste mensen waar ik het mee over heb die hebben nog wel de intentie om te gaan kijken dus dan zou ik het verklappen zeg maar. Dat zou ook zonde zijn.

L: Ja.

K: Dan hebben zo ook... Het is voor hun... Het betekent nog niks weet je? Ze weten nog niet zo goed wat er speelt.

L: En vind je dat ook jammer, dat je niet zoveel mensen hebt om ermee over te praten?

K: Ja ik denk het wel. Want met andere series doe ik het wel erover praten weet je wel over HOMELAND bijvoorbeeld. Het is wel leuk dat je dat kan delen denk ik.

L: En waarom?

K: Omdat je er dan nog diep over na gaat denken, dat heb ik ook als ik een film kijk, dat als je daarna nog erover na praat, komt er – komen er wel meer dingen naar boven omdat... iedereen kijkt er anders naar denk ik. Ja om die reden.

L: Dus je vindt het leuk om verschillende meningen over een serie te bespreken?

K: Ja, ja.

L: En heet het ook nog invloed op jouw kijkgedrag als je een andere mening hoort dan die van jou over een serie?

K: Ehm... even denken. Nee meestal niet. Mensen zeggen... heel veel mensen zeggen dat ik bijvoorbeeld GAME OF THRONES moet kijken, ik zeg het ook heel raar trouwens, maar dat – maar dat en ik heb er nog nooit over nagedacht om dat te gaan doen en juist als mensen zeggen dat ik het moet kijken dan doe ik het helemaal niet.

L: Hoezo niet?

K: Ja ik weet niet, ik vind dat, dat bepaal ik zelf denk ik dan.

L: Oké.

K: Ik kijk wel wat ik leuk vind en heel vaak dat de series die ik kijk dat andere mensen die niet kijken. Veel Scandinavische dingen enzo. Maar dat ligt denk ik ook aan wie m'n vrienden zijn en wie er in m'n omgeving zitten maar nee ja, het verandert er niet zo veel aan denk ik. Ik ben daar niet gevoelig voor.

L: Oké. Maar dan vind je het toch wel leuk om andere meningen te horen dus?

K: Jawel. Gewoon om er van op de hoogte te zijn maar niet zozeer dat het mijn visie ook verandert. [Onverstaanbaar]

L: Oké. En zoek je ook weleens recensies op fora bijvoorbeeld, of dingen online over HOUSE OF CARDS?

K: Op fora niet, en ik heb wel volgens mij weet je wel dat je berichten erover leest. Maar die moet ik dan toevallig tegenkomen dat als ik op NU.nl scroll of dat ik iets op Facebook zie dat verwijst naar HOUSE OF CARDS. Dus laatst had je dat er zo'n filmpje over Den Haag was gemaakt natuurlijk, dat had ik dan wel gezien en wel dingen waarvan dat accent van hem, hoe je dat perfecte Texaanse accent kunt doen, die dingen lees ik wel, maar niet wat een ander persoon dus van de serie vindt, recensies enzo heb ik allemaal nog niet gelezen.

L: Waarom niet?

K: Ik kijk – ik lees nooit recensies en ook niet met films ofzo, dat is weer zoiets van “ik bepaal zelf wel wat ik ervan vind” [lacht]. Ja nee het verpe- ik denk dat het iets voor me verpest als ik het wel doe. Dat meer. Als iemand een hele... nou ja recensenten hebben meestal wel een sterke mening, een sterke visie, en als dat dan niet overeenkomt met die van mij dan verpest dat een beetje ofzo.

L: Oké.

K: Maar ik zou wel kunnen delen in enthousiasme denk ik. Dus als iemand daar loopt of is ofzo en bijvoorbeeld dat accent dat 'ie dat zo goed doet dan denk ik van "ja dat is wel waar, dat is wel tof." Maar echt een recensie waarin helemaal doorgrond wordt hoe... nee, dat vind ik niet - geen meerwaarde hebben.

L: Oké. Dus ja, het maakt je eigenlijk niet zo heel veel uit wat andere mensen over HOUSE OF CARDS vinden?

K: Nee. Ik kijk het toch wel.

L: Oké. En ehm... heb je het ook op verschillende locaties gekeken of altijd op dezelfde plek?

K: Ehm... even kijken. Nou altijd op hetzelfde adres, maar niet... De ene keer in bed zeg maar en de andere keer op de bank of via de televisie op de bank. Dat wel, maar niet... nee altijd bij mijn ouders wel.

L: Oké.

K: Gek eigenlijk.

L: Dus je kijkt het altijd bij je ouders?

K: Ja.

L: Nooit zo op je studentenkamer?

K: Nee. Ja toevallig die week dat HOUSE OF CARDS seizoen drie uitkwam was ik ook bij m'n ouders. En... nee ja het internet is heel slecht in Utrecht. Dus ik denk dat het daar ook aan ligt. Dat als ik een serie kijk dat de rest dan niks meer kan, weet je wel, dat idee. Ja en thuis weet je gewoon oké er komen geen onderbrekingen in, ik kan gewoon lekker doorkijken. Vooral dat, ik kan doorkijken.

L: En wat vind je zo vervelend aan onderbrekingen?

K: Dan word je eruit gehaald. Als ik moet wachten tot een aflevering gebufferd is ofzo dat denk ik dan raak je geïrriteerd en dan denk ik "nou ik stop wel." Ook al onthoudt Netflix wel voor je waar je bent gebleven. Maar halverwege een aflevering stoppen dat vind ik geen optie.

L: Dus je vindt het wel heel belangrijk dat iets makkelijk toegankelijk is?

K: Ja.

L: Oké.

K: Ja dat denk ik wel.

L: En je hebt HOUSE OF CARDS altijd via Netflix gekeken of ook via streams of downloads?

K: Nee, altijd via Netflix.

L: Maar heb je nooit overwogen om te downloaden of te streamen?

K: Niet eens aan gedacht. Ik had Netflix, en dan weet je daar is het beschikbaar. Ik betaal ervoor dus ja.

L: Wat vind je zo fijn aan Netflix? Of vind je Netflix niet fijn dat kan natuurlijk ook.

K: Ja ik vind het heel fijn. Dat er geen reclames tussen zitten, en dat ‘ie dus onthoudt waar je bent gebleven enzo, dat wel. Want soms zet ik hem wel even kort op pauze voor een telefoontje en of als ik drinken wil halen. En dat ‘ie doorgaat. Dat je dan zeg maar die veertien seconden weet je wel tot de volgende aflevering, dat vind ik ook fijn.

L: Wat vind je daar fijn aan?

K: Dat ik dan niet zoveel wilskracht hoeft te hebben om erop te klikken denk ik [lacht].

L: Dus je vindt het vooral heel makkelijk?

K: Ja, het is echt heel makkelijk. Ja en ook gewoon dat Netflix bepaalt je voorkeur enzo dat vind ik allemaal heel fijn.

L: Waarom?

K: Dat ik zelf niet hoeft na te denken [lacht]. Wow wat ben ik lui, ik snap het niet goed ofzo. Ik weet niet want dan klopt het ook wel, dan zie je weer nieuwe dingen die je dan denkt “oeh die zou ik ook wel leuk vinden” en dan ga je die weer kijken. Gewoon dat hele systeem van Netflix is gewoon prima. Vind ik. [onverstaanbaar]

L: En wat vind je er fijn aan dat er geen reclames zijn?

K: Geen afleiding, geen onderbrekingen. Ik vind bijvoorbeeld dat als je op Youtube kijkt en dan ga je naar het volgende filmpje en dan weer zo’n reclameblok er tussen, dat vind ik... Dan is dat maar 20 seconden of je kan na vier wegklikken. Ja ik weet niet, je bent er weer uit ofzo. Dus, ja, vind het een belemmering denk ik.

L: En is dat ook een beetje waarom je veel afleveringen achter elkaar kijkt? Omdat je er dan minder uit wordt gehaald?

K: Ja. Dat denk ik wel. Dat je in die wereld blijft. Dat je in dat verhaal blijft.

L: Oké. Ehm... je zei dat je seizoen een en twee achter elkaar hebt gekeken. In wat voor periode was dat ongeveer?

K: In de zomer.

L: En hoe lang, hoeveel weken of dagen?

K: Nou binnen één week. Even denken. Volgens mij vijf of zes dagen. En dan overdag, en dan echt tot wel twee uur ’s nachts enzo.

L: En hoe kwam dat je, ja, op verschillende tijdstippen keek?

K: Het lag eraan wanneer ik vrij was van m’n werk. En als ik dan ook echt vrij was en niks anders te doen – te doen had dan ging ik gewoon series kijken. Nou toen dus HOUSE OF CARDS.

L: Ja. Heb je ook andere series gekeken in de zomer?

K: Ja. Eh... even denken. PENOZA en die Deense series ik weet niet of ik dat nog.. THE BRIDGE enzo. In de zomer is de tijd van...

L: THE KILLING...

K: Ja die keek ik ook. De zomer is de tijd van series kijken. Lekker binnen zitten.

L: En vind je dat dan niet vervelend als het buiten mooi weer is en dat je dan binnen zit?

K: Ja ik heb toen ook een wifi-versterker gekocht, of een waifai-versterker, zodat je in de tuin ook wifi hebt en ook kan kijken.

L: Oké. En heb je dan ook weleens meerdere afleveringen achter elkaar buiten gekeken?

K: Ja. Totdat m'n laptop echt dat je denkt "nou wordt 'ie heel heet" dan moet 'ie weer naar binnen.

L: En zijn er andere nadelen aan buiten kijken?

K: Ja geluiden om me heen. Gewoon de spelende kinderen enzo.

L: Kun je dan met koptelefoon op of gewoon...?

K: Ik kijk wel met koptelefoon maar goed, sommige gillen zo hard!

L: [Lacht] Maar wat vind je dan zo vervelend aan die geluiden?

K: Dat het je ook gewoon weer afleidt van wat je aan het kijken bent. Dat je je niet volledig kan focussen daardoor. Dat je er telkens uit wordt gehaald.

L: Oké. Vind je dat lastig om je te focussen op HOUSE OF CARDS?

K: Nou ik merk wel dat als ik m'n telefoon naast me ligt en ik denk "ik heb Facebook nog niet gecheckt" dan ga ik dat wel eerst doen, of er komen Whatsappjes binnen. Dat wel, en ja ik ben wel makkelijk afgeleid. Maar daarom kijk ik het denk ik ook 's nachts omdat je dan weet, buiten fietst er niemand meer langs en er zijn geen auto's bijvoorbeeld, dat je dan dat niet hoort. Dus los van m'n telefoon is het dan gewoon stil.

L: Dus je zoekt wel echt bepaalde momenten op dat je niet zoveel afleiding hebt?

K: Ja. En dat je ook gewoon de stress van de dag hebt gehad. Want het is half tien, tien uur "nu ga ik ff stoppen met school en mag ik daar tijd aan besteden" zeg maar.

L: Dus het is ook wel een stukje ontspanning voor je om naar HOUSE OF CARDS te kijken?

K: Ja. Oh zeker. Dat plan ik ook wel in. Of tenminste dat heb ik destijds ingepland.

L: Ja. En hoe heb je dat ingepland? Heb je dan andere dagen meer gedaan zodat je wat meer tijd over had of gewoon sneller gewerkt of...?

K: Nou ik werkte voornamelijk 's avonds aan school, ik kon echt wel tot 's nachts doorgaan en toen die vrijdag was het volgens mij dat HOUSE OF CARDS uitkwam, toen dacht ik "nou Kel je mag HOUSE OF CARDS kijken maar zorg dan dat je dit en dit en dit af hebt voordat je gaat beginnen" dus inderdaad sneller werken, maar ook vroeger beginnen met school.

L: Oké. En vond je dat fijn dat je dan nog andere dingen ernaast kon doen?

K: Nou het bood wel structuur dat ik dat – het was een soort van stok achter de deur. Hoe zeg je dat?

L: Ja zo.

K: Misschien moet ik meer series gaan kijken... Nou ja, het bracht wel structuur aan in de dag, dat vond ik wel fijn.

L: Dus je werd ook een beetje productiever omdat je wist dat je nog ontspanning had ofzo?

K: Als een soort van beloning.

L: Oké.

K: Was het dan.

L: En als jij een serie gaat kijken, of HOUSE OF CARDS specifiek, leg je je telefoon dan ook echt weg of doe je nog weleens dingen tijdens de aflevering?

K: Ja hij ligt gewoon naast de laptop dan. Of voor de laptop of wat dan... Ik leg hem niet weg.

L: Oké. Want je hebt ook sommige mensen die proberen echt helemaal niet afgeleid te worden en leggen al die dingen weg maar dat is bij jou dus niet het geval?

K: Nee, nee. Ik moet dat ding altijd bij me hebben op de een of andere manier. Dus die zit nu ook in m'n broekzak zeg maar [lacht].

L: En heb je dan ook weleens dat je gaat internetten tijdens het kijken?

K: Ehm... ja Facebook doe ik wel.

L: Oké.

K: Maar niet dat me iets te binnen schiet en dat ik dan ga Googlen ofzo, dat niet. Maar wel even updates checken enzo.

L: Oké. Ehm... en welke afwegingen maak je om door te gaan met kijken of om te stoppen?

K: Ehm... even kijken als ik moe ben, als echt m'n ogen dichtvallen op het eind van een aflevering ja, ook al wil ik heel graag verder kijken want het is zo spannend dan stop ik wel. Omdat het dan gewoon geen nut meer heeft dan krijg ik de helft niet mee. Want ik heb heel vaak met series dat ik zo graag wil doorkijken en dan gewoon halverwege in slaap val. En dat vind ik zonde bij zoiets als HOUSE OF CARDS omdat het wel een serie is waarbij je gewoon echt moet opletten, want anders mis je de belangrijke termen en gesprekken en... ehm... dus dat is het vooral. En ook wel dat ik denk als ik bijvoorbeeld 's ochtends begin te kijken, dat heb ik ook wel een keer gedaan denk ik "ja goed nu moet ik wel even" want dan is het weer een uur verder, en weer een uur verder, denk ik "nou wil ik iets anders doen."

L: Oké.

K: En 's avonds heb ik daar geen limiet op, behalve dat hoe moe ik ben.

L: En waarom niet?

K: Hm... ik ben wel een nachtbraker wat dat betreft. Ook die laatste keer dat ik gewoon tot half drie door heb gekeken. Dat had ik van tevoren echt niet bedacht dat ik dat zou doen maar dan denk ik "ja goed, wat maakt het uit, de volgende dag ben ik heus wel weer fit." Dat vind ik wel belangrijk, dat ik de volgende dag fit ben. En ehm... nee die afleveringen heeft vooral te maken met of ik het nog allemaal mee krijg. Wat er gebeurt.

L: Dat vind je dus wel heel belangrijk bij HOUSE OF CARDS?

K: Ja want anders kijk ik het om het kijken en niet om het mee te maken.

L: Ik kijk even voor de zekerheid of ie nog loopt (red.: de recorder) ja dat gaat helemaal goed. Ehm... ik had net iets in m'n hoofd van wat je net zei. Ehm... wat was het ook alweer. Ja heb je weleens meegemaakt dat je nog een aflevering keek en dat je dan later dacht van "ja ik heb er eigenlijk niks van meegekregen?"

K: Ja, tijdens de aflevering. Dat ik dus inderdaad met m'n telefoon bezig was en dat ik dacht: "ik heb nu echt helemaal gemist wat ze net hebben gezegd" en dan spoel ik wel terug. Tenminste dan zet ik dat dingetje terug.

L: En doe je dat dan tijdens die aflevering –

K: Ja.

L: - of die dag erna?

K: Nee tijdens die aflevering. Ik heb het weleens twee keer achter elkaar moeten kijken. Hetzelfde stukje gewoon.

L: En denk je dan niet van "ja, ik stop gewoon maar nu en ik ga later weer verder?"

K: Nee want ik wil dan niet midden in een aflevering gewoon stoppen.

L: Nee?

K: Nee, nee dan leg ik m'n telefoon wel even weg. Maar dat is dan echt heel specifiek op zo'n moment. Dat ik denk "oké over twintig minuten is die aflevering afgelopen, dan check ik m'n telefoon wel weer."

L: Oké. En het is dus nooit voorgekomen dat je midden in een aflevering bent gestopt?

K: Nee.

L: Oké. Waarom is dat zo belangrijk voor jou?

K: Ja... ik weet niet want ik zie één aflevering wel als een afgerond ding ook wel, ondanks dat het een onderdeel is van een serie en dus ook cliffhangers heeft, maar... Ja ik denk dat als ik dan de volgende dag verder kijk, net als dat ik met dit seizoen begon en niet meer wist wat er was gebeurd, ik denk dat ik dat de volgende dag ook zou hebben.

L: Oké.

K: Ondanks dat je geen terugblik krijgt maar ik weet niet. Dat je... dat dat in één aflevering die gebeurtenissen veel meer met elkaar te maken hebben dan los van dingen op zich. Dat idee.

L: Oké. Maar alsnog kijk je dan wel achter elkaar, dus je hebt ook wel weer het gevoel van het is afgerond, maar ik wil toch verder?

K: Ja.

L: En hoe komt dat dan?

K: Omdat er ook een heel groot verhaal in zit en dat wil ik wel nog – het liefst zou ik het toch gewoon echt 's ochtends om negen uur beginnen en 's avonds, nou ja, dertien uur verder [lacht] maar ja dat kon gewoon dit keer niet. Want dat heb ik toen in de zomer wel gedaan. Bij seizoen een en twee. Als dat kan dan zou ik helemaal gewoon...

L: Dus je bent wel een echte marathonskijker wat dat betreft?

K: Ja. Helaas wel [lacht].

L: En is dat nog erger bij HOUSE OF CARDS of is dat bij elke serie zo?

K: Dat is bij elke serie. Maar HOUSE OF CARDS is wel een voordeel van – bijvoorbeeld THE KILLING heeft soms twintig afleveringen en dertien is dan wel overzichtelijk als je het zo kan zeggen.

L: Ja.

K: Dat je denkt “nou dan ben ik om tien uur 's avonds klaar, zo.” Ook belachelijk nu ik het zo zeg.

L: Maar wat gevoel – wat voor gevoel heb je daar dan bij als je klaar bent met zo'n serie? Of met een seizoen?

K: Zoals seizoen drie dat het dan afgelopen is?

L: Ja dat het dan klaar is, je hebt dertien afleveringen gehad en wat denk je?

K: Leeg. Ik baal altijd op het eind. Omdat je weet goh dan moet ik weer erop wachten tot het weer komt, dat vind ik heel vervelend. Want het eind van een serie heeft ook altijd een eind waarvan je dankt- denkt, “er gebeurt nog iets! Wat gebeurt er straks?” Daar ben ik altijd heel benieuwd naar. Dus het is nooit dat ik denk “ach het is me gelukt, ik heb het afgekeken. Nou ja, daar ben ik nu klaar mee. Dat heb ik nu gehad” ofzo dat niet. Dus ik baal altijd.

L: Dus je hebt nooit een voldaan gevoel als je dan door al die afleveringen heen bent?

K: Nee. Nee dan is er gewoon weer iets weg. Wat gewoon... wat je even bezig heeft gehouden enzo. Een zekere invulling van je dag. En dat is dan even weg.

L: Ja. Oké. En hoe vul je dat dan weer op?

K: [Lacht] Slechte TLC-series...

L: Dus je kijkt ook wel gewoon normaal tv en geen series alleen?

K: Ja. Nee ik kijk ook normaal tv. Ik kijk nu geen serie, voor nu niks.

L: En doe je dat ook bewust nu geen serie of is er gewoon niks wat je leuk vindt?

K: Nee bewust. Ik zou genoeg – als ik de tijd zou willen nemen – zou ik wel veel kunnen kijken. Maar het is nu even druk met school. Want dan zou ik weer tot twee uur 's nachts en nu kan het gewoon echt even niet. Dus dat is wel een bewuste keuze geweest.

L: Dus je denkt dat als je nu met een serie zou beginnen en je weet, je hebt het eigenlijk te druk, dan zou je je nog niet kunnen inhouden voor bijvoorbeeld één aflevering per dag?

K: Nee, nee.

L: Oké.

K: En met HOUSE OF CARDS had ik het ook wel druk maar daar vond ik de hype wel een belangrijk ding. Je zag overal van HOUSE OF CARDS denk je “oeh het is er weer ik wil het ook zien.”

L: Want wist je zelf al dat het de... wat was het de zevenentwintigste ofzo?

K: Ik kreeg een mailtje van Netflix, toen zag ik het wel. Ik denk “yes het komt er weer.”

L: Vind je dat fijn dat ze daar een mailtje over sturen?

K: Ja. Ook elke keer een mailtje van “er is weer een film die je waarschijnlijk leuk vindt” vind ik wel fijn ja.

L: En wat vind je daar fijn aan?

K: Ehm... ja dat is ook weer dat het voor me opgezocht wordt, voor me bepaald en dat ik nog zelf kan denken van wil ik hem zien of wil ik het niet zien. En wanneer dan? Maar dat ik gewoon op de hoogte ben van wat er, wat er allemaal op staat.

L: Oké. Ehm... ben je ook bang voor spoilers?

K: Ja.

L: Ja?

K: Heel erg.

L: Is dat ook een beetje waarom je zoveel achter elkaar kijkt? Zodat je niet gespoild wordt?

K: Ja en ook de reden waarom ik van tevoren geen artikelen erover lees ofzo. Omdat ik dan denk ik ook van recensies dat je dan toch iets van iets leest dat je denkt van “oh daar had ik zelf achter willen komen.” [Stilte] Ja spoilers is denk ik wel een belangrijke reden ja.

L: En waarom vind je dat erg om te lezen?

K: Hm... ja ik... omdat het een soort van kijkervaring verpest geloof ik. Dan is - de spanning is dan weer een beetje weg. Dat je weet wat er komt. Bijvoorbeeld op Facebook, volgens mij is het de HOUSE OF CARDS-Facebook of van Netflix zelf ik weet het niet zo goed, maar dan

plaatsen ze ook telkens van die afbeeldingen die dan weer te maken hebben met de afleveringen van die teksten.

L: Van die teasers?

K: Ja en elke keer heb ik wel gedacht van “die heb ik al gezien.” Dus het maakt me niet zoveel uit, maar als ik zou zien... Als ik zo’n plaatje zou zien als ik de aflevering nog niet heb gezien, dan vind ik dat wel jammer ofzo.

L: Zou je dan ook je afmelden op die Facebook-pagina als ze dat zouden doen?

K: Ehm... ja voor die tijd wel en daarna weer aanmelden. Want ik vind het op zich dan ook wel leuk om te zien enzo, de foto’s en – maar tijdens het kijken... Ik zou het jammer vinden als dat van tevoren bekend zou worden. Te vroeg.

L: Is het misschien daarom dat je ook niet echt, echt berichten opzoekt en met mensen erover praat omdat je gewoon een beetje bang bent om gespoild te worden?

K: Ja dat zij verder zijn ofzo. Want een huisgenootje van mij die kijkt wel HOMELAND bijvoorbeeld, net als ik, maar zij is – download en ik kijk het via BNN.

L: Oja.

K: Dus zij heeft heel seizoen vier al gezien en zegt ze “ja ik houd m’n mond, máár er gebeuren dit en dit” en dan denk ik “la la la la” dat wil ik allemaal niet weten! Dat vind ik... spoilers vind ik best wel erg. Ook als ik dat van een film hoor hoe die dan eindigt dan denk ik van laat maar ik kijk het al niet meer.

L: Want wat voor ervaring heb je gehad toen je gespoild werd en toen nog wel iets ging kijken?

K: Ja “dit weet ik al” dan is de spanning weg. Bijvoorbeeld, dat is dan met een film, maar ik was vrijdag naar AMERICAN SNIPER en ik wist al wat het einde zou zijn omdat ik het verhaal ken, en m’n broer zat naast me en die was helemaal van “wow wat gebeurt er nu” en ik dacht “ja ken ik al, jammer dan.” Dus ja dat vind ik héél zonde. Dan verliest zo’n film of een serie echt aan waarde in mijn ogen. Want dan is – dan kan je het ook niet zien zoals de makers het hebben bedoeld denk ik. Want die gaan er volgens mij ook niet van uit dat jij van tevoren al weet wat er komt.

L: Nee. Vind je het ook belangrijk om verrast te worden in een serie?

K: Ja.

L: Dat er dingen gebeuren die je niet verwachtte?

K: Ja. Dat m’n mond openvalt of dat ik schrik enzo dat vind ik heel belangrijk.

L: En waarom?

K: Omdat ik dan, ja als ik verrast word of verbaasd ben ofzo dan... hebben ze het goed gedaan in m'n hoofd [lacht]. Dan klopt er iets. Ja ik weet niet, dat vind ik heel leuk, draagt bij aan de spanning ook voor m'n idee. En als je verrast wordt dan doet het je ook iets en dan ga je mee, dat is wel m'n ervaring zeg maar.

L: En je had in je dagboek het ook over cliffhangers, dat je vooral daardoor een beetje door ging met kijken, zijn dat dan ook dingen waardoor je verrast wordt, dat je daarom gaat kijken of heeft dat andere elementen?

K: Nee niet zozeer verrast maar gewoon dat ik wil weten hoe het dan verder gaat. Omdat het nooit... het is altijd open. En dat kan ik dan niet aan dat ik dan niet weet wat het volgende ding is.

L: Oké. Dus het heeft voor jou altijd wel een beetje een open einde een aflevering maar ook wel weer een beetje een afsluiting?

K: Ja.

L: Dat je daarom dus niet tussendoor pauzeert?

K: Ja.

L: Oké. Het is wel heel erg bijzonder hoe ze dat doen hè?

K: Ja, echt hoor!

L: Ja.

K: Een serie schrijven lijkt me echt heel moeilijk.

L: Ja. En heb je ook weleens dat je door het kijken vergeet om te eten of andere dingen vergeet?

K: Ehm... vergeet om te slapen, dat heb ik wel. En ja wel dat je dan ineens denkt van goh... De tijdstippen waren nu elke keer na het eten maar bijvoorbeeld... wat ik ook wel grappig vond was dat ik om vier uur altijd iets op TLC keek.

L: Oja dat had je in je dagboek geschreven.

K: En dat ik dan op een gegeven moment dacht van "maar ik heb nog een half uur totdat dat begint maar HOUSE OF CARDS duurt vijftig minuten, weet je wat ik neem het op" terwijl het echt een heel vast ritueel is in mijn dag. Ik stop met huiswerk maken om vier uur, het is 19 KIDS AND COUNTING, echt verschrikkelijk, maar dat wil ik gewoon altijd zien en die week dacht ik van "nee ik ga nu even dit doorkijken." Maar... als ik alleen zou zijn, dus ook echt dat m'n moeder niet beneden aan het koken is, zou ik echt vergeten om te eten, dat denk ik wel. Maar dat heb ik dus dit keer niet gehad omdat de tijdstippen anders waren.

L: En hoe komt dat dan dat je zoiets zou vergeten?

K: Omdat je erin zit. En met Netflix zie je ook geen tijd op je laptop ofzo natuurlijk, en als ik dan geen berichtjes krijg dan heb ik ook niet door hoe laat het op m'n telefoon is. Er hangt geen klok in m'n kamer, weet je zulke dingen. Nee dan zit ik erin en dan maakt het me niet zoveel uit hoe laat het is.

L: En kun je ook specifiek aangeven welke elementen van HOUSE OF CARDS ervoor zorgen dat je er zo in zit?

K: De snelheid, even kijken, de moeilijke onderwerpen, pff ja ik zou willen zeggen de muziek dat vind ik wel logisch maar ik weet niet zozeer hoeveel muziek er in HOUSE OF CARDS zit, maar... ja ik denk dat die twee dingen het belangrijkste zijn.

L: Oké. En in welk opzicht is het voor jou een snelle serie?

K: Omdat het - de afwisseling in de onderwerpen is heel snel, hij kan in de Oval Office dan met iemand praten en vervolgens gaat hij ineens over iets anders met een ander personage. En ook wel dat er meerdere dingen die belangrijk zijn. Wat hij doet, wat z'n vrouw doet enzo en die Jackie volgens mij. Dat het allemaal wisselt.

L: Ja.

K: Volgens mij zit het hem daar in.

L: Vind je binge-watching eigenlijk iets normaal? Of vind je het toch een beetje een andere vorm van kijken?

K: Ehm... ik vind het wel steeds normaler worden, ehm... omdat ik ook zie dat mensen om me heen het wel doen maar in de ogen van m'n ouders zouden het bijvoorbeeld helemaal niet doen. Die begrijpen het ook niet zeg maar. En ik vind soms ook wel als ik het dan bijvoorbeeld in de zomer een hele dag kijk dan denk ik "ja ik had ook gewoon naar buiten kunnen gaan, leuke dingen kunnen doen". Dan denk je wel van hoe slim is dit of je doet verder niks fysiek ofzo dan. Dan denk ik wel van ja "dit is helemaal niet goed voor een mens." Dat je zo lang naar een scherm kijkt. Maar ik vind het wel steeds normaler worden en ook logischer. Zeker als zo'n serie als HOUSE OF CARDS gewoon met dertien afleveringen online wordt gezet, dan vragen ze er haast om. Willen ze waarschijnlijk ook. Maar dat... ja ik vind - ik vind het een fijnere manier van kijken dan dat ik elke zondagavond om negen uur of half negen moet afstemmen op Nederland 3 voor HOMELAND, dat doe ik ook niet, dat kijk ik ook al vanaf mijn laptop. Nee dat... ja ik vind het... ik vind normaal een moeilijk woord, maar het bevalt me wel.

L: Oké.

K: Laat ik het zo zeggen.

L: Want nou ja, je kijkt dus alsnog weleens series die maar één keer per week uitkomen en ook gewoon op tv afstemmen.

K: Ja.

L: Vind je daar ook dingen... Zie je daar ook voordelen aan of alleen maar nadelen?

K: Eh... eigenlijk alleen maar na- nou ik vind het wel, omdat er dus maar één aflevering in de week is dus dan weet je ook oké, ik zit voor dertien weken of twaalf weken zit ik goed. Dat vind ik wel een leuk dingetje. Maar het liefst... Dan heb ik ook het gevoel dat ik gewoon de volgende aflevering wil kijken en dan kan het niet. Tenminste, ik doe soms met DIVORCE bijvoorbeeld bij NLziet en dan kan ik wel de volgende aflevering dan kijken de volgende week. Dat doe ik dan ook wel. Maar goed dan loop je dan weer op een gegeven moment een week voor. Nee er zitten meer nadelen aan, vergeleken met Netflix.

L: Oké. En stel, HOUSE OF CARDS zou niet meer op Netflix te zien zijn maar gewoon op tv, en ook echt één keer per week. Zou je het dan nog steeds kijken?

K: Ja. Als het – seizoen vier zo wordt uitgezonden wel, want omdat je er nu – nu vind je de serie tof dus dan zou je toch doorkijken. Want HOMELAND heb ik bijvoorbeeld ook seizoen een tot en met drie op Netflix gekeken, en goed dan ben je toch benieuwd naar seizoen vier en je gaat niet wachten tot het najaar dat ‘ie in z’n geheel, of ja ik download niet. Omdat ik dat niet durf. Dat durf ik niet op mijn laptop [lacht].

L: [Lacht] Ik ken dat.

K: En ik zou het alsnog wel kijken, maar dat is omdat je op een gegeven moment die waardering hebt voor die serie. Dus die hebben ze zeg maar al verdiend ofzo.

L: En zou je het ook minder leuk vinden om het op die manier te kijken?

K: Ja. Ja ik vind HOMELAND ook minder leuk nu.

L: En waarom dan?

K: Omdat ik... ja het duurt zo lang, tenminste bij mij duurt het wel echt voordat ik weer weet wat er is gebeurd. En HOMELAND heeft een terugblik, HOUSE OF CARDS heeft dat niet. Dat – daarom vond ik aflevering één ook niet zo leuk als ik had verwacht. Dan – dan moet je me helpen zeg maar daarmee, als het een week duurt.

L: Dus je vindt het ook wel belangrijk dat je nog details kan herinneren van de vorige aflevering, of het seizoen.

K: Ja.

L: Oké. En is dat ook een beetje de reden waarom je marathon kijkt? Omdat je dan beter kan herinneren en kan volgen wat er in een serie gebeurt?

K: Ja dat denk ik wel.

L: Ah ja, oké.

K: Ja want dan ben je toch wel die eerste, nou vijf minuten, kwijt ofzo, dat je constant... Dan moet je nog meer opletten misschien wel. Misschien is dat het wel. Dat ik er dan nog meer moeite voor moet doen ofzo. En dan heel actief moet nadenken van “ja maar wie was die meneer ook alweer” en “wat is er toen de vorige keer nou gebeurt waar ze nou een beetje naar verwijzen” zeg maar.

L: Oké.

K: Oké ik ben echt heel lui.

L: [Lacht] Nee joh. Maar je denkt dus dat je in dat opzicht toch iets passiever kijkt naar een serie als je het achter elkaar kijkt?

K: Ja, misschien wel.

L: Oké.

K: Het word je makkelijk gemaakt hè.

L: Ja.

K: Dat idee.

L: Oké. En zo'n terugblik, zou je dat dan alleen aan het begin van een seizoen willen of ook bij elke aflevering weer.

K: Als ik het allemaal achter elkaar kijk, dan alleen aan het begin van een seizoen.

L: Oké.

K: Want als ik het allemaal achter elkaar kijk en tussendoor zie je telkens wat er is gebeurd, wat je dus weleens hebt als je het op DVD kijkt, vind ik heel irritant.

L: En waarom?

K: Ja... Ik weet niet dan ben je er ook weer uit, omdat HOUSE OF CARDS is nu – ik vind soms het liedje sla ik al over zeg maar, die...

L: De intro?

K: Ja, die sla ik heel vaak over. Omdat voor je gevoel moet het gewoon allemaal lekker doorlopen alsof je naar een film van zes uur aan het kijken bent.

L: Oké.

K: Dat idee.

L: En als de intro wat korter zou zijn, zou je het dan wel laten of zou je het dan alsnog doorspoelen.

K: Ja, want bij sommige series heb je bij de ene aflevering de lange en dan de korte en dan zou ik het wel laten. Maar bij HOUSE OF CARDS scheelt het toch al snel een minuut! [Lacht] Blijkbaar vind ik dan die ene minuut, ook met het idee van als dit weer een minuut korter

duurt of twee misschien wel, dan duurt de aflevering ook zoveel korter dus dan kan je naar de volgende.

L: Oké, dus het is wel een beetje strategisch ook?

K: Ja.

L: Ehm... even kijken. We hebben al heel veel gehad. Dat is heel fijn. Maak je bij het begin van een nieuw seizoen van HOUSE OF CARDS echt een planning voor jezelf van “zoveel afleveringen ga ik per dag bekijken en ik ga het in zo’n periode kijken” of gaat het een beetje vanzelf?

K: Het gaat vanzelf. Ik denk dat ik dat dag voor dag bekijk. Bijvoorbeeld... nou ik vond wel al toen de dag dat ‘ie uit kwam toen dacht ik “nou nu moet ik ook wel gelijk beginnen.” Dan wil ik ook gewoon direct daarmee starten maar niet dat ik dacht van “oké nu ga ik dit w- dit hele weekend ga ik ervoor reserveren.” Dat heb ik niet gedaan. Toen dacht ik wel echt “ik zie wel hoe het komt en wanneer ik tijd heb.” En dan was het eigenlijk als ik dan weer op de bank zat beneden dat ik dacht van “nu heb ik even niks te doen, pling, ik kan HOUSE OF CARDS kijken gaan kijken.” Meer zo.

L: En waarom dacht je toen het net uitkwam van “oh ik wil het gelijk kijken?”

K: Met die hype. Toch wel dat je het overal op Facebook zag enzo, dat vond ik wel een heel belangrijk dingetje. Want doordat je het daar ziet ben je weer benieuwd ofzo. “Wat gaat er dit seizoen gebeuren?” En dan wil je het toch zo snel mogelijk zien, tenminste dat had ik.

L: Oké. Nog eventjes over die functie van die vijftien seconden dat je automatisch doorgaat. Is dat ook een beetje het moment dat je beslist van “nou ik ga nog eentje kijken of ik stop nu?”

K: Ja. En heel vaak druk ik dan al gelijk op *play* dat ik niet die vijftien seconden wacht. Ik bedoel vijftien seconden is ineens heel lang. Of dat ik in – op dat moment eventjes de tijd neem om iets te pakken ofzo, of om m’n dingen in een lade te doen, zulke dingen. Maar... ik bepaal niet onder de aflevering dat ik even op m’n telefoon kijk “goh het is nu elf uur, dus het kan nog” dat doe ik wel op dat moment pas. Dat ik kijk hoe laat het is.

L: En waarom op dat moment?

K: Want als ik het onder een aflevering doe dan onderbreek ik zelf een aflevering.

L: Oké.

K: Ook al is het maar zo’n klein... Maar ik kijk ondertussen ook weleens hoe lang een aflevering nog duurt.

L: Oké.

K: Als 'ie nog zeven minuten duurt dan kijk ik blijkbaar altijd! Nee dat doe ik wel op dat moment precies of ik verder ga kijken.

L: Oké. En dus je vindt het wel een fijne functie, dat Netflix dat zo heeft ingebouwd?

K: Ja.

L: Je zou het niet uitzetten als dat zou kunnen?

K: Nee, nee. Misschien wel inkorten.

L: Oké maar je vindt het dus toch wel fijn dat er een soort van time-out in zit dat je dan dan kan beslissen of niet?

K: Ja.

L: Denk je ook dat je misschien meer afleveringen achter elkaar kijkt omdat die functie erin zit? Dat 'ie automatisch doorspeelt? Of zou je zelf, als bijvoorbeeld gewoon de credits zouden komen zou je dan ook gewoon een nieuwe aflevering gaan aanklikken?

K: Ligt eraan denk ik. Soms als een aflevering is afgelopen en die credits komen in beeld dan ga ik even iets anders doen, even m'n telefoon checken bijvoorbeeld, dan zijn die vijftien seconden al heel snel voorbij en dan hoor je dat geluidje weer en dan denk je "ach dan kijk ik wel verder." Dat weleens. Maar ik denk dat ik... ik klik ook heel snel verder soms hoor, dus ik denk dat het van allebei wel is. Ligt er maar net aan.

L: En wat vind je ervan dat Netflix alles in één keer publiceert?

K: Heel goed.

L: Ja?

K: Ja.

L: Zou je dat bij alles willen?

K: Ehm... nee, want dan zou ik heel veel series kijken. Nee niet bij alles, ehm... maar ik vind het wel heel fijn dat ze het doen omdat je dan zelf de controle hebt. Als ik wel één aflevering in de week of één aflevering per dag wil kijken, kan ik dat alsnog doen. Ik houd niet zo van die tijdschema's waar je aan vast zit. Want nu doen ze volgens mij met BETTER CALL SAUL doen ze wel elke week één aflevering, vind ik heel jammer dat ze van dat format afstappen.

L: Ja dat is omdat het in Amerika ook nog op tv wordt uitgezonden dus ze kunnen niet anders.

K: Oké, nee. Vind ik wel heel jammer dan denk ik, misschien moet je dan maar een paar weken wachten.

L: Oké.

K: Ik vind het wel een soort van *unique selling point* ofzo van Netflix. Het is alleen jammer dat het altijd zo lang duurt voordat het erop staat. HOUSE OF CARDS is dan Original, dus dan kan het wel maar HOMELAND pas in het najaar en dat is wel een beetje lang.

L: En denk je dat het ook een beetje is waarom je je Netflix-abonnement houdt? Omdat je die mogelijkheid hebt om series - zelf te kunnen bepalen wanneer je de aflevering kijkt enzo?

K: Ja, ja want ik kijk normaal niet zoveel Netflix ik denk... HOUSE OF CARDS is nu echt wel waar ik het voor heb gebruikt.

L: Oké.

K: En ja, ik moet me echt vervelen dat ik even een filmpje kijk maar op zich die acht euro per maand haal ik er niet uit. Ja ik deel het abonnement met m'n broer, dat wel. En hij kijkt het heel veel. Maar op zich betaal ik die acht – is die acht euro wel te veel. Maar ja ik wil ook niet stoppen. Het gaat automatische incasso hè dus dan ga je gewoon door.

L: Dus je vindt het eigenlijk ook belangrijk dat Netflix eigen content heeft?

K: Ja. En zeker als het goede series zijn. HOUSE OF CARDS is wel een aanwinst voor ze denk ik. Nee, ik zou het bijvoorbeeld niet – ja dat is mijn smaak hoor – maar HOW I MET YOUR MOTHER dat vind ik – of PRETTY LITTLE LIARS en GOSSIP GIRL dat kijk ik allemaal niet. Maar op een verveelde zondag zou ik dat wel gaan doen bijvoorbeeld. En dan heeft Netflix het wel gewoon.

L: Dus je vindt het gewoon wel fijn dat ze heel veel verschillende soorten content hebben?

K: Ja, ja.

L: Oké. En wat vind je daar zo fijn van - aan?

K: Dat je een soort van altijd een hele grote bibliotheek tot je beschikking hebt, dat je denkt “nou heb ik even niks te doen, ik ga kijken in dat grote ding.” Er is altijd wel iets wat je leuk vindt. Dat je gewoon altijd een soort van, ja, DVD-plank tot je beschikking hebt.

L: Oké.

K: En niet afhankelijk bent van wat er op televisie te zien is.

L: En vind je dat dan niet jammer dat je niet gewoon echt concreet in je handen kan hebben, zo'n –

K: Ja.

L: - zo'n box van HOUSE OF CARDS in je eigen kast?

K: Ja dat zou wel... Want ik vind de website zelf best wel onoverzichtelijk, met die dingen, die langs razen enzo. Nee dat zou wel veel chiller zijn als het gewoon in m'n kast zou staan.

L: En als Netflix het zou uitbreiden en er toch reclames aan zou toevoegen, ook tussendoor series, zou je dan nog steeds marathonkijken denk je?

K: Ehm... ik denk het wel maar ik zou het gewoon minder waarderen ofzo. Tenminste, m'n waardering voor Netflix zou omlaag gaan, ook al begrijp ik heel goed dat ze misschien daar ooit toe gedwongen worden. Want... ja goed het levert veel op, reclame. Ik zou het wel heel

jammer vinden. Toen het bij Youtube begon vond ik het ook echt zonde. Nee ik zou het wel zonde vinden maar ik zou het nog steeds wel kijken. Misschien wel een aflevering minder ofzo omdat je het eerder zat bent. Dat kan ik me wel voorstellen.

L: Waarom denk je dat je het dan eerder zat bent?

K: Omdat je zo bewust bent ervan dat het commercieel is en nog een onderbreking, dan heb je eigenlijk meer tijd om na te denken van “ga ik kijken ga ik niet kijken.” En nu doordat je of gewoon vijftien seconden wacht en direct op play drukt ofzo, heb je daar minder tijd voor om na te denken.

L: Ik ga even kijken of ik nog dingetjes ben vergeten. [Stilte] Weten heel veel mensen eigenlijk dat je zoveel afleveringen achter elkaar kijkt?

K: Hm... jawel, ja. Maar begrijpen doen ze het niet.

L: Nee?

K: Nee. M'n vriendinnen van thuis al helemaal niet.

L: Nee?

K: Nee. Nee ja die vinden zelf films en series enzo helemaal niet leuk.

L: Oja.

K: Goed leg dan maar eens uit dat jij tot half drie 's nachts aan het kijken bent. “Waarom doe je dat dan?” Ik heb ook weleens dat ik een verjaardag heb gehad en dat ik om twaalf uur thuis ben en nog even een aflevering ga kijken. Nee, daar snappen ze niks van.

L: En schaam je je dan ook weleens een beetje voor dat je marathonkijker bent? Een binge-watcher?

K: Nee... Nee dat helemaal niet nee. Want als je dan weer in Utrecht bent en je hoort dat best wel veel mensen dat doen dan denk je “ach het zal wel wel normaal zijn” [lacht].

L: Ja. Ehm... ik zit nog even in je dagboek te kijken. Volgens mij heb ik alles wel behandeld. Dan wil ik nog even ter samenvatting vragen van ja wat vind je de voordelen van binge-watching en wat vind je de nadelen van binge-watching?

K: Ehm... even denken. De voordelen dat je gewoon zelf de controle hebt. Je kan zelf helemaal bepalen nou hoe je de serie gaat kijken. En in ieder geval de vorm van Netflix, dat je dus niet die reclame ertussen hebt enzo en in vergelijking met televisie. En een nadeel vind ik eigenlijk wel dát je het allemaal achter elkaar kijkt. Dat je dat ook gewoon doet en daardoor ineens heel veel tijd kwijt bent. Want het is wel, op een gegeven moment is het één uur, dan twee, dan drie en op een dag is dat best wel veel. Dus die verleiding die eraan vast zit zeg maar, maar goed, ik val er elke keer weer voor dus. Ja ik denk dat ik dat... Maar het heeft meer voordelen dan nadelen voor mij.

L: Oké.

K: Tenminste of de voordelen wegen zwaarder.

L: Oké.

K: Denk ik zo. Anders zou ik het ook niet doen.

L: Nee. Nou ja het kan zijn natuurlijk dat je ernstig verslaafd bent en...

K: Oh, nee! Ik heb nog wel een beetje zelf-controle.

L: Ja [lacht] oké. Wil je zelf nog iets kwijt? Over het onderwerp of over iets anders?

K: Nee, nee ik vind het heel leuk dat je dit doet. Ik ben benieuwd wat eruit komt.

L: Nou dan wil ik je heel erg bedanken!

K: Graag gedaan.

L: En nou ja, ik zal je nog mijn scriptie op het einde toesturen dat je kan kijken wat er met de resultaten is gebeurd.

K: Leuk.

L: En nou of je zelf misschien nog iets ziet wat ik verkeerd heb geïnterpreteerd ofzo.

K: Maar ga je ook echt met tabellen en grafieken enzo werken? Met antwoorden?

L: Ehm nee ik doe met grounded theory.

K: Oh wauw. Wat een ellende. Wat een ellende. Dat ga ik echt nooit meer doen, grounded theory!

Bijlage 4: Interview met respondent Jacobien (23, masterstudent Cultuurmanagement)

L = Leonie, J= Jacobien

Datum: 17 maart 2015, 21:37 uur te Antwerpen, in de woonkamer van de respondent.

Duur van het interview: 1 uur en 7 minuten.

L: Wat is je naam?

J: Jacobien _____ (achternaam).

L: Wat is je leeftijd?

J: 23.

L: En wat is je studie?

J: Ik studeer Cultuurmanagement in Antwerpen.

L: Oké, leuk. Eerst even over HOUSE OF CARDS in het algemeen: waarom kijk je ernaar?

J: Eh... ik had er... eh... ik ben - kijk heel veel series, ik sta wel bekend als echt zo'n *serial* serie-kijker. Dus ik ben ook altijd benieuwd, op zoek naar alle nieuwste series, en toen zag ik zo wel de goede verhalen over HOUSE OF CARDS, maar ik snapte nooit zo goed, want toen was Netflix ook nog niet zo heel erg groot in Nederland en België dus niet zo bekend, en dan snapte ik nooit zo goed waarom Netflix, dat kan niet goed zijn. Maar ik ben vet fan van Kevin Spacey dus het moet wél goed zijn, dus dacht ik oké ik ga er gewoon één kijken en toen werd ik gelijk meegezogen. Ik vind dat zo heerlijk, al die politieke intriges en alle dra-. Ben je verkeerd?

[Vriendin die mij had afgezet voor het interview komt terug naar boven, kan de voordeur niet vinden. Jacobien loopt weg en ik zet de recorder even op pauze.]

J: Zo, oké.

L: Ja, waar waren we. Ja wanneer was het dan, dat je HOUSE OF CARDS tegenkwam?

J: Goh wanneer is het op Netflix? Of wanneer is het voor het eerst uitgekomen? 2013?

L: Klopt. Februari.

J: Dan in 2013 ook.

L: Oké dus echt aan het begin –

J: Ja. Want ik had toen... het zal wel, februari was dat, april/mei zei je zoiets, denk ik? Ja ik zal het in de zomer gekeken hebben want omdat wij toen denk ik hierheen verhuisde en toen dacht ik oh, series kijken, doen. Ja.

L: En waarom dacht je series kijken, doen?

J: Ja ik doe dat altijd, ik ben zó verslaafd aan series. Ik vind dat echt heerlijk. Omdat het de tijd heeft om dingen op te bouwen, dus je wordt er echt zo in meegezogen.

L: Ja.

J: En het heeft allemaal verschillende verhalen, verhaallijnen, en een film is dan... je kan het ook in korte – een korte aflevering kijken van 20 minuten ongeveer, 20 minuten... Maar je kan het ook achter elkaar kijken. Ja dus... ik ben er altijd, altijd wel verslaafd aan geworden. Zeker nu via het internet, gaat het veel te makkelijk eigenlijk. Dus je kunt altijd alleen maar zo bezig de hele dag “oh wat kan ik nog kijken, wat kan ik nog kijken”. Ja.

L: En waarom vind je dat zo makkelijk gaan met het internet nu?

J: Ja het is allemaal zo beschikbaar, en het is allemaal, het staat altijd gelijk online. Zoals het in Amerika de dag ervoor is geweest, staat het er gelijk al online. Dus dat maakt het zo makkelijk, en daardoor wil je ook mee. Omdat... Als ik vroeger dacht dan was het eigenlijk nog veel leuker natuurlijk want dan ging je echt zo zitten op dinsdagavond dat was dan Net5 of GREYS ANATOMY ofzo en dan ging je daar echt zo voor zitten. Maar dan moest je elke week wachten en nu kun je gewoon denken “ah, ik kan het nu gewoon doorkijken.” En er is zoveel nog te zien! Dat je nu van alle landen, van alles kan je haast van alles zien.

L: Maar mis je dat ook niet een beetje, dat je dan echt zo uitkijkt naar een serie en dat het echt heel speciaal is dat je het –

J: Ja het is wel...

L: - kan kijken?

J: Vooral ook om het samen met iemand te kijken. Ik vind dat nu eigenlijk... doe ik dat helemaal niet, ik vind dat... Ik kijk zo nu met mijn huisgenoot zoals SUITS nog weleens tijdens het eten een aflevering. Maar ehm.. verder kijk ik verder nooit met iemand een serie omdat ik dan ook dan stoor ik me er bijna aan. En dat was vroeger heel leuk, want dan keek je met je moeder, keek je het samen, of met je broers, en dan ging je er echt zo voor zitten. Want op zich je kijkt er nu nog steeds wel naar uit als je dan denkt “oja morgen,” zoals gisteren was het dan maandag “ dat is chill, dan is dit en dit en dit alweer op geweest, kan ik het nu kijken,” maar het is meer inderdaad, je gaat er niet zo... echt voor zitten. En ik heb m'n aandacht er ook niet zóveel meer bij. Ik kan wel heel snel ik doe heel vaak twee dingen tegelijk. Zo links een serie en dan ga ik rechts een beetje Facebooken of *whatever* of zoals voor m'n studie dingen doen.

L: Ja.

J: Dus het is wel minder speciaal ofzo, om het nog op tv te kijken of om een serie te kijken.

L: En ehm... ja. Doe je dat vaak dat je dan dingen tegelijkertijd doet? Want je zegt wel dat je in een serie helemaal wordt meegezogen maar tegelijkertijd zit je ook andere dingen te doen.

J: Ja, ja... Ik word zo... ik doe dat bijna altijd behalve zeg maar ik heb zo'n aantal, echt heel erg, maar goed, een aantal series die ik zo sitcoms en dergelijke, dat is echt zoiets dat ik ernaast doe omdat ik gewoon... ik moet iets van geluid om me heen hebben. Anders kan ik me niet concentreren. Dus ik moet altijd iets hebben van oké, een soort van ruis om me heen, zo'n sitcom dat is dan prima, weet ik veel FRIENDS ofzo. Dus dan doe ik altijd wel twee dingen tegelijk maar zo echt goede spannende series zoals HOUSE OF CARDS dat - daar ga ik wel echt voor zitten en dan voor gaan, behalve als ik zo'n serie net mee begin. Want dan, soms dan moet je er even inkomen en dan ben je snel denk je oh, ik kijk nog wel even door. En dan ga ik nog wel even Facebooken en blijf doorkijken en dan op een gegeven moment raak je er wel aan – wel in verstrekt – verstrikt ofzo.

L: En waar ligt dat dan aan dat je erin verstrikt raakt?

J: Eh... sowieso een goede... een goede cliffhanger, dat is heel belangrijk, dus dat je echt zit “oh my god, wát,” want ik heb echt zoiets... ik wil het liefst altijd verrast worden, dat je echt denkt “wát, niet waar” en dat je door wil kijken. Dat je echt denkt “ah de volgende moet ik, ik móet de volgende zien want ik móet weten wat er gebeurt.”

L: Oké.

J: Ja en een beetje dat alles... ik vind het leuk als alles zo... wat eerst los lijkt te staan, opeens samenkomt. Dat je zit van “what the fuck, huh!”

L: En wat vind je daar zo leuk aan? Dat het eerst los is en dan samenkomt?

J: Ik denk dat ik dat leuk vindt omdat het dan onverwacht is, omdat je dat, en je denkt altijd zo zoals bij een sitcom ofzo dan is het allemaal zo duidelijk, en dan weet je zo van oja, Ross en Rachel ja, die komen uiteindelijk wel samen.

L: Ja.

J: En het is leuk als het... echt goed over nagedacht is zodat je eerst denkt van “oh die hebben niks met elkaar te maken” en dan opééns... Dat ze alles met elkaar te maken hebben of iets.

L: Dus dat verrassingselement –

J: Ja.

L: - is heel belangrijk?

J: Ik denk dat dat wel belangrijk is.

L: Oké.

J: Ja, zeker weten.

L: En vind je dat bij elk programma heel belangrijk of alleen specifiek bij series?

J: Ik denk bij series.

L: Oké.

J: Mwah... Ja, bij series denk ik. Ik zit nou te denken, ja, het is moeilijk natuurlijk omdat er onderscheid is maar zo, echt zo van die soort dramaseries dus als HOUSE OF CARDS, MAD MEN, BREAKING BAD, dat soort dingen, dan vind ik dat héél leuk, en dan wil je het ook doorkijken. Maar bij inderdaad bij een sitcom als NEW GIRL ofzo, ja, weet je, kan me ook niet heel veel schelen. Dat is ook een beetje zo, ik kijk het meer om iets te kijken te hebben ofzo. Ja.

L: En waarom vind je dat dan misschien iets minder leuk dan van die dramaseries?

J: Ik denk omdat het... hm dat is lastig, omdat het makkelijker is denk ik.

L: Oké.

J: Het is zo... zo'n sitcom is heel makkelijk. En daardoor, inderdaad wat je, wat ik ook, eigenlijk is het ook een beetje m'n eigen schuld omdat ik dan gewoon denk van ah, pff, ik zet het wel aan en dan ga ik wel ernaast iets anders doen, en daardoor heb ik ook niet echt aandacht ervoor, en bij die dramaseries, je móet wel aandacht hebben want anders begrijp je het ook niet. En dat is een soort van uitdaging voor jezelf om al die intriges zo te bedenken. Ja ik denk het, ik denk dat het, dat het een sitcom of iets dergelijks dat het gewoon een beetje te makkelijk dan. Een beetje zo minder uitgedaagd wordt van "oeh spannend."

L: En heb je weleens bij HOUSE OF CARDS gehad dat je, doordat je was afgeleid, dat je even wat details was vergeten ofzo?

J: Oh, ja! En al die... gewoon, al die, alle namen en dingen, dat is zo lastig! Ik had dat vooral het vorige seizoen. Ik miste toen een beetje het hele, met dat China-gedoe en hoe dat dan weer allemaal bij elkaar kwam –

L: Bij seizoen twee bedoel je?

J: Ja, bij seizoen twee, ja dat was echt zo, daar snapte ik echt helemaal niks van. En bij dit seizoen heb ik er wel wat meer voor gezeten en ik had nu Netflix, en ik had de vorige keer had ik het illegaal gekeken. Met Netflix heb je ondertiteling en dat helpt ook wel.

L: Ah, oké.

J: Ik dacht ik kan dat wel zonder ondertiteling, maar je begrijpt het wel iets beter.

L: En waar ligt dat aan dan denk je, dat je daar toch wel ondertiteling voor nodig hebt?

J: Is ook wel natuurlijk omdat het zo over Amerikaanse politiek gaat, dat je ook niet echt heel erg dicht bij jezelf staat. En ehm ik denk ook, oh dat is heel dom oh my god, bij GAME OF THRONES dat je soms het idee hebt dat ze een woord zeggen of een naam dat je zoiets hebt van "oja was dat een woord of was het een naam?" Omdat het inderdaad zo van die politieke

termen zijn of whatever dat is dan toch, en Kevin Spacey heeft daar, heeft natuurlijk wel een beetje een dik zuidelijk accent dat ook nog lastig te verstaan is.

L: Ja.

J: [Lacht] Ja, dat denk ik. Ja.

L: En hoe zorg je er dan voor dat je die serie echt heel goed kan volgen? Wat voor maatregelen neem je daarvoor?

J: Om te gaan kijken?

L: Ja.

J: Oké, dus bijvoorbeeld dit, toen dit uitkwam...

L: Ja.

J: Even nadenken hoor, wat heb ik toen gedaan. Oh ik werd heel, ik was heel blij want ik was vergeten dat het uit zou komen. Dus ik werd wakker en toen ging ik zo Jacob whatsappen, ik zo “oh mijn god, het is uit!” En toen dacht ik ja, maar wat heb ik te doen want ik dacht “oh ik moet werken maar ik moet zorgen dat ik zondag niks te doen had.”

L: Ja.

J: Dat ik de hele dag gewoon kon kijken. En toen heb ik ook echt als een soort razende alles er doorheen gejaagd. Maar ik zorg inderdaad wel dat ik alle tijd heb, dat m'n telefoons een beetje afwezig zijn, en dat ik erin kan zitten.

L: Oké.

J: Ja. Maar dit is zo'n, ook omdat je er dan te veel – ik had me er zo op verheugd om dit weer te zien, ik was zo benieuwd wat er zou gebeuren. Dat je... En het helpt natuurlijk wel dat het allemaal in één keer online staat.

L: Ja.

J: Dat is zo bizar, dan op zo'n moment met andere series zoals GAME OF THRONES ben ik ook altijd heel erg fan van, en dat wil ik ook altijd gelijk zien. Maar, omdat je een week steeds moet wachten dan is het eigenlijk nog moeilijker. Met zo dit, dan heb je het gelijk gezien.

L: Ja.

J: Dan is het gelijk snap je het – zit je er heel erg in.

L: En wat vind je er dan zo fijn aan, dat je alles achter elkaar zou kunnen zien?

J: Gewoon dat het kan. Zo van ja het kán gewoon. Dus dat ga ik gewoon doen. Omdat je altijd bij andere series heb je altijd van “ah dan moet ik weer een week wachten” en dan weet ik nog steeds niet wat er gebeurt, en dan denk je “ah nu kan ik dat gewoon doen.” En dan ga ik het ook gewoon doen. En dan aan het einde, ik dacht zo toen ik het zondag klaar – volgens mij

was ik zondag klaar – toen ik klaar was dacht ik, “oh Jacobien, wat heb je gedaan.” Volgens mij was het zondag of niet?

L: In ieder geval heb je het in drie dagen gezien.

J: [Lacht] Ja!

L: Ik weet niet of het een zondag was de 29e?

J: Volgens mij wel. Ja volgens mij wel, ik denk het wel.

L: Dat zou goed kunnen.

J: Nee en toen dacht ik “oh my god, dan heb je het weer allemaal gezien.” En dan moet je weer een jaar wachten hè? En dan.. dus het is eigenlijk zo dom, omdat je denkt van, eigenlijk heb je er ook weer, het is veel leuker voor jezelf om het een beetje te spreiden... maar het kán gewoon. Dus dan moet je het weten. Ik kan dan niet denken van “oh nee maar dan wacht ik nu wel weer even, even iets anders doen” nee, nee. Ik móet, ik móet het nu afzien. Dan is het ook klaar.

L: En waarom vind je dat toch leuker voor jezelf om te spreiden die afleveringen?

J: Ik denk dat het wat voor jezelf ook wat meer een soort *satisfying* is. Omdat het nu... is het een soort van heel... Het is net alsof je *fastfood* eet. Dat je zo denkt “oh dat is *fucking* lekker, ah, vreten vreten vreten” en dan ben je daarna denk je “ja, ik heb nu nog steeds honger”.

Terwijl als je inderdaad zo goed uit eten gaat, of gewoon gezellig met vrienden gaat zitten, eerst wijn en... Dat is veel fijner, omdat je dan... een soort van *lasting memory* hebt en nu is het gewoon zo: oké bam bam bam bam bam. Heel snel alles geconsumeerd. En nu ja, het is nu weer voorbij. En dat gevoel krijg je nooit meer hetzelfde terug. Ja.

L: En hoe denk je dan dat je het bij een volgend seizoen zou doen?

J: Hetzelfde.

L: Ja?

J: Dat weet ik al. Ja.

L: Waarom dan?

J: Omdat ik eh... ik móet het gewoon, als ik het kan zien, móet ik het zien. En dat heb ik bij alle series, zeker ook bij series die al bijvoorbeeld al langer in Amerika of in Groot-Brittanië draaien, ik moet dan gewoon alles in één keer zien zodat ik bij ben. Ik kan dan niet denken “oh, nou, dan ga ik nog één afleveringetje en dan ga ik iets doen of iets anders kijken.” Ik móet het gewoon in één keer zien omdat ik dan ook denk ik te veel erin zit, zo van “oh ik moet het allemaal zien.” Ja.

L: En waar ligt dat dan aan dat je er zo in zit? Specifiek bij HOUSE OF CARDS?

J: Ja is.. ik denk... het is heel... Het helpt misschien ook wel dat hij natuurlijk, hij doet het zo lekker het vierde wand weg, dat helpt natuurlijk ook.

L: Dat 'ie in de camera kijkt bedoel je?

J: Ja, dat helpt misschien ook wel en het is een soort opbouw de hele tijd. Ze bouwen heel erg ergens naar op, dat merk je de hele tijd, er zit een soort spanning in die hele serie, zo elke aflevering zit er wel een soort van spanning tussen dat je denkt "oh er gaat nog ergens iets gebeuren, oh daar moet nog iets... er zit iets te broeien," en juist ook omdat het nog niet dan explodeert, dat het niet zo elke aflevering zo is van "oh er gaat iets broeien, oh het is geëxplodeerd, oké het is weer goed," het is de hele tijd zo'n soort spanning van "oja, oh... ah." En ook omdat ik denk ik weet van dat het goed was, zo de andere seizoenen vond ik zo tof, dus dan zit je er ook weer heel erg in van "oja dat was fucking tof, die moet net zo tof zijn."

L: Oké.

J: Denk ik.

L: En ik vond het wel interessant wat je zei over die vierde wand weg, want hoe komt het dan dat je daardoor er meer in zit?

J: Ik denk omdat je je dan, het gevoel hebt dat je daar ín zit. Ín die wereld zelf.

L: Ah, oké!

J: Want ik heb ook heel erg als ik te veel een serie kijk, en dat had ik nu ook met HOUSE OF CARDS, dan heb ik dus gewoon in één dag heb ik iets van acht afleveringen gekeken, en toen zat ik daar –

L: Ja, klopt.

J: Echt, fuck yes! En toen dacht ik van...

L: Nee, zeven.

J: Oh gelukkig, pfoe valt mee! Maar toen dacht ik van – ik heb dat altijd als ik te veel kijk – dan heb ik een beetje het gevoel dat ik een deel ben van die wereld. En omdat dan natuurlijk die vierde wand dan weg is, hij spreekt je echt aan, dan heb je dat nog meer, en daardoor, ik had ook echt zo dat ik als ik dan boodschappen doe ofzo, ik voel me dan een beetje raar omdat ik dan denk "ja maar oké, ik ben helemaal niet in die wereld." Oh ik moest... En dan denk ik dat die mensen die, je vrienden ofzo, ook die grapjes hebben of die dingen, omdat het echt zo... Je wordt er zo ingezogen! Omdat het goed – het is heel goed opgebouwd ofzo. Ze bouwen heel goed een wereld om je heen.

L: Komt dat ook een beetje doordat je dan al die afleveringen achter elkaar ziet dat je het gevoel hebt dat je in die wereld zit?

J: Ja, honderd procent, dat denk ik echt. Want zoals ik dingen wekelijks kijk, dan heb ik dat, dan heb ik dat veel minder.

L: Oké.

J: Omdat je dan ook weer zo, je hebt ook weer ff tijd nodig om er ook weer in te komen. Per aflevering ook. En nu zit je er gewoon de hele tijd achter elkaar in. Dus dan heb je dat veel minder. Dan heb je dat niet nodig.

L: Oké. Is het dan ook een beetje omdat je dan gewoon dingen heel goed nog herinnert van de vorige aflevering -

J: Ja.

L: - of heeft het met andere dingen te maken?

J: Ik denk dat het wel ook grotendeel is inderdaad omdat je echt nog alles heel goed weet en omdat je inderdaad dus mensen heel regelmatig ziet. Want als je elke week ziet of elke week kijkt dan zie je de hele tijd dezelfde mensen, dezelfde mensen om je heen... Om je heen ook echt, in die, om hém heen, [lacht]. En bij andere series heb je dat natuurlijk minder omdat je dan zo weer andere dingen ook kijkt, of met andere dingen bezig bent en nu sluit je jezelf een beetje op. Dus je sluit jezelf ook soort van in je hoofd op zo van "oké nu ben ik alleen maar om HOUSE OF CARDS heen." En dat ga je dan alleen maar doen.

L: Oké. En bereid je je daar dan ook echt een beetje op voor? Want je zei van ik heb dan tijd vrij gemaakt in het weekend hier speciaal voor, dat je dan ook speciaal daarvoor je daarop richt?

J: Ja ik was, nou ik was het dus wel een beetje vergeten dat het was, maar ehm dus, maar ik was wel heel blij dat ik niks te doen had. En ik was toen ook niet dat ik dacht van "oh nee maar het is weekend, dus dan ga je iets leuks met je vrienden doen ofzo". Ik heb wel een beetje zo want ik moest wel een beetje werken dus dat viel nog wel mee, maar zo die zondag toen dacht ik ja, ik ga nu ook niet, weet ik veel, met m'n vrienden koffie drinken, nee nu moet ik het afkijken. Ook al wist ik dat ik het daarna weer druk zou hebben en dat je het dan misschien wel weer vergeet omdat je dan zoveel achter elkaar had gekeken en dan weer vergeet dat je nog daarmee bezig was.

L: Ja.

J: Ja.

L: En voel je je dan ook soms weleens een beetje slecht over jezelf ofzo? Dat je dan bijvoorbeeld niet gaat afspreken met je vrienden?

J: Oh ja. Héél slecht. Echt heel slecht.

L: Waarom dan?

J: Toen ik bezig was, ja, omdat je gewoon denkt van “wat zit je nou te doen? Je zit een beetje voor een soort laptop te staren en waar ben je nou eigenlijk mee bezig?” Nee ik voelde me heel eh... ik voelde me een beetje zo een soort van autistisch dat ik dacht van “maar je hebt gewoon een sociaal leven! Ga gewoon naar buiten!” En vooral inderdaad omdat ik zei zo van zo’n gevoel hebt dat je in die wereld zit wat helpt dan ook omdat ik dan denk van “ja je zit er helemaal niet in, wat zit je nou raar te doen!”

L: Ja.

J: Maar gelukkig had ik zo via de Whatsapp had ik dan zo met een vriend contact om het een beetje te bespreken de aflevering.

L: Ja ik zag het in je dagboek, ja.

J: Dus dan heb je nog wel een beetje een idee van “oja ik heb nog een soort van *inner circle* waar ik mee app.” Maar ja, ik voelde me wel heel sle- en ook dat het zoveel achter moet kijken, voelde heel slecht. Ja gewoon echt zo’n fastfood zo van “ah het voelt heel slecht maar ook heel goed.”

L: Maar waarom voelt het dan slecht? Dat je veel achter elkaar kijkt?

J: Omdat je ook andere dingen kan doen en omdat het een soort van, het laat zien dat je niet jezelf kan inhouden.

L: Oké. Dat je de controle verliest ofzo.

J: Ja, ja precies! Want... ik kan net zo goed - je kan na aflevering het ook afzetten en heel veel mensen doen dat, ik bedoel niet iedereen heeft nu dat hele ding al afgezien.

L: Klopt.

J: Maar... ik kan dat dan gewoon niet. Ofzo. En dan denk je waarom zou je dat dan niet kunnen? Wat is dat maar voor een onzin. Maar ik heb dan toch het gevoel van “nee, ik moet doorkijken, doorkijken.”

L: Oké. Maar ehm... voel je je ook juist soms weleens goed dat je juist zoveel achter hebt gezien? Heeft het ook voordelen?

J: Ehm... het voelt... het voelt wel heel goed als het af is, omdat het een soort van wedstrijd is dan. Ik had wel een soort van wedstrijd met mezelf dat ik dacht van “oké kom op het moet af, weet je kom op, ff een weekend erdoor heen” ik dacht oja dat is wel mooi, dat is wel mooi als ik dat gedaan heb. En dat je zo gewoon rustig op sites kan lezen erover enzo dat je niet... en dat je dan een van de eerste bent. Dat voelt dan wel als een soort yes, ik ben de *happy few* die het zo snel heeft gekeken. Maar het is wel kort. Het is wel dat ik echt zo dacht, oh het is niet heel erg longlasting. Gelukkig dat ik denk oh wat heb ik dat nou weer goed gedaan.

L: Oké.

J: Niet iets wat ik op mijn cv ga zetten. [Lacht]

L: Maar je hebt het ook met andere marathonkijkers er wel over of ken je niet heel veel mensen die het ook doen?

J: Ehm... ik heb het zo, ik heb het wel hier, in mijn vriendengroep ben ik een van de weinige die echt zoveel series kijken. Ik denk ik sta er wel echt heel erg bekend om dat ik altijd alles al gezien heb, alles, met alles bij ben. Dus ik heb zo met m'n vrienden het over series, en... maar vaak zijn zij dan minder ver dan ik.

L: Oja.

J: Maar nu zoals nu dan met Jacob, die was dan ook HOUSE OF CARDS tegelijk met mij aan het kijken en dan heb ik het er wel over. Veel, en dan een beetje zo van "oh hoe ver ben jij" en "oh spannend dit en dit en dit."

L: Ja.

J: Maar ik heb het niet zo echt over de ervaring zo van "goh hoe voel jij je er nu bij" [lacht]. Dat hebben we niet echt. We hebben nog geen praatgroepje begonnen helaas. Dat zou misschien goed zijn.

L: En waar hebben jullie het dan precies over, over gewoon de plotontwikkelingen ofzo?

J: Ja.

L: Of ook een beetje over het proces van het marathonkijken of dat niet?

J: Vooral... nou deze keer ja vooral over de plotontwikkelingen maar dit keer ook wel over het proces omdat zo... wij moesten alle twee zaterdag werken, dus wij waren alle twee zo "oké we gaan nu werken, en dan ga ik dan twee kijken" en en Jacob had zich ook heel goed zo ingehouden, dat ie zegt van nee ik mag er twee op een dag kijken. Dus hij was – en dat had ik –

L: Hij had er echt een planning voor gemaakt?

J: Ja hij had zo bedacht van oké ik ga een planning maken, om zichzelf in te houden. Om het leuk te houden. Maar toen was ik op een gegeven moment op zondag toen moest hij ook werken en toen was ik klaar en toen ze ik van "ja ik ben klaar" en hij zo van "oké dan moet ik nu ook gaan, dan moet ik ook doorgaan." Zo van "oké oké snel."

L: Grappig.

J: Ja dus het was wel een soort van wedstrijd met z'n tweeën. Want eerst was hij voor, hij had er eerst meer gezien, toen liep ik achter en dan kon hij zeggen "oh dit en dit gebeurt ah dit is vet spannend" [onverstaanbaar].

L: Heb je dat ook weleens met DVD-boxen van series gedaan of is dat echt pas sinds Netflix?

J: Nee dat heb ik ook wel echt met DVD-boxen gedaan, nee ik was... Ik ben echt wel een vroege binge-watcher. Echt bizar, want ik had ehm... SEX AND THE CITY had ik op een DVD-box.

L: Oh die heb ik ook allemaal.

J: Echt alle seizoenen. En echt, áchter elkaar kijken, echt zo niet oké. Gewoon na school gelijk zo oh, alles weer kijken. Dus ik heb altijd wel veel gedaan. Maar ik denk dat SEX AND THE CITY was een van de weinige DVD-boxen die ik had. Maar dan had ik bijvoorbeeld één DV- één seizoen van FRIENDS en dat ging ik dan ook de hele tijd achter elkaar kijken enzo. Nee dus ik was altijd al wel, ik was wel redelijk vroeg bij. En mijn moeder is ook een zieke binge-watcher.

L: Ah!

J: En die doet het allemaal met DVD's, dus die is net zoals mij dus dan wo- nemen we elkaar ook een beetje zo "oh hoeveel wat kijk jij al, oké dat is wel snel" [lacht].

L: [Lacht]

J: Dat is wel mooi.

L: En doe je het nu dan ook meer dan dat je het vroeger deed met DVD's?

J: Ja, sowieso! Ja. Omdat je nu, maar ik denk het is ook wel misschien het hele serie- series zijn zoveel beter geworden of het is meer mijn interesse in ieder geval geworden, en daardoor er is zoveel nog te zien. En iedereen kijkt het ook, het is echt zo'n dingetje geworden. Wat vroeger met muziek, of met films, wat nu nog steeds natuurlijk wel is, maar series is er nu echt zo bijgekomen van "oh heb je dat wel gezien, heb je dat wel gezien". En ik ben dan veel te, dan denk ik van "oja dat moet ik ook zien, oh dat moet ik ook eens gaan kijken. Ja, ja, ja, wat kan ik dan nu nog kijken." Ja er is zoveel! Er is zoveel a- er is zoveel!

L: Ja.

J: Want ik kijk dan nu vooral eh... series uit de Verenigde Staten en ik keek wel een aantal, ik en nu een beetje Britse series ben ik aan het kijken, ik heb ook wel een aantal maar niet veel. Maar als je dat dan... dan denk je van "er is ook weer zo'n hele rits van dingen aan." En dan heb je nog weer Zweedse, Deense whatever, dat zijn allemaal, pff ik kan het echt niet bijhouden soms. Dat je zit van "oh my god."

L: En zou je ze dan het liefst allemaal echt in zo'n korte periode kijken of zijn er ook sommige series dat je denkt van "nah daar zou ik eigenlijk wel wat langer voor willen uitrekken"?

J: Ehm... [stilte]

L: Ik kijk trouwens even of de recorder nog loopt. Ja.

J: Ja, pfoe!

L: Altijd even checken tijdens het interview hè?

J: Ja dat is goed! Even kijken hoe het gaat. Ehm... Ik denk... Even nadenken hoor. Ik denk dat ik de meeste die ik zie, nee het liefst wil ik ze zo kort mogelijk zien. Want dat vind ik ook altijd het leukste als je dan een nieuwe serie hebt ontdekt waar al zo'n vijf seizoenen van zijn ofzo of drie dan denk je echt zo van "yés, heel veel kijken!"

L: Ja.

J: Ja, nee, maar toch ook weer, want zoals nu komt dan, nu is dan alweer bijna het laatste seizoen van MAD MEN is bijna, en GAME OF THRONES, en dan die, dan denk ik wel weer van oh daar heb je wel weer heel lang op gewacht, een jaar, dan kun je weer elke week zo spannend wachten van "oh zondag, oh dan kan ik morgen weer kijken!"

L: Dus als er echt nieuwe seizoenen uitkomen die alleen maar op tv worden verschenen dat je dat dan later kijkt, dan heb je wel dat je er echt naar uitkijkt?

J: Ja, ja, ja.

L: Oké dus dat vind je ook wel leuk?

J: Eigenlijk ja, dat vind ik ook heel leuk. Het is heel leuk omdat je inderdaad zoiets hebt waar je altijd naar uit kunt kijken elke week zo "oh dan kan ik dat en dat weer zien, oh dan kan ik dat en dat weer zien" en zo bij dit HOUSE OF CARDS dat was natuurlijk zo, daar had ik, kijk je heel lang naar uit maar uiteindelijk was het ook zo voorbij. Omdat je zo... ik had het in drie dagen gekeken dus het was echt zo, je kijkt zo een jaar wacht je erop en dan ga je het in drie dagen kijken. Eigenlijk slaat het nergens op want het is zo van den zotte dat je echt denkt oh ik ga hier gewoon ff drie dagen, waar je een jaar helemaal op verheugd hebt en alles volgen van al dat gebeuren. En dan moet het in drie dagen zo "oké nu is het klaar, oké."

L: Nou ja het moet niet in drie dagen.

J: Nee I know! Maar dat voelt dan voor mezelf. Het voelt, ik kan er trouwens niet tegen dat ik denk van "nee waarom zou je het niet afkijken." Zoals je een dood uurtje hebt, of zo met die zondag, toen heb ik het wel – oh toen heb ik het wel gesplitscreend trouwens. Want toen moest ik bronnen zoeken voor een paper.

L: Oké.

J: En toen dacht ik ja, ik ga gewoon HOUSE OF CARDS aanzetten en dan ga ik gewoon splitscreenen en dan ga ik gewoon een beetje bronnen zoeken en ondertussen kijken. Terwijl je net zo goed inderdaad gewoon je bronnen rustig een uurtje je bronnen kan gaan zoeken en dan twee uur kijken en dan weer een uurtje maar dat kan ik nee... Ik moet het gewoon achter elkaar zien.

L: Maar geniet je dan wel echt van zo'n aflevering als je tegelijkertijd iets anders doet?

J: Ja dat weet ik dus niet zo goed! Ja mijn vrienden vragen dat ook altijd aan mij. Omdat ik dat zo dus altijd doe. Ik denk wel dat het... minder is hoor. Ik zou het eigenlijk nog eens moeten zien. Om... dat ik niet weet of ik nu alles mee heb genomen. Maar ik had zo ik moest iets doen, want ik moest die paper moest ik binnen een korte tijd schrijven dus ik wist dat ik iets moest doen, maar ik wist dat ik niet voordat ik het af had gekeken had ik het niet... was ik niet aan die paper begonnen.

L: Oké.

J: Dus ik wist ik moet gewoon snel die *shit* afkijken dan is het ook klaar, maar ik moest die zondag ook nog wat doen en dan dacht ik van ja...

L: Omdat het anders in je hoofd blijft rondspoken ofzo?

J: Ja. En dan ga ik gewoon denken van "ah nee ik ga niet naar de bieb want dan ga ik gewoon lekker even HOUSE OF CARDS kijken, een uurtje, en dan ga ik dan beginnen" maar dat gebeurt dan ook niet, dus dan... Dus ik wist, ik heb mezelf... ik moet het gewoon in één keer dan bam erdoor heen hebben.

L: En is dat meer bij HOUSE OF CARDS dan bij andere series?

J: Ik had me hier wel heel erg op verheugd ja, dus ik denk bij HOUSE OF CARDS heb ik het wel héél erg gehad, ja.

L: En waar ligt dat aan?

J: Ik denk omdat de eerste ding- de eerste seizoenen waren heel goed, dus ik had er hele hoge verwachtingen van, en ik vind... ben de laatste tijd wel heel erg *into* van die soort politieke drama's, en van die soort *high*... dat je dingen waar je totaal eigenlijk geen idee van hebt. Dus dat vond ik heel leuk.

L: Dus een soort van kijkje in een andere wereld?

J: Ja, in een wereld waar je zelf niet echt iets van weet ofzo, ja. Dat vond ik heel leuk. En inderdaad ik denk omdat het helpt dat je wel wist van oké het is tof, en ze creëren er zo'n *buzz* omheen ook natuurlijk, zo met zo'n trai- zo'n korte trailer ofzo en dan vind je het *excited* en dan denk je van "oh ja vet vet vet." En dan weet je van oja ik kan het in één keer erdoor heen rammen dus dat wordt vet mooi.

L: [Lacht]

J: Ja.

L: En is het ook dat je dan een beetje meer geniet van een serie omdat je aan het marathonkijken bent of is het juist andersom? Dat je meer geniet van het marathonkijken omdat je die serie zo goed vindt?

J: Oh dat is heel moeilijk! Ik denk wel, er zit wel iets extra's aan dat je het allemaal zo in één keer kan zien. Dat sowieso. Maar.... of... doet ie het nog? Oké gelukkig.

[De telefoon flikkert met een herinneringsbericht]

L: Ja, nee ik kreeg een alarm van iets.

J: Maar of ik dan echt... ja ik geniet er wel extra van dat marathontekijken. Maar ik vind deze serie wel écht tof. Heel erg leuk. Ja. Ik vond deze serie heel leuk omdat het zo... zoals bij ORANGE IS THE NEW BLACK dat is hetzelfde natuurlijk ook van Netflix, hetzelfde idee, ehm... Daar heb ik wel meer van oh mooi, ga ik gewoon allemaal achter elkaar kijken. Dat vind ik niet zo boeiend als... hier word je echt zo in meegesleept. Door die... gewoon dat word je zo in dat... web van alle drama en dingen word je meegesleept. En dan is het extra leuk dát je kan marathontekijken.

L: Oké.

J: Ja. Als dat een antwoord op je vraag is. Jawel een beetje toch?

L: Ja zeker. Dat er gewoon hele uitgediepte verhaallijnen in zitten waarbij je echt mee wordt getrokken –

J: Ja en dan móet je –

L: - en dat je wil weten wat er gaat gebeuren.

J: Ja. En dan is het een soort extra voordeel inderdaad dat je dan kan marathontekijken omdat je dan door kan gaan met kijken. Ja.

L: En stel deze serie zou op tv worden uitgezonden, eens per week. Zou je er dan net zo van genieten?

J: Hm... ik denk het wel, maar ik denk wel dat het moeilijker is om te volgen dan.

L: Oké.

J: Denk ik.

L: Maar waarom dan?

J: Omdat ik... het zijn wel zo verhaallijnen die wel ingevind ik – ingewikkeld, in ieder geval voor mezelf, ik vond het wel best wel ingewikkelde verhaallijnen met ook inderdaad zo *foreign affairs* en dingen die, waar je inderdaad beetje ver van je bed show is, en omdat je er zo veel of achter elkaar kijkt dan kun je het een beetje zo achter elkaar eh... begin je het meer te begrijpen. Misschien als het dan elke week is dan moet je, kun je denken “oja maar hoe zat het ook alweer, oja die zat met China dingen oja oké, goed.” Dat zal wel. Want dat heb ik met GAME OF THRONES bijvoorbeeld heel erg dat is zoveel lijnen en dan moet je elke keer weer denken “oja maar hoe heet hij ook alweer, oja wie, wat, oja geen idee.” En ik denk als je dat inderdaad ook zo dat bij HOUSE OF CARDS gaat dat denk ik ook wel ongeveer hetzelfde zijn.

L: Oké.

J: Ja.

L: En ik zie in je dagboek dat je één keer gestopt bent met kijken omdat je in slaap viel.

J: [Lacht]

L: Kun je daar iets meer over vertellen?

J: Oh ja, dat zal dan misschien vrijdag of za- ik weet het niet meer. Ja ik denk dat dat was omdat ik eh... ik was heel moe en toen ik lag in bed omdat ik, ik dacht van “oké dan ga ik nog wel eentje kijken in bed en dan...” maar toen ehm... ik was eigenlijk zo moe maar ik wilde doorkijken, ik dacht “ik móet het afkijken ik móet doorkijken Jacobien, kom op! Gooi er jezelf nog even in.” En toen dacht ik “oké ah kom op”, en toen viel ik echt bijna in slaap toen dacht ik “oké nu moet je echt stoppen Jacobien want je gaat het toch niet meer volgen. Het is helemaal niet meer *satisfying* wat je nu aan het doen bent maar je doet het alleen maar voor een soort van het kijken dan.” Dan doe je het echt alleen maar voor het kijken, omdat “oh maar ik moet zo nog eentje kijken.”

L: Soms kan je het dus juist niet zo goed volgen juist omdat je –

J: Omdat je te veel kijkt!

L: - aan het marathontkijken bent.

J: Ja! Omdat je misschien voor jezelf dan denkt van ja je moet, móet het toch gewoon zien. “Kom op, zet nou toch ff door.” En dan... zou je als je het gewoon rustig afzet en de volgende dag weer denkt als je fris bent “oh nu heb ik er wel zin in om het weer zo te kijken.” Ja.

L: Dus kan je ook eigenlijk te veel afleveringen achter elkaar zien?

J: Ik denk het wel. Ja, ik denk het wel. Ik denk toen die laatste dag toen ik de aller- de hele laatste ding gedaan heb toen, toen heb ik echt wel een beetje te veel gekeken. Gewoon, het verveelt niet maar het ging wel bijna zo een beetje irriteren dat je dacht van “ja okééé”... maar dan is het zo raar want dan kan ik dus niet stoppen met kijken. Omdat ik dan denk ja maar ik moet het wel afzien.

L: Ja.

J: Terwijl je het eigenlijk dan misschien wel veel minder plezier uithaalt en dat je dan beter gewoon kan stoppen en het een andere keer kan afkijken maar dan ligt het gewoon voor het oprapen. Het is gewoon, ik ben ook zo met eten. Als m'n bord niet leeg is dan denk ik ja, maar ja, eet het nou op.

L: Is het gewoon een beetje omdat je die mogelijkheid krijgt dan pak je die ook?

J: Ja, dat is het denk ik. Ja dat is het. Het is echt zo van je móet het zien want je krijgt de kans om het nu allemaal achter elkaar te kijken, waarom ga je het dan niet allemaal achter elkaar

kijken? En dan vergeet je een beetje van of wat er plezierig aan is ofzo. Ja, ja. Aan het begin is het “ja, ja, ja, ja, ja” en op een gegeven moment is het dan van “ja... eigenlijk is het helemaal niet meer zo heel leuk.”[Lacht] Ja.

L: Ja want je schrijft ook een paar keer ‘oeps’ in je dagboek –

J: [Lacht]

L: - zo van, alsof je niet helemaal gepland had om zoveel te kijken.

J: Ja!

L: Was dat ook zo?

J: Ja ik had al in het begin wel zo bedacht oké nee ik ga het nu, dit jaar, ga ik het anders doen. En dan ga ik het gewoon chill kijken. Rustig aan. Inderdaad zo’n aflevering als twee, volgens mij hadden Jacob en ik dat samen bedacht, oh dan gaan we twee afleveringen per dag kijken, zoiets. En dan is het oké. Dan is het nog leuk, en dan ben je met z’n tweeën een beetje aan het kijken, maar dan ook die stomme Netflix die dan aftelt en dan dat al die nieuwe aflevering begint dat helpt dan niet. En dan denk ik ja, ja, maar nu moet ik nog weten hoe het verder gaat.

L: Ja.

J: Ja nu begint ze net – nu begint het net leuk te worden. Oh nu gaan we... En dan inderdaad, dan heb ik gewoon geen controle erover.

L: Oké.

J: Het is een soort fucking verslaving gewoon. Zo, dat is echt bizar ja.

L: Maar waarom ga je dan eerder doorkijken omdat die vijftien seconden aftellen?

J: Omdat ie dan al eh... zeg maar als je... ik heb dat zo vorig jaar heb ik dat op een illegale site gekeken dus dan heb ik het gewoon zo, dan moet je zelf er gewoon weer zo naar zoeken, naar de volgende aflevering dus dat vind ik een soort van moeite moet je ervoor doen. En nu staat ie alweer klaar. Dus het is gewoon een soort van *all you can eat* waar je gewoon als je bord leeg is, staat het volgende bord rib eyes er al weer. Van oké... Goed, we gaan weer dooreten. En... dan... ja, denk je van ja waarom zou ik ook stoppen. Wat heb ik eigenlijk – wat ben ik eigenlijk aan het doen. En in vijftien seconden... dat is moeilijk! Daar heb je niet veel [lacht] meer verder om over te bedenken van “goh maar je moet nog boodschappen doen of eten” dat gaat niet in vijftien seconden.

L: Is het vaak zo dat tijdens die vijftien seconden dat je het beslist van “ja nu ga ik nog eentje verder doen of nu stop ik” of weet je dat van tevoren eigenlijk al?

J: Nee dan beslis ik het.

L: Oké.

J: Dan beslis ik het.

L: Dat is echt het moment?

J: Ja want ik kan ook zo... als ik bijvoorbeeld ga slapen – dit is een heel klein zijspoor – maar als ik bijvoorbeeld ga slapen dan denk ik... als ik ga slapen dan denk ik van morgenochtend ga ik om acht uur opstaan en dan ga ik dat en dat en dat doen. Nou word je wakker en dan denk je “tsss natuurlijk ga ik niet om acht uur opstaan, ik ga om half tien opstaan” ofzo, weet ik veel.

L: De wekker verzetten...

J: Ja! De hele tijd snoozen. Terwijl je 's avonds nog denkt van “nee maar dat ga je deze keer dus écht niet doen” en dan... dat is bij deze ook. Dan denk ik zo “oké, nog eentje mag je er kijken en dan is het klaar.” En dan is die vijftien seconden denk je “maar ja... Nee maar nú...” Zo fucking... dat je denkt “maar waarom, waarom niet? Come on, hou gewoon eens vol!”

L: Maar ben je wel blij dat die functie erin zit of had je het liever niet?

J: Ehm... liever niet, denk ik! Ja. Echt, liever niet.

L: Dus als je het uit kon zetten zou je het uitzetten?

J: Ja! Kun je het uitzetten?

L: Volgens mij niet.

J: Volgens mij ook niet! Ik weet het eigenlijk niet.

L: Maar waarom zou je dat willen?

J: Omdat ik... omdat zij zo erg je voeden in zo'n verslaving dan. Het is echt zo gemaakt om je door te laten kijken. En ik weet eigenlijk ook niet zo goed wat zij eraan hebben, fucking Netflix. Wat heeft ie eraan dat wij in drie dagen... Ja het is een soort hype natuurlijk die erom staat maar het voedt heel erg wat mensen – wat je wil. Het is echt zo van “maar hier is er nog één! Toe dan!” En ze weten gewoon, het vlees is zwak, we moeten gewoon toch..

L: Ja. Maar toch beleef je er wel plezier aan als je het in een hele korte tijd kijkt.

J: Ja. Ik vond het heel leuk. Ik vond het heel erg leuk. Als ik er ook terug aan denk denk ik ook ja, dat is echt fucking geinig. Maar als je er zo over nadenkt dan denk je maar ja waar sláát het nou eigenlijk op. Het hoeft echt niet. Maar het was heel leuk. Ook inderdaad dat je zegt dat het elke – wat ik zei het is een soort wedstrijd eigenlijk. Die ik voor mezelf dan houd. Van oh... hoe ver kan ik het nu kijken? En dan heb je het zo in drie dagen gekeken dan denk ik “yeah, vet goed, vet leuk, oh het was zo spannend!” Maar nu denk ik zo ja, ik weet eigenlijk helemaal niet meer zo goed waar het over ging. [Lacht] Oh wat is er eigenlijk gebeurd, dat ik het zo snel gekeken heb. Vet snel. Ja.

L: Ja, grappig. Maar die volgende keer, zou je het dan nog wel echt in drie dagen willen kijken of zou je dan toch over iets meer dagen, dat je toch in een korte periode...

J: Ja. Ik wil het liever... Ik hoop ook dat ik dan gewoon eh... genoeg shit te doen heb, dat ik niet meer zelf – dat ik gewoon niet kán kijken. Maar ik hoop dat ik het dan wat meer kan spreiden omdat je er dan denk ik inderdaad misschien zelf, voor jezelf, wat meer van geniet van inderdaad de serie zelf, in plaats van het marathonkijken.

L: Ja.

J: Maar ik weet nu al dat het... het gaat waarschijnlijk niet lukken. En ik denk dat ik dit seizoen nog eens een keer ga kijken en dat ik dan ga denken, en dan denk ik aan dit interview denk ik “ja maar Jacobien wat heb je allemaal gezegd? Ga toch eens rustig kijken, je ging het rustig terugkijken en dan zo.. Oh nee, oh nee, ik heb het in twee dagen gekeken of drie dagen.”

L: En zou je het de volgende keer ook samen met iemand willen kijken? Of toch liever alleen weer?

J: Alleen.

L: Ja?

J: Ja.

L: Waarom?

J: Omdat... je het dan op je eigen tempo kan doen. Want ik merkte al dat ik zo heel erg dat wij zo nu SUITS kijken zo met mijn huis- met mijn huisgenootje, wat eigenlijk heel goed is, want dan kijken we zo eens een aflevering in de week ofzo. En dat kan ook heel goed. En daardoor houd je een soort rustig tempo, maar als ik dat zelf had gedaan dan denk... dan was ik al bij geweest. Ik wil gewoon op een gegeven moment op m'n eigen tempo gaan. En niemand wil in dat tempo gaan. Want niemand vindt dat leuk. Maar ik wel. Ja. Dus ik denk altijd wel alleen maar dat is inderdaad wat wij in het begin zeiden natuurlijk, ik zei in het begin: als je iets op tv ging kijken vroeger, dat was zo gezellig! Dan ging je zo ervoor zitten en dan ging je dat echt doen, maar nu omdat je weet, zeker bij zoiets als HOUSE OF CARDS dan weet je: ik kan het allemaal nu kijken, dan moet ik het ook allemaal kijken en ik denk dat ik niet snel iemand kan vinden die ook denkt “goh we gaan even zeven uur hier zitten en het allemaal kijken.”

L: Maar stel iemand zou voor het volgende seizoen voorstellen van “nou laten we het allemaal in één dag weet je, samen in, gaan we gewoon een dag lang die afleveringen kijken?” Want ik heb een respondent gehad die dat wel heeft gedaan.

J: Echt?

L: Ja. Zou dat ook iets voor jou zijn?

J: Mijn hemel. Ehm... dan moet ik het wel met iemand doen denk ik. Want anders dan word je denk ik gek. Ja.

L: Oké. Waarom dan?

J: Nee. Omdat ik dan denk ik, dan is het te lang en te veel ofzo. Want ze- ik vond al zeven te lang.

L: Maar wanneer wordt het te veel? Wat merk je dan dat het te veel wordt?

J: Omdat je dan het meer kijkt om het af te kijken maar ook een beetje gaat kijken van “oh hoe lang duurt het nog of oh...” een beetje dat het je gaat vervelen omdat je dan te veel in die wereld zit ofzo en je denkt van ja... “Nou ja hoe heet het nu ook alweer. Oké komt ze weer met het gezeik. Oké...” Maar ik vind het wel mooi dat iemand het gedaan heeft en dan denk ik van oh, misschien moet ik dat volgend jaar ook echt gaan organiseren want dat zou vet grappig zijn! Maar dan is het denk ik dan ben je echt... Dan is het op een gegeven moment denk ik niet meer leuk. Misschien ga je je ook heel erg aan irriteren aan die serie. Dat kan ik me wel voorstellen.

L: Maar waarom denk je dat?

J: Omdat het dan... Misschien zit je er dan te veel... zo in een soort tunnel zit en te veel op details gaat letten ofzo? En als je het in één dag wil kijken dan moet zo iemand moet dan toch zieke verwachtingen van zo'n serie hebben en dan echt verwachten van oké dat is echt... dat moet echt *top of the bill* zijn en dat kan dan bijna alleen maar teleurstellen.

L: Oké.

J: Denk ik. Ja.

L: Maar bijvoorbeeld je zegt dat mensen zich aan details kunnen gaan ergeren maar wat voor details dan?

J: Misschien zo dat je denkt zo “ah, in dit – in deze zin zei hij nog dit en dit en nu zegt ie dit en dit” of “oh haar – ze is de hele tijd doet ze – loopt ze zo en wat zit ze nou de hele tijd te zeiken” of “wat zit hij nou de hele tijd met z'n stomme loopje” of weet je zo... Net zoals als je iemand te veel ziet. Als je, weet ik veel, vierentwintig uur per dag met iemand in een kamer zit, dan ga je je op een gegeven moment ook al aan iemand ergeren. En niet eens bewust of onbewust maar het moet dan gewoon... word je er helemaal ziek van, ja.

L: Ja.

J: Dat denk ik. Ik kan het me voorstellen maar ik heb het zo nu dan nog niet echt gehad. Ik vond het wel die laatste dag vond ik wel... was wel heftig [stilte] maar dan helpt het misschien ook dat ik iets ernaast deed. Omdat je dan ook niet je er volledig op richt. En dan zit je niet zo lang stil. Omdat dan zit je best wel lang stil. Als je het helemaal achter elkaar kijkt?

L: Ja.

J: Dan ben je nog een beetje zo een beetje bezig en dan beetje zo maar met een half oog, ja.

L: Ja, oké. En ben je ook een beetje bang om gespoild te worden soms door media of andere mensen? Dat je het misschien daarom gaat marathont kijken of heeft het geen invloed erop?

J: Ja, sowieso. Ik vind het wel, ik zou dat heel erg vinden maar ik ga het ook altijd wel een beetje opzoeken. Het is echt heel raar! Maar ik ga toch, want ik wil dan... ik wil dan weten wat andere mensen ervan vinden ofzo en dan ga ik zo op IMDb kijken of op weet ik veel, op A.V. Club dat is ook zo'n soort tv-serie site, en dan denk ik ja dan kan er net zo goed een spoiler in staan, wat je dan heel erg vindt, maar ik wil het dan toch wel een beetje zo ik ga het een beetje zo zoeken, een beetje *the edge*, de grens opzoeken, om te kijken. En als je inderdaad zo snel kijkt, dan heb je natuurlijk geen problemen want dan heb je het allemaal al gezien.

L: Oké.

J: Ja. En ik houd er niet van om gespoild te worden dan ben ik echt – word ik heel verdrietig van.

L: Waarom dan?

J: Omdat het zo... het verpest. Omdat het, het is gewoon dan heb je een beetje van...

L: Wat verpest het dan?

J: Ik denk dat het dan een beetje misschien verliest het dan de reden waarom je kijkt. Dat je echt denk “oh maar dat weet ik wat er gebeurt.”

L: Oké.

J: En dat je dan de hele tijd denkt als je kijkt zo “oja er gaat toch dit en dit en dit gebeuren, en oh...”

L: Dus die spanning is voor jou wel een beetje belangrijk, dat je niet helemaal weet hoe het afloopt?

J: Ja.

L: Oké.

J: Ik denk wel dat dat echt zo... dat super belangrijk is voor waarom ik het ook blijf kijken. En dat je altijd de hele tijd denk van “oh er kan nog zoiets gebeuren” en zeker bij dit soort series die, daar, weet je ook nooit wat er gaat gebeuren. Daar verwacht je... kan van alles gebeuren. En dan, als dat eh... dan verpest wordt denk ik van “ja... maar oh... oké... wel spannend, maar jammer.” Ik kan dan ook niet zo goed kijken van maar “oh, maar goh het is wel leuk om te zien hóe ze daar komen” dan denk ik ja, maar dan weet je al dat het gaat komen.

L: Ja. Oké. Even kijken wat ik allemaal nog op mijn lijstje had hoor.

J: Ja doe rustig aan hè.

L: Ehm... pauzeer jij weleens afleveringen tussendoor?

J: Nee.

L: Nee?

J: Nee. Nooit. Ik zit na te denken hoor. Nee, volgens mij niet. Niet zo... nee want zelfs als ik bijvoorbeeld ga koken, dan zet ik hem gewoon naast me neer.

L: Echt?

J: Ga ik gewoon doorkijken.

L: Waarom dan?

J: Omdat het moet! Het moet zo, ik moet het doorkijken. Ik kan niet zo goed pauzeren omdat ik dan... Dan ben je er zo opeens uit. En dat... dan is het soms een beetje zo dat gekke trekje dat je denkt van “ah maar dan ben ik opeens in m'n normale wereldje weer” ofzo.

L: Oké.

J: En als het zo... als een aflevering een beetje zo goed rond is, dan heb je wel als het dan afgelopen is dan kun je wel weer even zo eruit, en dan kun je weet ik niet iets anders doen.

L: Waar ligt dat dan aan? Dat je wel na het eind van een aflevering er eventjes uit kan stappen en niet tussendoor?

J: Hm.... Misschien... Eh... Ik denk omdat het dan... misschien ook wel omdat het dan het soort van artificiële einde is voor jezelf ook, zo van “oja de regisseur heeft ook bedacht dat dit het einde is dus dan zal het wel even het einde zijn.” En als je het zo dan opeens pauzeert, dan kan er ook nog heel veel gebeuren wat je dan niet weet en dan zit je er zo middenin en dan... Ik snap dat dan gewoon niet dat mensen dat doen. Dat ze dan... Alleen als ik dus in slaap val! Dan moet ik het wel zo. Ik denk dat ik één dag heb ik toen de helft gekeken omdat ik gewoon te moe was en dan dacht ik “ja nu kan... ik weet niet eens meer wat ze zeggen, ik val toch in slaap.” En dan moet ik het wel stoppen. Maar ik zou het nooit vrijwillig [lacht].

L: Maar stel, Netflix zou het zo aanbieden dat het zonder credits enzo was, en zonder echt een duidelijk einde, wanneer zou je dan stoppen?

J: Oh my god! Geen idee! Oh wat erg, dat zou echt heel erg zijn.

L: Ja? Waarom?

J: Omdat ik denk dat ik dan niet kan stoppen.

L: Oké.

J: Omdat het dan een soort film is. Ja en nu zijn het een soort van mini... het is wel een soort mini-film ofzo. Maar dan kan je je - heb ik echt – want zo die credits geven je een soort van

controle van “hé nu is het afgelopen.” En als die credits weg zijn dan heb je dat niet meer. En dan denk je van “ja maar ik kan nu nog...” dan denk je niet van “oh nu kan ik even stoppen.”

L: Nee.

J: Nee ik zou dat echt niet kunnen denk ik.

L: Oké.

J: Oh dat mogen ze echt niet doen.

L: Maar zou je het wel kijken als ze het volgende seizoen zo zouden aanbieden?

J: Ja. Ja ik moet nu wel, want nu zit ik – nu kijk ik het. Ik kan dat ook niet goed, dat kan ik ook niet. Ik ben echt een... Als ik een serie kijk dan moet ik het ook afkijken. Dus ik moet ook weten hoe het afloopt. Dus ook als HOUSE OF CARDS dit zou doen, of dat het volgende seizoen echt heel kut is of dit seizoen heel kut was geweest, en eh... Dan moet ik het afkijken! Omdat ik moet weten hoe het afloopt.

L: Oké.

J: Dus ik moet altijd wel een soort einde hebben.

L: Ja. Ehm... even kijken hoor. Als een seizoen is afgelopen, wat voor gevoel heb je daar altijd bij?

J: Ehm... ik vind het altijd heel... Dit seizoen vond ik het heel leuk dat het afgelopen was, ik vond het heel... dat was wel zo “ah... het was heel leuk.” Het voelde wel heel afgerond. Maar ook, er kan nog heel veel gebeuren. En dat vind ik het leukste als het zo'n seizoen is dat je nog wel denkt van “ah wat gaat er het volgende seizoen gebeuren.” Dus ik heb zo bij deze had ik wel echt zo weer een excitement zo “oh nu moet ik wel weer een jaar wachten maar het wordt sowieso ook weer gaaf want er kan nog zoveel gebeuren want ik ben zo benieuwd hoe het verder gaat.” Dus dat had ik nu deze keer wel. En andere, ja, meestal heb ik dat wel. Dat ik denk van – ik word altijd wel – ik ben altijd wel blij dat het – ik ben blij dat het afgelopen is, ja... soms omdat het dan soort van afgerond is of dat het verhaal dan rond is dat vind ik altijd wel fijn. Maar soms vind ik het ook niet zo leuk als het afgelopen is.

L: Waar ligt dat dan aan denk je?

J: Ja ik vind het wel dan zo jammer omdat ik denk “ah nu kan ik niet meer kijken” en dat is wel jammer want dan kun je weer – dan moet je weer wachten of dan ben je er weer uit, moet je iets nieuws bedenken om te kijken. Maar... het is ook wel weer fijn omdat ze dan weer – het is wel g- dan is het verhaal wel weer rond ofzo. Vaak is dat wel zo dat ze het goed hebben afgerond. Maar ik vind het wel altijd, ja.

L: Is dat ook een beetje waar je naar toe werkt? Misschien naar die afronding van het verhaal?

J: Ja.

L: Dat je het daarom fijn vindt?

J: Ja. Ja, dat zou je wel kunnen zeggen. Het zou wel inderdaad zo, zeker bij HOUSE OF CARDS was het ook zo dan... Ze leiden de hele tijd ergens... het gaat ergens naar toe maar je hebt zo niet het idee waar het naar toe gaat en dan is het ook wel weer fijn inderdaad dat je weet van “oh dit was het.”

L: Oké.

J: “Oké dat was het.” En heel vaak zijn zo die laatste afleveringen of de ene laatste afleveringen zijn zo tof! Dus dan is het ook zo, je weet dat het heel cool gaat zijn. Ja.

L: Oké.

J: Ja. En dan is het zo van “ah wat vet. Oke dit vind ik cool. En nu wil ik nog meer. Oh nee het gaat nog heel lang duren, oké...”

L: En ehm... ja. Vind je binge-watching normaal? Of vind je dat het toch een beetje anders dan andere mensen doen?

J: Ik vind binge-watching niet normaal maar ook omdat mijn omgeving het niet echt normaal vindt.

L: Oké.

J: Ja, nee. Mensen...

L: Maar vind je het zelf normaal?

J: Voor mezelf vind ik het... Nee ik vind het eigenlijk niet echt normaal. Omdat ik inderdaad, het is, het hoeft niet. Maar het moet dus, het moet wel voor mezelf. Maar het hoeft niet. En als je zo mensen ziet - ja, nee, ik vind het eigenlijk helemaal niet normaal. Want als ik zo mensen zie die dan gewoon elke week rustig een serie kijken of zo jaren doen om MAD MEN bij te kijken dan denk ik ja, dat kan ook! En dat – die mensen hebben het ook heel prima. Die vinden het ook heel leuk. En nog steeds een hele leuke serie. Maar ik moet het dan gewoon, ik kan het niet als het voor me ligt moet het klaar zijn. Ja.

L: En wat zeggen andere mensen erover dan?

J: Ze snappen het vooral niet hoe ik de tijd vandaan – waar ik de tijd vandaan haal om dat te doen. Zo van “hoe kan je dat allemaal kijken?” En “hoe voel je je dan nog een soort van nuttig op een dag?” Of “hoe kan dat dat je dat allemaal wil zien?” Het hoeft natuurlijk ook niet om het allemaal te zien.

L: En schaam je je dan ook weleens?

J: Ehm... het hangt er vanaf. Bij sommige mensen wel. Voor mensen die me niet zo goed kennen schaam ik me wel. Omdat zo... mensen die me kennen die weten wel, dat ik doe heel veel dingen, en ik heb m'n shit wel gewoon *done*. Maar als je me niet kent dan kan ik me wel

voorstellen dat je echt denkt van “wat dóet zij de hele dag”, zit je de hele dag een beetje op de laptop zit te kijken. Gewoon een beetje binnen te ‘meh’. Te wachten. Dus dan schaam ik me nog weleens. Bij nieuwe... als ik zo mensen leer kennen ga ik niet zo zeggen van “oh nou wat is je hobby” - “nou, series kijken, ik kijk de hele dag!”

L: Nee?

J: Nee. Nee, dat zeg ik niet. Nee ik zeg dan wel misschien zo van “oh ik vind het leuk om series en films te kijken” maar niet zo “ik kijk echt ziekelijk veel series.”

L: Oké.

J: Dus dat moet je altijd als ze me beter leren kennen dan een soort van... Eigenlijk ben ik, eigenlijk is het een soort van m'n *dirty little secret* bijna.

L: Oké!

J: Oh.

L: Oké.

J: “Oja ik kijk ook nog series, heel veel, heel veel.” Maar het wordt wel normaler heb ik het idee. Het wordt steeds normaler in soort van in je omgeving.

L: Hoe merk je dat dan?

J: Ik denk ook zo doordat Netflix, ja mensen die hebben het er veel meer ook over van “oja...” Veel mensen om me heen doen het ook wel. Ook helemaal toen met DVD-boxen toen deed bijna niemand dat nog dat je zo achter elkaar heel veel van die afleveringen keek. Maar nu ook met Netflix dan wordt het natuurlijk ook legaal en makkelijker om alles te vinden want zo van die sites, ja daar moet je ook een beetje weten hoe het allemaal werkt en hoe dat gaat en wat de goede sites zijn, wat de goede afspeelingsites zijn.

L: Ja.

J: En dat is nu natuurlijk heel makkelijk omdat je zo dan Netflix en dan die illegale PopcornTime hebt waardoor het allemaal heel erg bereikbaar is, en dan... er is zo'n buzz omheen, in alles. In alle media op – overall heeft het ook over series en dingen dus het is bijna zo van je hoort er niet bij als je het niet, als je het niet kijkt.

L: Want heb je toen in de media ook iets gezien over binge-watching met HOUSE OF CARDS seizoen drie voordat je eraan begon?

J: Eh ik zit na te denken... Ik weet niet, was er iets met... met DE WERELD DRAAIT DOOR was er volgens mij een item over maar dat weet ik nou niet zeker.

L: Weet ik niet.

J: Ik weet het ook niet.

L: Ik heb wel op NOS OP 3 een item gezien –

J: Oh dat zou kunnen.

L: - maar DE WERELD DRAAIT DOOR weet ik niet.

J: Ik heb wel iets in de media gezien! Maar ik ging ook vooral, dat vond ik heel leuk, ze hadden sommige in Amerikaanse zo blogs over tv-series die hadden zo een live-blog over mensen die het gingen binge-watchen, dat vond ik zo grappig! Dat ging over mensen die het in een dag gingen kijken enzo dus dat is echt al helemaal absurd natuurlijk. Dus dat vond ik heel leuk om te volgen. Om dat een beetje te kijken. Omdat... en een beetje inderdaad hoe mensen zo excited ervoor worden en dat zo gaan – sommige mensen gingen inderdaad zo ribs eten en whisky drinken, een soort van heel feest ervan maken. Een heel HOUSE OF CARDS ding.

L: Een beetje in het thema van de afleveringen?

J: Van de afleveringen, ja.

L: Leuk.

J: Ja. Dat vond ik wel leuk. Want dan voel je je ook een beetje zo “oja, ik ben ook gewoon maar, iedereen doet het dus het is oké.” Ja. Maar hier zo in België was er niet veel over. In ieder geval, niet dat ik weet. Ik heb ook geen tv-abonnement dus ik weet het niet.

L: Oh nee.

J: Ik kijk alleen maar tv-series [lacht].

L: Oké.

J: Ja.

L: En heb je weleens eerder bij een serie gehad dat je een paar afleveringen keek en toen gewoon stopte?

J: Ehm... Ja vast wel. Hm. Ik zit na te denken of ik er eentje kan bedenken die ik laatst nog gehad heb. Ik heb niet zo snel dat ik denk van “ah ik vind het toch niet leuk” omdat het ook heel vaak is van je moet er even inkomen, of je moet even zo alles begrijpen. En dan als je er eenmaal in zit dan is het wel leuk.

L: Had je dat ook bij HOUSE OF CARDS dat je er even in moest komen?

J: Ja, ja. Want eerst vond ik het ook maar gek met die, dat ‘ie de hele tijd tegen de camera praatte dacht ik “ja wat is dit nou voor raars” en zo de relaties tussen alle mensen dat is ook heel moeilijk en toen had ik ook geen ondertiteling, dat helpt dan ook niet ofzo, omdat waar gaat het dan over? En die hele Amerikaanse politiek is natuurlijk ook heel anders. Toen moest ik er wel even inkomen. Maar... ja ik heb bij sommige series wel gehad dat ik een paar afleveringen keek en dan dacht van “ja eigenlijk vind ik het niet eens heel erg leuk.” Maar zo ook heel veel series dat ik nu denk van, zoals GOSSIP GIRL. Dat heb ik helemaal afgekeken. Echt ik ken bijna niemand die dat heeft afgekeken. Omdat het zo super stom was! Maar ik

dacht, ik moet het afkijken. En dan.. ja, nee, ik heb wel het gevoel dat ik moet weten hoe het afloopt.

L: Dus het is niet zo dat het per se bij HOUSE OF CARDS alleen is dat je heel graag wil doorkijken? Dat het eigenlijk altijd zo is?

J: Nee, ja, ik wil eigenlijk altijd wel doorkijken en bij bijvoorbeeld als het zo'n hele slechte serie als GOSSIP GIRL, het hele seizoen, in één keer online zou komen, weet ik niet of ik het net ziekelijk zou kijken als HOUSE OF CARDS.

L: Waarom niet dan?

J: Omdat het ook weer niet zó interessant is.

L: Oké.

J: Zoals één keer in de week dan denk ik zo "oja", beetje dat, ik eet m'n ontbijt en ik kijk dat. Maar ik denk dat je dan echt na twee afleveringen echt denkt van "pfiewdemoe" dat gaat natuurlijk, is allemaal zo een beetje hetzelfde en dan "bluh. Waar gaat het allemaal over?" En hier houdt het wel echt heel erg spannend.

L: Oké.

J: Maar ik denk misschien ook – is misschien nu ook wel een zijspoor – maar ze hebben het misschien ook wel gemaakt – ze hebben het natuurlijk misschien ook altijd wel in hun hoofd gehad bij HOUSE OF CARDS dat het op Netflix zou komen en in één keer ge-eruit komt en dan maak je misschien dingen ook wel anders. Ja. Ik denk dat je dan ook wel, het moet dan ook heel anders zijn. Omdat het... mensen kunnen inderdaad ook snel achter elkaar kijken.

L: En welke elementen denk je dat ze daarvoor gebruikt hebben om het op die manier te maken?

J: Ik denk dat ze misschien wel ehm minder zo elke keer het soort van herhaling geven of een soort van reminder of dingen geven en dat ze het meer echt één vloeiend geheel maken zonder dat je... Dus ik denk misschien bij een andere af- bij een andere serie die wekelijks komt kun je soms nog wel eens instappen in een aflevering, en dan is het te begrijpen, en ik denk dat je dat hier minder hebt omdat ze... Het gebeurt gewoon, het is een soort trein die gaat en je dan als je ingestapt bent dan ga je wel. Maar je kan niet zomaar denken van oh maar dan kijk ik nu eens een aflevering, een *random* aflevering.

L: Oké.

J: Dat denk ik, ja. Ik denk dat ze minder dingen uitleggen, dingen herhalen omdat ze toch, ja, je kijkt het toch achter elkaar. Ja.

L: Want ze doen niet altijd zo'n, zo'n samenvatting van de vorige aflevering.

J: Nee, precies.

L: Dat helpt bij jou ook wel –

J: Ja.

L: - om te kunnen bingewatchen?

J: Ja, sowieso! Want dat is altijd heel irritant. Omdat je dan denkt “ja, dat heb ik net gezien. Veertig minuten geleden.” Ja nee dat is het denk ik inderdaad. Je hebt natuurlijk niet altijd die herhaling van die samenvatting van die stukjes van *last week of last episode on...* En dat helpt wel. Want dan is het inderdaad, dan wordt het zo *acknowledged* dat je een binge-watcher bent, dat je dat kijkt.

L: Dus dat vind je wel fijn –

J: [Lacht] Ja!

L: - dat ze daar een beetje op richten.

J: Ja het is wel fijn dat ze zo van jezelf daar... Ze richten zich denk ik daar ook wel een beetje op. Dat is inderdaad wat Netflix volgens mij ook wel weer heel sterk maakt. Dat ze zich daar ook op mensen die gewoon die verslaving “maakt niet uit” zo van “oké” ja.

L: En wat vind je daar zo fijn aan?

J: Dat ze dat doen?

L: Ja.

J: Ik denk dat dat heel fijn is omdat dat dan een soort van voelt alsof je normaal bent. Zo “oja, maar er zijn meerdere, nee maar het is niet gek.” En als je inderdaad zo elke – als je dan een serie kijkt en dat elke aflevering dat je kijkt weer zag *last week on* blablabla dan denk je “oja kut, mensen kijken dit gewoon wekelijks en ik kijk er nu vier achter elkaar” ofzo. En dan voel je je misschien wat slechter over jezelf dan als ze gewoon zeggen “joe hier vijftien seconden, kijk gewoon nog een aflevering, maakt niet uit.” Ja.

L: En wat maakt een serie in het algemeen eigenlijk bingeable?

J: Ehm...

L: Wat moet een serie daar allemaal voor bevatten? Of misschien ook een distributieplatform?

J: Ja, ik denk, nou ja, wat ze goed doen denk ik is dat je inderdaad gewoon dat alles in één keer erop staat dat helpt heel goed, en dat het... Er moet wel een soort van, en daar hebben ze denk ik niet zoveel controle over, er moet een soort van buzz omheen al zijn. Van “oh dat is zo vet” zodat mensen altijd zeggen van “oh die aflevering daar gebeurt dit en dit oh...” dat je er altijd een soort van buzz omheen hebt waardoor je denkt “oh ik móet doorkijken, want het schijnt echt zo vet te worden.” Dat is ook zo, dat heb ik bijvoorbeeld heel erg bij *BREAKING BAD* gehad. Ik ging dat kijken, dat vond ik eigenlijk helemaal niet leuk aan het begin. Ik vond het wel mwah, maar ik wist van het wordt heel vet dus ik moet het doorkijken. En dat, door

zo'n buzz die erom heen zit. Maar als ze altijd zorgen dat er een soort spanning blijft gaan, die niet – wel een beetje – explodeert maar niet écht, dan, dan blijf je wel doorkijken. En dan blijft het een soort van, dat je denkt “oh oeh, er kan wel eens iets anders gebeuren.”

L: Oké.

J: Ja.

L: En volgens jou bevat HOUSE OF CARDS wel die elementen?

J: Ja, sowieso. Ja. En het helpt inderdaad wel dat het een soort van, gewoon van oké en hier is het gewoon, van gooi het op een bord en hier is het. Maar dat helpt wel dat de serie echt heel goed is. Want ze hebben wel meerdere series volgens mij op Netflix waar alles wel online komt, niet zoals ORANGE IS THE NEW BLACK heb ik dan ook gekeken omdat er een soort van buzz omheen zat, maar dat zijn alle twee goede series. En dan wil je het ook allemaal in één keer kijken. Maar ook van die soort van – ze hebben ook volgens mij een sitcom er nu op staan maar zat te kijken en ik dacht “ja ik ga niet dertien afleveringen daarvan achter elkaar kijken en dan misschien heb ik dan wel niet echt zo'n zin in om dat nu dan te gaan kijken.” Ja.

L: En waarom heb je daar dan niet zo'n zin in?

J: Omdat ik dan misschien wel zo denk van ja, ja... Dan moet je daar weer echt zo aan... Zo voelt dat wel van “oh maar alles staat online dus dan moet ik alles wel gaan kijken.” Dus dan denk ik “maar heb ik daar zin in?” Nee, nee. Dan zeg ik echt tegen mezelf “dat hoeft niet. Je hoeft niet altijd alles te kijken.”

L: Ehm... En wat vind je ervan dat er geen reclames op Netflix zijn? Maakt dat ook nog iets uit voor het marathons kijken?

J: Is wel *relaxed*. Ja, dat is zeker relaxed. Ik moet eerlijk zeggen dat ik alle andere series ook altijd via streamingsites keek dus daar zit ook niet echt reclame onder maar zo... Het helpt natuurlijk wel dat het je totaal niet onderbroken wordt. En ook inderdaad dat het ook niet tussen afleveringen door, daar zit ook geen reclame ofzo. Ik weet niet, ik vind dat echt, ik snap niet hoe ze dat doen maar vet chill natuurlijk. Ja. Nee dat is wel fijn, omdat het gewoon dan... wordt je ook niet gestoord. Van opeens een hele harde muziek of whatever, dan zit je gewoon de hele tijd erin.

L: Ja. En stel Netflix zou het uitbreiden, en die zou er toch reclames tussendoor doen, wat zou je daarvan vinden?

J: Ehm... het is ja. Ik denk bijvoorbeeld dat als ze het zouden uitbreiden en zouden zeggen oké je hebt een gratis ver- oké niet een gratis versie maar een goedkopere versie met reclame en zoals net zoals met Spotify dat je dan een duurdere zonder reclame... Ik denk wel dat ik nog

steeds dan de goedkopere zou nemen, dan ben ik wel weer zo *skeer* dat ik denk dat ik dat niet doe, nee, maar ik zou het wel irritant vinden. Sowieso, ja.

L: En waarom?

J: Omdat het een soort van ja het afleidt. Het leidt af van waar je mee bezig was. En het kost weer tijd om dan weer... En dan denk je van “ja ik had nu ook gewoon door kunnen kijken.” Dat zijn vijftien seconden maar toch!

L: En op welke manier leidt het af?

J: Omdat het vaak komt het op juist de momenten dat het... dat je het door wil kijken dat het zo “oh nu is het net spannend” en opeens gaat het over verzekeringen. Dan denk je “hè?! Nee! Het moet helemaal niet over verzekeringen gaan!” Dus dan... daarom leidt het af omdat het gewoon... het is iets totaal anders en, nou ja, ik ben echt, ik moet echt zo in m’n wereldje zitten en dan is het totaal een andere wereld. Maar dat is ook als er aangebeld wordt ofzo. En dan zo “oh, oja, shit, oja.”

L: Dus je wil het liefst tijdens zo’n serie zo min mogelijk gestoord worden?

J: Het liefst, ja. Sowieso ja. En dat is zo nu met mijn werk heel moeilijk omdat ik zo constant gebeld kan worden en dan, soms dan denk ik zo “ah, men, ik wil gewoon die telefoon uitzetten! Laat het me gewoon afkijken.” En dan moet je het inderdaad wel op pauze zetten, net zoals bij een reclame. Ja je moet wel als er aangebeld wordt moet je open doen dus je moet wel gaan.

L: Ja.

J: En dat is dan wel zo’n afleiding. Ja het voelt wel een beetje zo ontheemd voel je je dan. Zo van “hè? Waar ben ik dan?”

L: Ja. Dus om even de mogelijkheden van Netflix samen te vatten: wat vind je ervan van de manier waarop Netflix kijkmogelijkheden aanbiedt?

J: Ehm... ik vind het he- ik heb het dus nu, ik heb het alleen maar genomen omdat ik HOUSE OF CARDS wou kijken en het stond er niet op op m’n streamingsite dus toen dacht ik oké ik neem wel Netflix, ik kan dan niet wachten, en maar ik ben het nu zo’n beetje aan het gebruiken al. Ik vind het heel fijn, inderdaad dat het heel - het werkt heel goed, het werkt heel snel, je hebt er altijd ondertiteling erbij dat is heel handig. Dat helpt ook wel. Maar er staat eigenlijk heel weinig op. Vind ik. Nou ja het is net in België is het hier inderdaad net geïntroduceerd, en ik dacht echt zo, toen ik het nam, “ah chill dat wordt fucking chill want dan kan ik nu alles kijken” want mijn Amerikaanse huisgenote toen ik in Engeland studeerde, die hadden ook Netflix in Amerika en die zeggen “oh dan kan je álles kijken, alles wat je wil.” Dus ik dacht dat gaat hier ook zijn. Maar toen ging ik de documentairelijst en dan ben je

na twintig ben je klaar. En dan dacht ik je. En dan hebben ze eigenlijk heel veel concurrentie van illegale dingen omdat er daar natuurlijk, het staat er allemaal daar op. Je kan het allemaal op internet vinden. En wat je... zoals als ik Spotify bijvoorbeeld vergelijk met Netflix, bij Spotify staat bijna alles erop. Is wel voor mij dan, ik luister niet echt Taylor Swift dus ik hoef niet het Taylor Swift album [onverstaanbaar]. Dus zij kunnen heel goed concurreren met illegale dingen omdat het heel makkelijk is, alles staat erop, en het is legaal dus je voelt je er goed bij. En Netflix is heel fijn en het werkt heel goed maar voor mij staat niet alles erop wat ik wil zien. En ook omdat het natuurlijk het is niet hetzelfde als met illegale sites zo als het de maandag in Amerika uitgezonden is staat het er dinsdag op. Dat vind ik heel jammer. Maar voor de rest het is een super goed programma. Het is echt heel fijn en ook heel leuk dat het zo'n soort van suggesties geven voor jezelf, en dat je ook kan kijken of dat klopt, en dat is leuk want dan ben je een beetje... dat is vaak het moeilijkste van alles, "oh wat ga ik nu dan weer kijken, oké nou ja" en dan weer zoeken. Dat is wel heel fijn.

L: Ja. En hoe zou jij je marathonkijkervaring met HOUSE OF CARDS samenvatten?

J: Heel goed, ja was heel goed ehm... over het algemeen heb ik er heel veel van genoten. Het voelde echt als een, een overwinning [lacht]. Dat het gelukt is. Ehm... en het was, het seizoen was heel tof dus dat helpt natuurlijk ook wel dat je echt zo, aan het einde dacht ik echt van "ah oké dat vond ik echt heel leuk, ik vond het heel cool" en... maar... als ik zo een paar dagen... zeg maar... nu ik er weer over terugdenk denk ik van ja, het was wel echt idioot. Echt idioot. En het hoefde niet. Maar het is dan wel tof dat je dat je het gedaan hebt.

L: Een beetje gemixte gevoelens?

J: Gemixte gevoelens, ja. Sowieso, ja. En ook wel dat ik denk van ja inderdaad, ik moet het echt nog eens een keer kijken want ik heb het ook wel heel veel met een half oog gekeken en het gewoon gekeken omdat ik dacht "het moet snel, ik wil het snel ook afkijken" ja.

L: Ja. En dan wil ik ook nog eventjes weten wat je eigenlijk van de term binge-watching vindt?

J: Ja het voelt een beetje, het voelt heel slecht. Ik houd er ook helemaal niet van. Ik zeg altijd maar gewoon series kijken. Omdat het.. het is.. het heeft ook iets van een soort dikkigs. Zo'n soort dikke term is het van "oh..."

L: Binge-eating heb je natuurlijk ook.

J: Ja precies!

L: Binge-drinking...

J: Daarom! Ja het heeft echt wel negatieve connotaties maar het klopt wel. Het klopt wel.

Denk ik. Als ik er zo over nadenk denk ik ja, het is ook zo. Het is heel snel, heel veel, heel

leuk, voor even, en dan daarna denk je ja... was het nou echt zo fantastisch? Het had ook anders gekund. Ja dus het klopt wel, maar voor jezelf... ik zou mezelf niet zo als binge-watcher noemen.

L: Oké.

J: Ja.

L: Maar misschien ben je het... wel.

J: Ik ben het sowieso. Honderd procent. Ja. Ja, nee, ik ben het honderd procent zeker maar ik noem mezelf niet graag zo.

L: En marathonkijken? Wat vind je van die term?

J: Hm... wel beter, wel beter. Ja, ja. Ik zit.. ik weet ook niet zo goed wat ik nu een goede term want het is ook misschien gewoon een beetje raar. Dus... marathonkijker is beter.

L: Oké.

J: Ja.

L: Goed om te weten.

J: Een binge-watcher is veel erger ja, ja.

L: Nou ik denk dat ik alles wel zo'n beetje behandeld heb. Wil jij nog iets kwijt over het onderwerp?

J: Even nadenken... ehm... hm... ik vond het... ik vind het bingewatchen - marathonkijken, het is heel tof, maar het is ook heel erg zo soort van... het maakt jezelf ook heel erg eenzaam ofzo. Voor heel even. En dan helpt het zo dat ik met iemand woon in een huis maar ik kan me voorstellen dat als je echt zo alleen woont, en dan altijd – je moet heel erg bewust zijn dat je nog mensen om je heen hebt. Want je kan je er ook heel snel in verliezen. En dan heb je helemaal geen sociaal contact meer om je heen. En dan wordt het echt, dan wordt je echt een soort *crazy cuckoo head* die denkt dat je in – met Kevin Spacey in een huis woont ofzo.

L: Dus het kan ook een beetje gevaarlijk zijn ofzo?

J: Ja dat denk ik.

L: Dus echt verslavend?

J: Ik denk wel dat het echt verslavend is. Ja. Want het is... ja. Zeker als ik nu zo erover terug denk, denk ik ja misschien... het is wel een beetje een verslaving. Omdat het, het is gewoon leuk en makkelijk en “aaah snel, aaah”. Veel. En daardoor vergeet je heel snel – je vergeet heel snel de wereld om je heen. En dat is heel leuk omdat het – dan is het een goede serie geweest, of dan is het een leuke ervaring geweest omdat het een soort extra laag heeft maar je moet ook zeg maar oppassen omdat het... Je kan ook zo als je echt inderdaad gaat zeggen van als mensen je uitnodigen voor naar de kroeg dat je dan gaat zeggen “nee ik ga niet omdat ik

HOUSE OF CARDS aan het kijken ben” dat heb ik gelukkig niet gedaan, dat valt mee, maar dat zou ik echt heel erg vinden.

L: Oké.

J: Omdat het –

L: Omdat je dat sociale contact daardoor zo –

J: Ja.

L: - zou verliezen. Ja.

J: Je vergeet – je eigen wereld vergeet. En dat krijg je heel makkelijk. Zo met een film heb je dat ook maar dan is het voor 90 minuten of 120 minuten of whatever maar bij een serie kan dat zoveel langer duren. En zeker als je het inderdaad zo allemaal beschikbaar is en achter elkaar. Dan kun je je echt zo erin verliezen. Ja dus dat, daar probeer ik wel altijd voor te waken nog.

L: Oké.

J: Ja, ja.

L: Nou dat vind ik een hele mooie afsluiter.

J: Dat dacht ik! “Pas op mensen!” [Lacht]

L: [Lacht] Nou ik ga sowieso iedereen nog een samenvatting van m’n scriptie sturen.

J: Ik ben mega benieuwd.

L: En je mag natuurlijk ook m’n hele scriptie lezen maar dat is wel altijd een beetje veel maar ik zal het naar je opsturen.

J: Zal ik het bingen? [Lacht]

L: Als je zin hebt om te lezen...

J: [Lacht] Vet leuk!

L: En mocht ik nog vragen hebben dingen die je hebt gezegd mag ik dan misschien nog–

J: Natuurlijk!

L: - contact met je opnemen?

J: Ja, tuurlijk.

L: Fijn.

J: Ik hoop dat het een beetje duidelijk is.

L: Ja, zeker!

J: Oké gelukkig.

L: Nou, dankjewel!

Bijlage 5: Interview met respondent Gerrit (56, manager van farmaceutisch bedrijf)

L = Leonie, G= Gerrit.

Datum: 15 maart 2015, 11:00 uur te Emmen.

Duur van het interview: 47 minuten en 23 seconden.

L: Wat is je naam?

G: Gerrit _____ (achternaam).

L: En je leeftijd?

G: 56.

L: En wat is je beroep?

G: Manager.

L: Manager van wat?

G: Van een grote groep mensen binnen een farmaceutisch bedrijf.

L: Oké. Nou ik zal even uitleggen waarom we dit interview doen. Het is dus voor m'n masterscriptie en ik doe onderzoek naar de ervaringen van marathonkijkers van HOUSE OF CARDS. En nou ja nu is uit je dagboek gebleken dat je wel een marathonkijker bent, dus daarom wil ik je graag wat vragen stellen. Eerst even over HOUSE OF CARDS in het algemeen: Waarom kijk je ernaar? [STILTE] Wat vind je er leuk aan? Want ik neem aan dat je het een leuke serie vindt?

G: Nou 't is spannend... ehm... er zit een behoorlijk goede verhaallijn in, en elke aflevering die eindigt wel enigszins met een vorm van een cliffhanger waardoor je naar de volgende aflevering door wil. En de afleveringen zijn niet te lang om uit te zitten. Dus het is goed gedoseerd en het is een intrigerend verhaal, en het kijkt lekker.

L: Oké. En wat vind je van de acteurs bijvoorbeeld?

G: Ehm... de twee hoofdrolspelers, Kevin Spacey, als president uiteindelijk en zijn vrouw, ja dat vind ik goede spelers.

L: Oké.

G: Ja.

L: En wat vind je zo goed aan ze?

G: Nou het is wel leuk dat Kevin Spacey zo in de camera af en toe kijkt en contact maakt met de mensen die thuis op de bank zitten, en dat de relatie met zijn vrouw varieert, maar dat er

wel spanning in zit. En ik vind de spelers om Kevin Spacey heen, zoals die Dou vind ik ook heel erg goed spelen.

L: Wie?

G: Dou. D-o-u. Dou.

L: Doug?

G: Doug. Doug. Ja ik dacht dat hij Dou heette. Ja Doug vind ik ook erg goed spelen. En uit het eerste seizoen degene die ook een beetje zijn *running mate* was maar ik ben vergeten hoe hij heette. Die vrij snel uit de aflevering ging, die vind ik ook goed, dus... Ja, 't is... het wordt allemaal goed neergezet.

L: Oké. En laten we even naar seizoen één gaan. Hoe heb je dat gekeken? Heb je het hier thuis gekeken?

G: Thuis.

L: En was dat meestal in de woonkamer?

G: Woonkamer.

L: In de woonkamer. En was dat op de TV of laptop?

G: Op de televisie.

L: Oké. En is dat ook een voorkeur van je om series op TV te kijken?

G: Ja. Een groot scherm, en lekker liggen op de bank. En ook wel leuk om samen met Mieke te kijken, niet alleen maar in je eentje. Dat kan ook makkelijker in de huiskamer. Dus ja.

L: En waarom vind je het leuker om het samen met iemand te kijken?

G: Omdat je er dan een beetje beiden van geniet en ook af en toe er ook wat van – over - kan zeggen, tijdens de uitzending naar elkaar toe. Dus ja, gewoon gezelliger.

L: En is dat alleen tijdens de uitzending of praten jullie achteraf ook weleens?

G: Achteraf eventjes, maar ook wel tijdens de uitzending.

L: En wat voor dingen zeggen jullie dan tegen elkaar?

G: Van eh... dat iemand een bitch is of eh.. hahaha...

L: Haha.

G: ...dat het heel anders loopt als we dachten... of... “wat erg dit of dat.” Dus korte zaken. Die betrekking hebben op wat je ziet dan.

L: En kan je een voorbeeld noemen waarbij jullie tegen elkaar zeiden van ‘wow dit loopt anders dan we verwacht hadden’?

G: Nou... zaken zoals dat ineens die Doug neergeslagen wordt hè, dat hadden we niet verwacht. En ook dat sommige karakters ineens uit de serie zijn dan zeggen we dat we het

jammer vinden, omdat het dan toch spannend was, hè, dat je mensen mist. Die je een tijdje hebt gevolgd.

L: En wie missen jullie bijvoorbeeld?

G: Nou zoals die ene persoon in het begin van de serie die eh... die door ehm.. Kevin Spacey werd gepusht voor een *election* maar ik ben hem even kwijt, was een enige tijd geleden wat dat ook alweer was.

L: Was dat –

G: Die had ook een drankprobleem.

L: Oh die een soort van zelfmoord had gepleegd maar wat niet zo bleek te zijn.

G: Ja.

L: Oké.

G: Die vond ik ook wel heel goed spelen. Jammer dat 'ie weg was.

L: Dus je mist hem eigenlijk meer omdat hij goed speelde of vond je de verhaallijn ook heel goed?

G: Ook goed, en die eindigde dan een beetje abrupt. En dan praat je erover van hé jammer dat 'ie niet terugkomt enzo. Enne... ja.

L: Oké. En wat vind je bijvoorbeeld van de beelden? Van HOUSE OF CARDS? Hoe het gevisualiseerd is?

G: Goede beelden, hoewel de meeste beelden zijn natuurlijk allemaal in huis, binnen, ehm... Je mist af en toe eens een beetje wat meer ehm... beetje beelden van Amerika, en de stad, of ehm... dat Kevin naar buiten loopt en contact maakt met anderen. Er is veel natuurlijk intern, zoals nu in het Witte Huis –

L: Ja.

G: - en af en toe is het weleens ja, begint dat een beetje saaie beelden te worden.

L: Oké. Dus je vindt het saai omdat het alleen binnen is?

G: Ja dat het dan dezelfde kamer dan is enzo.

L: Oké.

G: Ja.

L: Dus je hebt wel graag afwisseling binnen een serie.

G: Ja. Ja.

L: Oké.

G: Zeker.

L: Oké. En wat vind je van de montage? Vind je daar nog iets bijzonders aan?

G: Ja die is goed. Die is gelukkig niet heel schokkerig of te snel, wat je ook wel vaak hebt, waarbij het onrustig wordt. En het zijn, volgens mij zijn het er, als ik even nadenk, rustige montages, waardoor je wat beter kan inleven in de dialogen en de karakters.

L: En vind je dat ook belangrijk bij een serie, dat... bij alle series, dat de montage rustig is, of specifiek bij HOUSE OF CARDS?

G: Ja kijk als het een snelle achtervolgings - detective is, en misdaadseries, dan is het wel goed voor de *suspense* hè, dat het wat sneller is, maar voor dit soort uitgesponnen verhaallijnen, moet het niet te snel zijn.

L: Nee. Maar HOUSE OF CARDS wordt ook wel een beetje bestempeld als politieke thriller, maar je vindt dus dat die spanning niet per se komt door de montage?

G: Nee, dat idee heb ik niet. Dat is meer door het verhaal zelf.

L: Oké.

G: Ja.

L: En welke momenten uit de serie vond je heel spannend?

G: [STILTE] Nou bijvoorbeeld of iemand wel gekozen wordt met een meerderheid of niet. En dat de spanning opgevoerd wordt en dat iemand dan net door een stem meer of minder het wel of niet wordt, hè, dat zijn natuurlijk spannende momenten zeker als dat dan aan het eind van zo'n aflevering het is en het stopt en je weet ook niet precies hoe het gebeurt. En veel spannende momenten zijn inderdaad aan het eind van een aflevering waardoor je graag naar een volgende wil.

L: Oké. En ehm... wat vind je er van dat er dan zo'n spannend moment aan het einde van een aflevering is? Werk je daar dan ook naar toe of –

G: Ja dat vind ik wel leuk. Want dan ga je hup met de volgende serie verder, hè?

L: Oké.

G: Ja.

L: Ehm... nog eventjes over seizoen één in het algemeen. Hoe snel hebben jullie dat gezien? Weten jullie dat nog een beetje?

G: Ja volgens mij heel snel want ik kan me helemaal niet meer de overgang tussen seizoen één en twee herinneren. Met de kerst.

L: Deze kerst?

G: Deze kerst. Dus afgelopen kerst. Eind december. Hebben wij geloof ik wel een aflevering of, nou wat zal het zijn, zes ofzo, achter elkaar gezien.

L: Oké! En seizoen één was al uit in februari 2013 als het goed is. Waarom hebben jullie het nooit eerder gekeken?

G: Nou we hadden al een tijdje Netflix maar we waren nog niet echt begonnen met series, alleen af en toe eens een keer ff een film.

L: Oké.

G: En toen we met deze serie begonnen toen waren we gelijk *hooked*.

L: Oké, en wat bedoel je daarmee, hooked?

G: Nou, dat we niet konden stoppen, en dat we het liefst ook een seizoen helemaal uitkeken.

L: Oké.

G: En als we dan een dag vrij hadden dan werden er echt uren besteed om alle afleveringen achter elkaar te zien.

L: Oké. En je hebt dus alle seizoenen samen met je vriendin gekeken toch?

G: Ja.

L: En zou je het ook overwegen om een nieuw seizoen alleen te gaan kijken of niet?

G: Nee want dan... dat is niet zo leuk voor Mieke, hè, dat zou ik alleen maar doen als zij ook al los van mij een seizoen zou hebben bekeken.

L: Oké.

G: Dus in principe zou ik het met z'n tweeën doen. Een film kun je nog wel apart doen maar vooruit lopen in zo'n serie dat is niet zo handig.

L: En waarom is dat niet handig?

G: Nou dan zit je in de woonkamer en dan gaat zij een aflevering kijken die jij al gezien hebt, en dat is een beetje saai, hè, of andersom.

L: En zijn er weleens momenten geweest dat je dacht van, nou, ik heb eigenlijk best wel zin om een aflevering –

G: Ja.

L: - te kijken maar ze is er niet dus ik doe het toch niet?

G: Ja. Zeker, zeker.

L: En hoe voel je je dan, vind je dat echt heel erg jammer of denk je van 'oh dat komt wel'?

G: Ja... afhankelijk van wat er nog meer is. Als er iets sufs is op TV en je blijft daarop hangen terwijl je een goede aflevering hebt kunnen zien dan is dat wel een beetje jammer.

L: Oké. En ehm... dan gaan we nog even verder met seizoen twee. Kan je je daar nog wat van herinneren hoe jullie dat hebben gekeken?

G: Volgens mij op dezelfde manier als seizoen één. Dus veel afleveringen achter elkaar in momenten, vaak in het weekend, dat we even zonder kinderen waren, en dat we achter elkaar een eind van de middag of avond konden zien.

L: Oké. Dus jullie hebben eigenlijk alles een beetje 's avonds wel voornamelijk gekeken.

G: Ja eind... In ieder geval doordeweeks is het dan 's avonds, in verband met werk, en in het weekend was het ook wel eind van de middag, dat we zeg maar om een uur of vier/vijf begonnen en dan doorkeken.

L: En waarom in het weekend dan niet al 's ochtends bijvoorbeeld?

G: Ja op de een of andere manier voelt dat niet dat dat goed past.

L: Hoezo niet?

G: Ja het is een beetje een eind van de middag... als het een beetje een relaxed moment is, met een wijntje erbij ofzo, dan is het een mooi moment om de tv aan te zetten en 's ochtends was het vaak beetje druk, dingetjes doen, en dan kwam je er niet zo aan toe.

L: En is dat bij elke serie zo dat jullie meestal aan het einde van de middag daarmee beginnen of...?

G: Ja meestal wel.

L: Oké.

G: Meestal wel.

L: En je hebt dan dus nooit dat je 's ochtends denkt van 'oh, nou het was zo spannend de vorige keer ik wil eigenlijk gelijk doorkijken'?

G: Zou wel kunnen. Ik sluit het zeker niet uit. Ja. Haha.

L: Haha. En zou je dan bijvoorbeeld ook 's ochtends in bed op je tablet nog kijken –

G: Nee.

L: - of zou je echt het liefst op tv –

G: Liefst op tv.

L: Oké. Maar waarom dan speciaal op tv?

G: Omdat het een groot beeld is en ehm... kun je nog even koffie zetten tussendoor en af en toe even op stil zetten en even wat lekkers pakken ofzo. Dus.

L: Dus als je dan bijvoorbeeld koffie zou halen dan doe je hem altijd wel op pauze?

G: Eh ja, meestal zetten we hem wel even op pauze ja.

L: Meestal dus niet altijd.

G: Ehm... tegenwoordig eigenlijk altijd.

L: Oké, hoezo eerst niet?

G: Nou omdat we nu de pauzeknop kennen.

L: Haha!

G: En eerst was het zo moeilijk om hem helemaal... met de cursor enzo in het beeld. Dus nu we gewoon weten dat je spatie moet drukken...

L: Dus jullie doen wel met de hdmi-kabel aan de laptop?

G: Ja.

L: En waarom niet gelijk direct op tv?

G: Omdat de tv geen smart-tv is.

L: Oké.

G: Het is een conventionele tv dus die kan dat nog niet.

L: Oké. En vind je dat jammer dat je jullie geen smart-tv hebben?

G: Ja. Dat zou wel een reden zijn om tzt een smart-tv te kopen. Omdat je dat gedoe met die laptop dan niet hebt.

L: Oké, dus je zou het wel makkelijker vinden of –

G: Jazeker.

L: - als je een smart-tv hebt?

G: Absoluut.

L: En wat vind je er dan makkelijker aan?

G: Nou dat je gewoon met je afstandsbediening zo op het scherm meteen Netflix kan aanzetten en ja dat lijkt ons veel makkelijker.

L: Oké.

G: Ja.

L: En zou je dan ook denk je makkelijker afleveringen achter elkaar als jullie een smart-tv hadden?

G: Ik denk het wel.

L: Ja?

G: Ja.

L: Hoezo dat dan?

G: Nou gewoon, omdat het makkelijk, *convenient* is. En dat we de laptop er niet bij hoeven te pakken en aan hoeven te sluiten, en de voeding erbij. Dus als Netflix meteen op het scherm te zien is dan zouden we denk ik ook eerder wat kijken.

L: Oké.

G: Het zou ook een reden kunnen zijn om een tv – een smart-tv te kopen.

L: Oké. En stel het nieuwe seizoen van HOUSE OF CARDS zou uitkomen, zou dat dan een reden zijn om eerder een smart-tv aan te schaffen? Speciaal voor die serie of gewoon voor Netflix in het algemeen?

G: Ehm... nee. Ik denk eerder voor Netflix in het algemeen, maar ik heb nog zo'n goede tv die het zo goed doet dat ik dat nog even uitstel.

L: Oké. Nou je hebt ook van die apparaatjes, van die Google Chromecast dingen, die je op je tv kan aansluiten.

G: Ja maar die werkt... Ik heb er eentje gekocht, maar die werkt niet op mijn grote tv beneden, die stoort voortdurend, maar die werkt wel op een oude tv die ik op mijn slaapkamer heb.

L: Oké. En alsnog kijk je Netflix dus niet op die tv in je slaapkamer?

G: Nee. Dan moet ik echt ziek zijn ofzo en op bed liggen en dan dat willen kijken.

L: Oké. En waar ligt dat dan aan, dat je gewoon de gemakken hebt dus van hier in de woonkamer?

G: Ja, en de gezelligheid, omdat Mieke erbij is.

L: En jullie zouden het niet samen in bed tv willen kijken?

G: Ehm... nee, nee. Niet snel.

L: En waarom niet?

G: Dat zou dan een zondagochtend moeten zijn ofzo, maar dan is er altijd gedoe met kinderen, honden, etcetera, dus daar hebben we een beetje weinig rust voor.

L: Oké.

G: Om in bed te blijven hangen en tv te kijken.

L: Voor de zekerheid kijk ik even of de recorder nog loopt, dat zou anders een beetje jammer zijn. Ja, dat gaat allemaal nog goed! Ehm... nou dan gaan we even door met seizoen drie.

Jullie hebben hem nog niet helemaal afgekeken toch?

G: Ehm nee, nee. We zijn nu bij aflevering, als we die vandaag gaan kijken, aflevering twaalf. Dus nog twee afleveringen.

L: Oké dus jullie moeten nog twaalf doen en dertien?

G: Ja, ja.

L: Oké. En wanneer zijn jullie begonnen met kijken?

G: Met de kerst.

L: Met de kerst weer.... Oké...

G: Seizoen één.

L: Oh ja maar wanneer zijn jullie begonnen met seizoen drie met kijken?

G: Met seizoen drie dat is denk ik één of twee weken nadat 'ie uitkwam.

L: En waarom niet direct toen 'ie uitkwam?

G: Omdat we op dat moment gewoon geen tijd hadden en ook in het weekend steeds andere dingen moesten doen. Anders hadden we het wel gedaan.

L: Oké.

G: Ja het was gewoon echt tijdgebrek even.

L: En hoorden jullie al in de media of van andere mensen dingen?

G: Ja.

L: Over seizoen drie?

G: Ja en op Netflix zagen we het ook aangekondigd.

L: Oké en hadden jullie al dingen gehoord van het verhaallijn van het derde seizoen of ging je er helemaal blanco in?

G: Nee ik ging er blanco in.

L: Oké en Mieke niet?

G: Nee die had wel iets gehoord geloof ik.

L: En wilde je daar dan ook meer van weten of wilde je dat liever niet?

G: Nee, liever niet.

L: En waarom niet?

G: Omdat dan de spanning er een beetje uit gaat.

L: Oké. Dus eh... ken je ook de term 'spoiler'?

G: Uhu.

L: Dus zou het dan voor jou een spoiler zijn als je dan iets zou horen?

G: Ja.

L: Oké.

G: Ik zou wel willen horen of 'ie goed is, hè, een soort van kwaliteitsrecensie, maar niet echt wat erin gebeurt.

L: En waarom zou je dan wel willen weten of 'ie goed is of niet?

G: Nou dat stimuleert om te kijken. Dan krijg je wat meer voorplezier.

L: Oké.

G: Wetende dat je een goede serie krijgt.

L: Oké, en waarom stimuleert dat dan het voorplezier? Als je weet dat het goed gaat worden.

G: Nou als je zou weten dat het een slecht seizoen is dan verheug je je er minder op. En als je hoort dat het ten minste zo'n goed seizoen was als je al had gezien, ja dan weet je dat je net zoveel plezier gaat krijgen als je had.

L: Dus je hecht wel waarde aan wat andere mensen er ook van vinden?

G: Jawel, jawel. Het zou geen reden zijn om níet te kijken, ehm... maar het is altijd wel leuk om te weten en te lezen wat anderen er van vinden.

L: Ja. En wil je dan ook hele uitgebreide recensies lezen daarover?

G: Ja, met een beetje achtergrond, waarom andere mensen het ook leuk vinden. En dat verklaart ook een beetje waarom jij het ook leuk vindt.

L: Oké! En waar lees je die recensies dan, zijn die dan op internet te vinden, of in de krant?

G: In ons geval lezen we dat dan vooral in de krant. Of bijlages.

L: Oké en in welke krant?

G: De Volkskrant.

L: Oké. En ben je het meestal wel eens met wat er in de Volkskrant wordt geschreven?

G: Mwah vaak wel.

L: Oké.

G: Ja. En misschien dat ik het toevallig dan spot op NU.nl.

L: Oké. En merk je dan ook verschil tussen recensies op NU.nl en de Volkskrant over HOUSE OF CARDS of zijn die allemaal wel een beetje hetzelfde?

G: Nou NU.nl zijn een beetje hele korte, een beetje one-liner achtige type recensies en Volkskrant geeft echt wat meer achtergronden en wat meer verschillende meningen.

L: Oké. En wat lees je dan het liefst?

G: Eh... de Volkskrant!

L: Oké. En heb je ook zoiets dat als je al een serie hebt gezien dat je dan nog op zoek gaat naar recensies of alleen van tevoren?

G: Nou ik ga er niet echt naar op zoek, dus het moet... het moet dan in de krant of in een bijlage staan die ik net aan het lezen ben, en dan lees ik het zeker. Ook als het al voorbij is. Dan ben ik ook nog geïnteresseerd van wat anderen ervan vonden.

L: Oké. En met zo'n nieuw seizoen voor de deur, maken jullie dan ook echt plannings van nou we gaan het rustig aan doen, we gaan een paar afleveringen per week kijken, of ga je zelf bedenken van nou we gaan zoveel in het weekend er doorheen eh... kijken?

G: Nee, nee. We beginnen gewoon en dan van dag tot dag kijken of we eraan toe komen om de volgende dag ook te kijken.

L: Oké. En gebeurt het dan ook weleens dat jullie meer kijken dan dat jullie eigenlijk wilden, of...?

G: Ehm... Dat het wat later wordt als we dachten, dat gebeurt zo af en toe weleens ja.

L: En hoeveel later wordt het dan weleens?

G: Nou misschien een uur later, dat je een uur later naar bed gaat, dan je gepland had. Of verstandig was in verband met je werk.

L: Oké en als je dan voelt dat het toch onverstandig was, wat voel je daar dan bij? Als je dan toch nog een aflevering hebt gekeken?

G: Ehm... dan voelt het dat het niet verstandig is, maar dat het toch te leuk is om te laten gaan.

L: Dus dan heb je er niet per se spijt van?

G: Nee. Nee, geen spijt.

L: En wanneer zou je er wel spijt van hebben als je te lang doorkijkt?

G: Ehm... als je er niet echt van geniet, van die laatste aflevering. Als je dan een beetje in slaap valt of te moe bent of wat dan ook.

L: Oké. En heb je dat weleens gehad?

G: Ja, dat heb ik weleens gehad.

L: Oké. En ga je je dan ook anders gedragen wat betreft die afleveringen of gebeurt het dan wel nog eens vaker, dat je nog een keer –

G: Dan is het gewoon jammer dat je iets niet helemaal goed gezien hebt en dan volg je soms de verhaallijn in de daaropvolgende aflevering minder goed.

L: Oké. En hoe zorg je er dan voor dat je het verhaal toch weer goed gaat volgen?

G: Ja dat is wel moeilijk, want je wil die aflevering niet helemaal over doen. Dat is ook een beetje saai. Dus ja, dan vraag ik dingetjes aan Mieke.

L: Oké.

G: Of ik probeer het gaandeweg weer een beetje op te pikken.

L: En waarom zou je dan toch niet nog een aflevering opnieuw gaan kijken? Waarom is dat saai?

G: Ja dat zou dan op een moment moeten zijn dat Mieke er niet is ehm... maar dat zou in principe wel kunnen.

L: Oké.

G: Ja vaak als we halverwege de aflevering stoppen, en een aantal dagen weer verder weg – doorgaan dan spoelen we weleens een klein stukje terug.

L: Oké.

G: Om weer de draad op te pakken.

L: En wanneer is dat soms nodig? Na hoeveel dagen bijvoorbeeld?

G: Nou met name als we niet aan het eind zijn gestopt maar zeg maar voor het eind, halverwege/driekwart, en dan zit er meer dan, nou zeg vier dagen tussen, dan eh... spoelen we stukjes terug.

L: Dus jullie stoppen ook weleens met een aflevering wanneer die niet helemaal is afgelopen?

G: Ja als het bijvoorbeeld echt te laat is geworden, of we zijn veel te moe geworden. Maar bij voorkeur niet.

L: Oké en waarom niet?

G: Bij voorkeur kijken we hem helemaal af, omdat het ook.. die keer daarom weer makkelijker in het verhaal komt.

L: Dus je vindt dat je makkelijker het verhaal in komt als je elke keer bij het begin van een aflevering –

G: Ja.

L: En waarom dan?

G: Nou omdat de vorige aflevering meestal wel een beetje een afgesloten geheel is en op de een of andere manier als je halverwege ophoudt, dan vergeet je eigenlijk makkelijker en dan gaat 'ie ook gelijk verder als je hem weer aanzet, terwijl als je bij een nieuwe aflevering begint dan pakt ie ook altijd een klein stukje herhaling zal ik maar zeggen van de verhaallijn daarvoor.

L: Oké.

G: Dus dan kom je wat makkelijker er weer in.

L: Oké.

G: Dat hebben ze wel handig gedaan.

L: Dus dat vind je wel heel fijn dat er nog zo'n herhaling van tevoren is?

G: Zeker als er meerdere dagen tussen zit. Als je nou natuurlijk achter elkaar kijkt hoeft dat niet.

L: Oké. En dan spoel je dat ook weleens door of laten jullie dat altijd wel gewoon staan?

G: Dat laten we staan.

L: Oké. En waarom spoelen jullie dat niet door? Als je toch de dag van tevoren al hebt gezien?

G: Omdat dat met die laptop aan de computer allemaal wat onhandiger is.

L: Oké. Maar als het heel makkelijk zou kunnen dan zou je het wel doen?

G: Ja. Dus eigenlijk zou ik het liefst als we echt achter elkaar kijken, het beginnetje even met een klikje doorspoelen.

L: En zou je het ook fijn vinden als Netflix die functie er al automatisch in doet?

G: Ja als je die zelf aan en uit kan zetten, ja zeker.

L: Oké. En wat vinden jullie er van dat er elke keer weer zo'n titelsequentie is? Dus zo'n intro van HOUSE OF CARDS met al die beelden van Washington, dat duurt ook best wel lang natuurlijk?

G: Ja dat vind ik voor achter elkaar kijken van series hoeft dat voor mij niet.

L: Oké. En waarom niet?

G: Omdat het gewoon te lang is.

L: Oké. En als het wat korter zou zijn, zou het er dan wel in mogen blijven?

G: Ja, ja. Even een vorm van *time out* tussen de ene en de tweede aflevering.

L: Oké dus dat heb je misschien wel een beetje nodig –

G: Ja.

L: zo'n soort van time-out?

G: Ja. Zeker.

L: En waarom?

G: Nou om je weer een beetje op te laden voor de volgende. Dat is... kijkt prettiger denk ik.

L: Oké. En wat bedoel je precies met opladen?

G: Nou dat je even afstand neemt van een serie, even iets anders doet, of even een kopje thee zet ofzo, voordat je weer doorgaat.

L: En als jullie dan zo'n avond een paar afleveringen achter elkaar kijken, zetten jullie hem dan ook weleens op pauze en dan een half uurtje niks of gaan jullie dan echt achter elkaar door?

G: Ehm ja dan nemen we weleens een pauze tussen de afdel - afleveringen in, nooit gedurende de aflevering.

L: En waarom niet gedurende de aflevering?

G: Omdat je dan in het verhaal zit en het gewoon een beetje zonde is van de spanning.

L: Ah oké. En heb je ook weleens dat je tijdens een aflevering een beetje wordt afgeleid? Door andere dingen buiten de aflevering?

G: [STILTE] Nou dat zouden telefoontjes kunnen zijn. Of kinderen die binnenkomen.

L: Oké.

G: Dus het liefst hebben we die afleiding niet.

L: Oké. En zoeken jullie dan ook expres momenten op waarbij je die afleiding niet hebt?

G: Ja. Bij voorkeur wel ja.

L: En merk je weleens dat je de afleiding weleens juist opzoekt tijdens zo'n aflevering?

G: Nee.

L: Of zit je er dan helemaal in?

G: Nee. Die zoeken we niet op.

L: En waarom niet? Want het is altijd nog wel gewoon tv. En tv is natuurlijk wel een beetje gemaakt om gewoon af en toe een beetje weg te lopen, en dan weer te zitten, of vind je dat bij HOUSE OF CARDS niet?

G: Nee bij HOUSE OF CARDS niet.

L: En waarom niet?

G: Omdat het te.. je zit te goed in het verhaal om je makkelijk te laten of te willen afleiden.

L: Oké. En denk je dat het verhaal daar ook speciaal voor gecreëerd is misschien?

G: Dat denk ik wel ja. De manier waarop het loopt, zo'n aflevering, verwacht ik het wel ja.

L: Dan wil ik nog iets meer over dat marathontekijken gaan praten. Ehm... ja waarom kijken jullie soms meerdere afleveringen achter elkaar eigenlijk?

G: Nou, als je maar één aflevering kijkt en er zit behoorlijk veel tijd tussen, zoals een paar dagen, dan is het moeilijk om te onthouden en de verhaallijn goed vast te houden.

L: Dus dat is voor jou wel heel belangrijk, die herinnering?

G: Ja absoluut. Absoluut. En het is ook wel zo spannend en intrigerend dat je wil weten waar het naar toe gaat en wat er gaat gebeuren. Dus daar blijf je ook om kijken.

L: En hebben jullie ook weleens gehad met afleveringen dat het niet per se heel spannend was en dat je niet per se wilde weten wat er ging gebeuren maar dat je dan toch door ging met kijken?

G: Wel dat er wat iets minder spannende afleveringen zijn, maar niet dat je niet door wou gaan met kijken. Tenzij het te laat met kijken werd 's avonds ofzo. Maar niet omdat de aflevering zelf zo erg tegenviel.

L: Oké dus dat is nog niet echt voorgekomen.

G: Nee. Nee hoewel seizoen drie wat minder intrigerend is.

L: En waar lag dat aan denk je?

G: Nou omdat Kevin Spacey al president is en zowel hij als z'n vrouw eigenlijk geen successen boeken. En als het aflevering na aflevering een beetje mineur blijft dan eh.. ja, dan is het wat minder leuk om te kijken.

L: Dus je vindt het wel heel erg belangrijk dat er spanning in HOUSE OF CARDS zit?

G: Ja, zeker.

L: En is dat alleen bij HOUSE OF CARDS of kijk je sowieso liever series met spanning?

G: Ehm.... [STILTE] ja maar die spanning kan op een verschillende manier zijn, die hoeft zeg maar niet zo intrigerend thriller-achtig te zijn als een HOUSE OF CARDS, kan ook een prettig gegeven zijn of leuke dingen waar je naar kijkt, hè? Dus HOUSE OF CARDS is natuurlijk klein beetje een *noir*-achtig gebeuren, hè? Omdat de hoofdrolspeler eh... zeg maar niet inherent goed is. Van karakter, zoals in zoveel andere series.

L: Dus als de hoofdrolspeler een beetje de villain is, dan vind je dat het ook wel spannend moet zijn?

G: Ja.

L: En waarom hoeft dat niet bij series met een hoofdpersoon die bijvoorbeeld gewoon leuk is?

G: Nou, dat weet ik niet.

L: Dat weet je niet, oké. Oké. Ehm...

G: Even een pauze?

L: Een pauze?

G: Ja gewoon éven?

L: Haha, ja dat vind ik goed hoor!

G: We zijn al een hele tijd bezig hoor.

L: Nou we zijn nog maar een half uurtje bezig. Maar ik vind een pauze wel even goed hoor.

G: Hebben al heel veel vragen zo beantwoord. Ik wil even...

[OPNAME STOPT. NA 8 MINUTEN WORDT DEZE HERSTART]

L: Goed. Ehm... Ja we waren bij waarom je marathon kijkt af en toe. Mensen noemen het ook weleens 'binge-watching'. Heb je ooit eens van die term gehoord?

G: Ja dat mijn kinderen dat noemden en later las ik dat ook in de krant.

L: Oké en wat las je daarover?

G: Ehm... dat dat tegenwoordig steeds meer voorkomt. Met name bij series, en ook met name ook op Netflix.

L: Oké. Weet je nog meer wat je daarover had gelezen?

G: Nee, nee. Verder niet zoveel bijzonders. Alleen als term.

L: En waar moet je bijvoorbeeld aan denken als je de term 'binge-watching' hoort.

G: Geen idee!

L: Vind je dat een positief woord of misschien negatief?

G: Nee een beetje merkwaardig woord, zegt me eigenlijk niks. Ik kende de Engelse term er ook niet voor, dus. Nee.

L: Oh oké. Ja, want ja... Je kent misschien wel 'binge-drinking', of 'binge-eating'?

G: Nee, kende ik nog niet. Nee haha.

L: Oh nou ja dat is comazuipen, coma-eten, dat zijn die termen daarvoor.

G: Oh oké.

L: Dat is wel een beetje negatief.

G: Ja maar ik denk dat je hebt 'binge' en 'binge'. Dus als je van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat alleen maar afleveringen kijkt, is denk ik iets anders dan dat je een handvol afleveringen achter elkaar op een avond kijkt.

L: Oké.

G: Hè, dus ik denk dat wij nog gelimiteerde binge-watchers zijn.

L: Oké want wat is voor jullie een beetje de max aan afleveringen achter elkaar?

G: Nou in het algemeen kijken wij zeg maar het liefst zo'n drie afleveringen achter elkaar, maar als we een vrije middag/avond zouden hebben, en we worden niet gestoord, en de serie is goed, nou dan zou het ook zo vijf afleveringen kunnen zijn met max denk ik zes.

L: Hm oké.

G: Ik denk dat we dan een beetje suf gekeken worden.

L: Ja, haha. En wat maakt een serie zo goed dat je hem zou willen marathonkijken?

G: In ieder geval het einde van elke aflevering, of daar een eh... spanningselement zit waardoor je de volgende wil kijken en er moeten in ieder geval uitgewerkte karakters in zitten die door alle afleveringen heen lopen. En het moet ook niet te veel lastige namen/mensen zijn dat je het niet helemaal meer kunt volgen. Dus het moet goed volgbaar zijn, uitgesponnen karakters, goede verhaallijn en een soort cliffhanger bij elk eind van een aflevering.

L: En vind je dat HOUSE OF CARDS al die elementen bevat?

G: Zeker seizoen een en twee, seizoen drie ietsjes minder.

L: Oké. En op welk vlak was het dan iets minder bij seizoen drie?

G: Dat het allemaal zeg maar wat mineur is en dat je weinig echte successen meemaakt.

L: Wat bedoel je precies met mineur? Dat snap ik niet helemaal.

G: Nou alles zit de presidentskandidaat – eh – de president tegen, en in feite zit ook alles zijn vrouw tegen. En dat niet één of twee afleveringen maar eigenlijk al wel zes afleveringen geloof ik of wel meer, en dat doet je eigenlijk wat, wat... weerstand krijgen tegen dat seizoen, dat je zoiets hebt van oké, komt het nog goed of niet, of gaat iemand anders nog succes krijgen? Dus... En er zijn ook geen mensen, andere mensen, in de buurt in die aflevering die je wel heel veel succes wenst.

L: Oja.

G: Nou.

L: Dus je vindt het eigenlijk wel belangrijk in een serie dat het niet alleen maar dieptepunten zijn –

G: Ja.

L: - maar dat er ook successen worden behaald.

G: Ja. Het moet zich.. het moet wel een beetje.. eh.. afwisselend in die zin zijn.

L: Oké. En eh.. ja waarom vind je het dan belangrijk dat er ook successen zijn? Vind je dat gewoon plezieriger kijken? Of projecteer je dat dan misschien ook een beetje op jezelf?

G: Ja, het is plezieriger kijken.

L: Oké.

G: Ja, ja.

L: En wat zijn jullie positieve ervaringen op het gebied van marathonkijken?

G: Positieve ervaringen...

L: Dus vind je het fijn dat de mogelijkheid er is om meerdere afleveringen –

G: Jazeker.

L: - achter elkaar te kijken?

G: Jazeker.

L: Oké. Want dat is natuurlijk niet bij elke serie zo dat je helemaal zelf kan bepalen dat je een paar achter elkaar kijkt.

G: Nee. Nou het is wel relaxend om een hele avond achter elkaar te kunnen kijken, dat je de gelegenheid hebt, hè, en eh... dat er weinig verstoring is. En ehm...

L: En wat bedoel je met verstoring? Qua tijd, of afleiding van buitenaf?

G: Qua afleiding van buitenaf. Ja.

L: En heb je het gevoel dat je dan beter in het verhaal zit?

G: Ja.

L: Oké. Dus jullie kijken graag afleveringen achter elkaar zodat jullie helemaal in het verhaal zitten –

G: Ja.

L: - dat is een beetje wat ik kan afleiden.

G: En het liefst het hele verhaal min of meer ook op die manier zien. Dus het had ook een hele lange film kunnen zijn. Die je vanaf begin tot het eind ziet. En die dan in principe klaar is.

L: Oké. En hebben jullie ook negatieve ervaringen op het gebied van marathonkijken? Dat jullie – dat je bijvoorbeeld, zoals je eerder al zei, dat je iets te veel hebt gezien dat je achteraf kijkt van ja was toch een beetje onverstandig? Hebben jullie dat vaak?

G: Nee, niet vaak. Nee, nee. Als je een goed moment uitzoekt waarin je een beetje fit bent, en niet te snel in slaap valt, en er zin in hebt, dan zijn er geen negatieve ervaringen.

L: Oké dus als het moment goed is dan is het eigenlijk wel altijd positief om meerdere afleveringen achter elkaar te zien.

G: Ja. Zeker.

L: En eh... Kijken jullie HOUSE OF CARDS op die manier omdat die mogelijkheid er ook echt is of zouden jullie HOUSE OF CARDS ook kijken als het bijvoorbeeld gewoon een uitzending op tv was, eens per week?

G: Hm... nou... Misschien zouden we het dan kijken maar dan zouden we het veel minder aantrekkelijk vinden.

L: En waarom dan?

G: Nou dit is wel echt een serie die je achter elkaar moet zien. En dan met een aflevering en dan een week ertussen denk ik niet dat je de spanning vasthoudt. Dus, nee.

L: Dus je vindt de manier waarop Netflix het zo heeft gepubliceerd, alles in één keer, dat vind je wel iets goeds.

G: Ja.

L: En zou je dat bij elke serie zo willen hebben? Dat je zelf kan bepalen wanneer je het kijkt, hoeveel je kijkt, waar je het kijkt?

G: Ja. Zeker.

L: Oké. En zijn er nog series op tv die je wel zo volgt, die maar één keer per week op tv komen?

G: Nee, nee. Vinden we eigenlijk heel ehm... ehm... onhandig, als dat zo zou zijn. Nee we zijn wel echt omgeslagen naar zelf bepalen wanneer je kijkt, hoeveel je achter elkaar kijkt en die mogelijkheid hebben in plaats van dat de tv je dat oplegt.

L: Ja. En kan je misschien nog een beetje herinneren hoe je dat dan vroeger deed met series die één keer per week op tv kwamen? Keek je daar dan ook echt naar uit en ging je dan ook echt, ja, tijd vrijmaken voor die serie? Of ben je nooit zo'n serie-type geweest?

G: Nee juist omdat je niet altijd exact op datzelfde moment zo'n serie kon zien en ehm... als je dan zo'n serie dan mist en hem ook niet terug kon kijken vroeger, heb ik dat ook maar weinig gedaan, series gekeken.

L: Dus je bent eigenlijk meer series gaan kijken doordat Netflix die mogelijkheid heeft geboden.

G: Absoluut.

L: Oké, dat is wel interessant.

G: Ja.

L: En weet je nog een beetje waarom je daarmee begon? Dat je series op die manier ging kijken?

G: Ja, feitelijk met de kerst toen we Netflix optimaal geheel benutten.

L: Oké je bent dus eigenlijk pas sinds kort echt een beetje een serie-fan.

G: Ja.

L: Oké.

G: Klopt. Ja.

L: Leuk om te weten. Kennen jullie nog meer mensen die HOUSE OF CARDS kijken?

G: Ehm... ja in ieder geval een deel van de kinderen, collega's van mijn vrouw, ehm... ouders van vrienden. Ja.

L: Nou best wel veel nog.

G: Ja. Ja, ja.

L: En weten jullie dan ook waar ze zijn bij de afleveringen nu bijvoorbeeld, of praten jullie daar eigenlijk niet zoveel over?

G: Nee daar praat, ik tenminste, praat daar niet zoveel over.

L: Nee. En waarom niet eigenlijk?

G: Nou je wil er eigenlijk ook niet te veel van horen. Als iemand verder is. Ehm... en ja verder is er ook... is het meer echt iets om naar te kijken dan uitgebreid met anderen over te hebben.

L: Oké.

G: Het heeft natuurlijk niet zoveel diepgang dat je er echte discussies mee start.

L: Nee?

G: Het is meer echt een kijk-gebeuren.

L: Oké. Want ja je hebt natuurlijk wel van die tv-programma's, dat dan de dag daarna iedereen op het werk erover heeft maar dat is dus bij HOUSE OF CARDS bij jullie niet echt?

G: Nee, nee. Het is meer een ontspannende bezigheid dan dat het nou echt discussies en opinies losmaakt.

L: Oké, oké. En is dat dan ook een beetje de reden waarom je het samen met iemand kijkt? Dat je het er toch nog met iemand over kan hebben? Of zou je het ook wel in je eentje kijken?

G: Ik zou het ook in m'n eentje kunnen kijken. Ja.

L: Maar zou je het dan niet een beetje missen, om met iemand daarover te kunnen praten?

G: Nee, mis ik niet. Nee, haha.

L: Nee. Maar je praat sowieso niet zo vaak over tv met mensen of wel?

G: Ten.. Tenzij het iets is waar je meningen over kan hebben, verschillende meningen. En/of dat het de actualiteit raakt, hè, maar niet als het puur een ontspannend verhaaltje is.

L: Oké. Dus bij fictie heb je nooit zo dat je met andere mensen erover praat?

G: Nee, nee.

L: Ook niet bij films bijvoorbeeld?

G: Ehm... ja als het een film is met behoorlijke diepgang. Met bepaalde verrassende elementen, dan zou je erover kunnen praten.

L: Oké. Dus HOUSE OF CARDS heeft niet per se van die hele verrassende elementen gehad vind je?

G: Nee niet de dingen waar mensen verschillend over nadenken of daardoor hun mening erover gaan veranderen of hun zicht op de werkelijkheid verandert, dus in die zin is het toch redelijk recht toe recht aan vermaak.

L: En denk je ook bijvoorbeeld anders over de Amerikaanse politiek door HOUSE OF CARDS of heb je het gevoel dat het echt alleen maar pure fictie is?

G: Nee het heeft wel een beetje invloed op hoe je erover denkt. Dat je het commerciële eromheen, en het machtsgebeuren toch ook wel een beetje wat meer beseft.

L: Oké, oké. En heb je niet het gevoel als je bijvoorbeeld een aflevering hebt gezien dat je denkt van nou, ik moet even de tijd hebben om dit te verwerken, even nadenken en dan pas de volgende, of...?

G: Nee, nee.

L: En dat zit hem dus volgens jou vooral in die cliffhangers, dat je gewoon door wil.

G: Ja.

L: Oké. En jullie kennen vast ook wel die functie van Netflix dat 'ie na vijftien seconden automatisch doorgaat, is dat ook een reden misschien –

G: Ja.

L: - waarom je makkelijker doorkijkt?

G: Ja, zeker.

L: Ja? En waarom?

G: Nou je ziet dat 'ie bezig is de volgende aflevering op te – aflevering op te starten, dan kun je even met elkaar overleggen 'doen we het of doen we het niet', ehm... en dat is toch iets anders als dat 'ie echt ophoudt.

L: Ja.

G: En je op televisie zou kunnen overstappen ofzoiets. Dus nee het geeft wel aanleiding om overleg te hebben 'zullen we nog een aflevering kijken', ja.

L: En vindt dat overleg dan altijd pas plaats tijdens die vijftien seconden of ook al weleens daarvoor of daarna? Dat 'ie de volgende aflevering al afspeelt en dat je dan denk 'nou, toch niet'?

G: Ehm... nee vaak vindt dat overleg dán plaats, hoewel je van tevoren al weet wel of je alle twee wel of niet nog een aflevering wil zien.

L: Oké. Heb je dan ook weleens dat dan de één wel wil doorkijken en de ander niet?

G: Nee meestal zijn we wel...

L: Oké.

G: Ja.

L: Het is nooit zo geweest dat één nog is gaan doorkijken en de ander niet?

G: Nee, dat niet.

L: Dus jullie kijken echt samen? Oké. En ja, vind je op deze manier series kijken vind je dat ‘normaal’ of heb je zoiets van ja, het is toch een beetje anders dan andere mensen doen?

G: Ja het is toch een beetje anders als anderen. En ik denk dat mijn generatie ook niet zo binge-watchet, hè. Dus.. en het is ook een nieuw fenomeen want we hebben het niet eerder gedaan zo. Dus ja het is wel wat apart.

L: Dus denk je vooral dat het komt door Netflix dat jullie meer afleveringen achter elkaar kijken?

G: Ja, zeker.

L: Want op zich is het bijvoorbeeld met DVD-boxen van series kan je het ook doen. Ik zag dat jullie ook wel een paar DVD-boxen hebben van series.

G: Ja maar dan doen we het toch niet zo makkelijk. Ja. Of het moet zeg maar een serie zijn die bestaat uit, uit eh... DVD's die in één verhaallijn zitten. Hè, dus als het alleen maar series zijn van detective huppelepup en het zijn allemaal aparte verhaaltjes, maar als het bijvoorbeeld een serie is zoals van THE KILLING, van verhalen die op elkaar aansluiten, dan hebben we met DVD's ook wel de neiging om een tweede DVD op te zetten.

L: Oké, oké. Dus dan hebben jullie het met DVD's eerder ook al gedaan maar met Netflix is dat gewoon nog meer uitgebreid dat jullie dat vaker doen?

G: Ja, ja.

L: Oké. Ehm... nou dan is het nog eventjes om af te ronden. Wat vind je precies van de manier waarop je met Netflix series kan kijken?

G: Heel prettig. En gebruiksvriendelijk. En daarmee ook wel binge-watching stimulerend.

L: Maar vind je dat iets positiefs dat ze dat stimuleren of denk je van ja, zou ook wel een beetje gevaarlijk kunnen zijn, of verslavend misschien wel?

G: Nee omdat je er geen commercials doorheen ziet en dergelijke, en je zelf kan bepalen wat je wil of niet, vind ik het prima.

L: Ja dat is natuurlijk ook echt iets, dat je helemaal geen reclame hebt op Netflix. Maar stel Netflix die zou het uitbreiden en er komen toch nog reclames tussendoor, zou je dan –

G: Dan zou ik het een stuk minder vinden.

L: Ja?

G: Ja, ja.

L: Zou je dan ook minder snel marathons kijken denk je?

G: Dat denk ik wel, want die reclames die halen er voor mij de spanning heel erg uit, uit de verhaallijn en daar kan ik me aardig aan irriteren.

L: Oké.

G: Ja.

L: Oké. Dus... je vindt het gemak van Netflix heel belangrijk, -

G: Ja.

L: - en dat er geen reclames in zitten, -

G: Ja.

L: - en dat je, dat het de functie heeft dat het automatisch afspeelt, -

G: Ja.

L: - dat het ook gewoon heel gemakkelijk is –

G: Ja.

L: - en van HOUSE OF CARDS vind je dus die cliffhangers aan het einde van een aflevering heel belangrijk –

G: Ja.

L: - en ehm.. ja dat het verhaal heel erg uitgediept is.

G: Ja. Wat ik van Netflix niet heel makkelijk vind is dat jouw eigen selectie, dat je daar altijd een heel eind naar beneden moet scrollen voordat ie komt.

L: Oké!

G: En dat begrijp ik niet, want je zou denken van de films die je aan het kijken bent staan bovenaan en daaronder staan de films die je zelf ooit hebt aangeklikt die je wilt zien.

L: Oké.

G: Dat vind ik een beetje raar eigenlijk.

L: Ja. Misschien dat Netflix daar nog wel –

G: Ja.

L: - naar kijkt. Ik weet niet. Nou dan wil ik je heel erg bedanken, ik denk dat ik alles wel heb.

G: Graag gedaan.

L: Nou ja als ik nog vragen heb dan misschien dat ik nog... nog achteraf contact met je opneem. En nou ja sowieso mag je m'n scriptie lezen als ik hem af heb natuurlijk.

G: Nou prima, dankjewel.

L: Ja, dankjewel!

Bijlage 6: Instructies dagboeken

Dit zijn de instructies die ik de participanten heb meegegeven ter uitleg van het dagboek. Deze hebben zij op hun computer ingevuld en per e-mail teruggestuurd, waardoor zij niet gelimiteerd waren tot de ruimte voor opmerkingen.

Participant

In te vullen door de participant: (Naam), (Leeftijd), (Beroep/Studie).

Uitleg tabel (pagina 2)

Datum en tijd: Noteer de datum en tijd van de dag waarop u de aflevering(en) bekeek. Doe dit per sessie opnieuw. Wanneer u dus op twee momenten op een dag een aflevering hebt gekeken, noteert u dit op aparte regels. Als u twee of meer afleveringen achter elkaar hebt gekeken, neem hier dan één regel voor. Wanneer u de exacte tijd niet meer weet, noteer een schatting.

Wie: Noteer in deze kolom met wie u de aflevering(en) heeft gezien.

Aflevering(en): Noteer het cijfer van de aflevering(en) die u tijdens deze sessie hebt gezien.

Dit is tevens terug te vinden in de geschiedenis van uw Netflix-account bij ‘onlangs bekeken’.

Opmerkingen: Noteer hier motivaties waarom je hebt besloten om slechts één aflevering te kijken of juist meerdere. Bijvoorbeeld afwegingen die je hebt gemaakt om te stoppen of juist door te gaan met kijken. Noteer tevens hoe u de sessie heeft ervaren. Wat voor plezier heeft u eraan beleefd, of heeft u er eigenlijk spijt van? Noteer dit zo uitgebreid mogelijk!

Belangrijk: Pas uw kijkgedrag niet aan op mijn onderzoek. Kijk het seizoen zoals u het gewoonlijk ook zou doen. U hoeft het seizoen niet in het geheel te hebben gekeken voordat u het dagboek weer bij me moet inleveren.

Uiterste inleverdatum: 20 maart 2015, voor 00:00 uur 's nachts. Ik zal u een herinneringsbericht sturen.

Vragen? Ik ben te bereiken op mijn mobiele nummer (0611831931) of per e-mail

(l.j.fransen@students.uu.nl).

Voorbeeld:

Tabel 1: Voorbeeld dagboek seizoen 3 HOUSE OF CARDS

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
27-02-2015	Alleen	12:00 – 15:00	1+2+3	Het liefst wilde ik nog verder kijken maar ik moest naar college. Het was plezierig om de eerste drie afleveringen achter elkaar te zien omdat ik zo weer goed in het verhaal kwam.
27-02-2015	Alleen	21:00 – 22:00	4	Ondanks de cliffhanger ben ik gestopt met kijken omdat ik nog wat afleveringen wil bewaren voor de volgende dagen.
28-02-2015	Alleen	09:00 – 10:00	5	Ik ben gestopt met kijken omdat ik naar m'n werk moest. Ik heb er spijt van dat ik toch nog de hele aflevering heb afgekeken omdat ik te laat op mijn werk kwam.
Etc.				

Bijlage 7: Dagboeken respondenten

Participant

Naam: Alexine

Leeftijd: 22

Beroep/Studie: Business Manager Leegstandbeheer / MA EU-studies

Tabel 2: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Alexine

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
27/02/2015	Alleen	00:30 am - 1:30 am	1	Release van het seizoen dus na VrijMiBo 1 aflevering gekeken voor ik in slaap viel.
28/02/2015	Alleen	9:00 am - 13:00 pm	2+3+4+5	Vrije zaterdagochtend dus tijd zat. Na 4 afleveringen toch nog maar ook wat andere dingen gaan doen.
07/03/2015	Alleen	10:00 am - 14.00 pm	6+7+8+9	Zie bovenstaand.
07/03/2015	Alleen	21:00 pm - 00:00	10+11+12	Laatste bewaard; balen hoe snel je er een seizoen doorheen jaagt!
08/03/2015	Alleen	10:00 am - 11.00 am	13	Laatste aflevering gezien! Het is maar goed dat ik door mijn drukke baan alleen in het weekend kan kijken. De vorige twee seizoenen was ik nog student en toen joeg ik er met gemak een seizoen in minder dan drie avonden/nachten doorheen.

Participant

Naam: Anne

Leeftijd: 20

Beroep/Studie: bestuurskunde (Erasmus universiteit)

Tabel 2: Dagboek house of cards seizoen 3 – Anne

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
27-2-15	Alleen	11:00-12:00	1	Mijn moeder kwam op visite dus toen heb ik hem maar weer uitgezet
27-2-15	Alleen	20:00-22:00	2+3	ik zou samen kijken met mijn vriend, maar hij had overdag twee en drie ook al gezien dus ik ging zo ver kijken als hij was.
28-2-15	Samen met vriend	11:00-18:00	4-8	Dit was wel de main activity deze dag. Ondanks dat aflevering drie een beetje teleurstellend was hebben we onverminderd de hele dag gekeken, met af en toe tien minuten pauze om wat te eten. 'S avonds hadden we een etentje en konden we (helaas) niet kijken.
1-3-15	Samen met vriend	13:00-17:00	9-11	Ook dit was weer zo'n af-en-aan-kijk-dag. We stopten om 17:00 om te gaan koken, daarna wilde ik graag boer zoekt vrouw zien (haha) en hij top gear
1-3-15	Samen met vriend	23:00-1:00	12+13	In bed toch even het seizoen afgekeken... Toen speculerend over seizoen 4 in slaap gevallen.

Participant

Naam: Arjan

Leeftijd: 34

Beroep/Studie: Journalist

Tabel 3: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Arjan

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
27-02-15	Alleen	19:00-00:30	1+2+3+4+5+6	Gestopt omdat ik ga slapen. Eerste aflevering vond ik heerlijk, daarna kakte het in en bij aflevering 4 werd het weer beter. Ik hoop dat het een stijgende lijn betekent.
28-02-15	Alleen	11:00-19:00	7+8+9+10+11	Met tussenpozen. Ik wil wel verder kijken, maar ik heb écht wat anders te doen. En dat ik wil verder kijken komt alleen door aflevering 11. Het is een nogal tegenvallend seizoen.
01-03-15	Alleen	18:00-20:00	12+13	Na een dagje werken, lekker de 2 laatste afleveringen kijken. Ik kan niet wachten op seizoen 4 en niet omdat s03 zo goed was, maar juist het tegenovergestelde. Een minder leuk seizoen dan 3 kan niet. Blij dat we het minst leuke seizoen van de serie nu gehad hebben. Maar... wel een cliffhangertje hoor. Poe, poe.

Participant

Naam: Bas

Leeftijd: 20

Beroep/Studie: Liberal Arts and Sciences, derdejaars

Tabel 4: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Bas

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
30 februari	Alleen	22-23	1	Aflevering samen met ouders gekeken, zij gingen naar bed dus

				ben ook maar gestopt. Wel jammer maar, het was niet super spannend.
31 februari	Alleen	17-18 + 21:30-22:30	2+3	Aflevering voor het eten, toen eten, daarna was er iets leuks op tv, daarna weer verder gekeken. Zondag vroeg werken dus niet te laat gemaakt.
1 maart	Alleen	21-23	4+5	Had de tijd maar na een lange dag werken was ik rond 23u echt te moe om verder te kijken.
2 maart	Alleen	17-18	6	Ik eet op maandag altijd alleen, dus heb ik een aflevering gekeken op de laptop tijdens het eten, moest om 18:15 weg.
3 maart	Alleen	16-17	7	Ik had aan het eind van de middag een uurtje over, wilde ontspannen maar had niet genoeg tijd voor twee afleveringen.
5 maart	Alleen	10:30-11:30	8	Ik had tijd over 's ochtends, ik moest om 11:45 op de fiets naar college
7 maart	Alleen	19:30-20:30	9	Hele dag gewerkt, had na het eten behoefte om een uurtje op de bank te liggen want had 's avonds nog een afspraak om 21:00u, heb daarom maar een aflevering gekeken.
8 maart	Alleen	17-23	10-13	Had de hele dag vrij, ben na studeren even gaan kijken, tussendoor wel gegeten. Dacht dat ik 1 of 2 afleveringen zou doen maar door de cliffhangers heb ik toch maar door gekeken. De laatste twee afleveringen waren de beste van het hele seizoen.

De laatste keer (aflevering 12) was de enige keer dat ik niet wilde stoppen. De rest vond ik helemaal niet erg om in delen te kijken. Er zaten weinig cliffhangers in het seizoen.

Participant

Naam: Bram

Leeftijd: 28

Beroep/Studie: Werkloos

Tabel 5: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Bram

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
09-03-2015	Alleen	19.00 – 20.00	1	Ik wil graag nog een aflevering kijken, maar ik moet eerst opdrachten maken voor een workshop die ik morgen heb. Ik moet weer even in de serie komen omdat ik me niet alles uit het vorige seizoen meer kan herinneren.
09-03-2015	Alleen	22.15 – 23.15	2	Ik heb trek, dus ik ben na deze aflevering even gestopt met kijken om eten klaar te maken. Ik zit weer helemaal in de serie en heb zin om verder te kijken.
09-03-2015 10-03-2015	Alleen	23.30 – 1.30	3+4	Ik was eigenlijk van plan om drie afleveringen te kijken, maar toen kwam mijn broer thuis met een verhaal dat hij kwijt moest. Hierdoor had ik geen tijd meer voor de derde aflevering.
10-03-2015 11-03-2015	Alleen	23.00 – 02.00	5+6+7	Ik heb wel zin om nog een aflevering te kijken, maar het lijkt me verstandiger om te gaan slapen.
11-03-2015	Alleen	11.45 – 12.45	8	Eigenlijk had ik al moeten beginnen met het schrijven van een sollicitatiebrief, maar ik heb toch toegegeven aan het kijken van nog een aflevering. Ik werd bij de vorige afleveringen vaak

				afgeleid door de Nederlandse ondertiteling. Nu ik heb uitgevonden hoe ik de ondertiteling verander naar het Engels hoef ik bijna niet meer terug te spoelen.
11-03-2015	Alleen	21.00 – 23.00	9+10	Ik begin wat moe te worden, dus ik laat het hierbij voor vandaag. Het is wel spannend!
13-03-2015	Alleen ☹	17.00 – 20.00	11+12+13	Gisteren had ik helaas geen tijd, dus vandaag kon ik eindelijk de rest kijken. Het was weer een leuk seizoen!

Participant

Naam: Danielle

Leeftijd: 22 jaar

Beroep/Studie: MA Contemporary Curatorial Practice

Tabel 6: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Danielle

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
28-02-2015	Alleen	21:18-23:03	S3E1 S3E2	Aflevering 1 en 2 heb ik in één ruk gekeken, ik was al moe voordat ik begon maar het was zo spannend dat ik toch door bleef kijken. Het is gewoon te verleidelijk als er staat: de volgende aflevering begint over 15 seconden, dan krijg je er alweer meteen zin in!
01-03-2015	Alleen	11:50-12:40	S3E3	Deze aflevering heb ik in haast gekeken, mijn ouders kwamen om 13:00 aan op het station maar ik moest en zou de aflevering afkijken, want mijn ouders bleven 2 dagen bij mij slapen dus dan

				zou er niks van komen. Daarna dus snel naar het station gerend.
03-03-2015	Alleen	17:00-17:48	S3E4	Na een lange en vermoeiende collegedag toch maar besloten om een aflevering te kijken, na één had ik weer veel meer zin om verder te kijken, maar ik moest naar een opening van een tentoonstelling.
04-03-2015	Alleen	16:43-21:30	S3E5 S3E6 S3E7 S3E8	Een erg goede reden voor mij om te bingewachten is als ik een enorme kater heb: dit was vandaag het geval. Na de hele dag in bed te hebben gelegen lekker lui 4 afleveringen gekeken, om vervolgens weer verder te slapen. Perfecte dagindeling als je brak bent!
05-03-2015	Alleen	13:13-16:45 3 afleveringen 18:18-20:00 2 afleveringen	S3E9 S3E10 S3E11 S3E12 S3E13	Ik wist op dit moment dat ik heel veel moest studeren, maar ik had het idee dat als ik het niet vandaag zou afkijken, dat ik dan de hele tijd zou willen weten hoe het verder zou gaan. Dus ik heb besloten om de hele serie af te kijken zodat ik daarna weer verder kon met belangrijke studiedingen.

Participant

Naam: Frank

Leeftijd: 27

Beroep/Studie: Accountant / Student Nyenrode MSc Accountancy

Tabel 7: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 - Frank

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
--------------	------------	-------------	-----------------------	--------------------

27-02-2015	Alleen	18:00 – 19:30	1+2 (helft)	Uit mijn studie meteen Netflix aangezet en House of Cards gekeken. Omdat ik 's avonds nog een repetitie had heb ik het de tweede aflevering maar half kunnen kijken.
28-02-2015	Alleen	Gedurende de hele dag	2 (helft), 3 t/m 5	's Ochtends eerst de helft van gisteravond afgekeken, en daarna gedurende de dag nog 3 afleveringen gezien.
01-03-2015	Alleen	Gedurende de hele dag	6-8	Vrije zondag, dus verspreid over de dag een paar afleveringen gezien.
02-03-2015	Alleen	19:00 – 20:00	9	Uit mijn werk nog een aflevering gekeken, gestopt omdat ik nog moest studeren.
04-03-2015	Alleen	22:00 – 23:00	10	Na het studeren 'als beloning' voor het slapen gaan nog een aflevering gezien.
05-03-2015	Alleen	19:00 – 20:00	11	Uit mijn werk nog een aflevering gekeken, gestopt omdat ik nog moest studeren.
07-03-2015	Alleen	10:00 – 12:00	12-13	Omdat ik nu wilde weten hoe het zou aflopen, de laatste afleveringen achter elkaar gezien. Haat aan de cliffhanger van dit seizoen.

Participant

Naam: Frin

Leeftijd: 24

Beroep/studie: Master Audiovisuele Kunsten – communicatiemanager Cinema Galerics

Tabel 8: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 - Frin

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
27-02-2015	Alleen	09:30 – 10:30	1	Ik had het oorspronkelijk plan om de eerste aflevering van het nieuwe seizoen op groot scherm te bekijken rond avondtijd. Ik wou hiervoor vrienden uitnodigen. Toen ik echter wou nagaan of het nieuwe seizoen al beschikbaar was, was de drang daadwerkelijk te groot om niet te kijken. Alvorens aan mijn dagtaken te beginnen begon ik dan ook met aflevering 1. We kennen allemaal ondertussen wel het kinderlijk enthousiasme
27-02-2015	Alleen	14:00 – 15:00	1	Als pauze keek ik naar aflevering 2 van het nieuwe seizoen. Deels ook om mijn gedachten te verzetten. Deze bleek echter spannender dan aflevering 1 dus moest ik met spijt de pc toeklapsen toen de orde van de dag weer riep.
28-02-2015	Alleen	17:30 – 18:30	1	Ik kon me moeilijk concentreren op het werk dus heb als ontspanning naar House Of Cards gekeken vanuit de zetel. Daarna terug naar het werk tot 1u in de nacht.
01/03/15	Alleen	07:00 – 09:00	2	Om wakker te worden keek ik via de iPad naar twee afleveringen house of cards. De bedoeling was uiteraard om 1 aflevering te kijken, maar eens je tijd hebt... .
01/03/15	Alleen	23:00 – 01:00	2	Mijn vriendin wou gaan slapen. Zijzelf kijkt geen house of cards. Meekijken kan dus niet. Om toch bij haar te zijn heb ik bij haar in bed gekeken naar 2 afleveringen

				house of cards. Ik ben vooral gestopt omdat de batterij bijna leeg was.
02/03/15	Alleen	08:30-09:30	1	Aflevering bekeken bij het wakker worden.
02/03/15	alleen	12:45 – 13:30	1,5	Anderhalve aflevering bekeken tijdens het middageten. Ik zette de tweede aflevering stop om verder te kunnen werken.
02/03/15	Alleen	23:30 – 01:00	1,5	Ik bekeek de andere helft van de aflevering die ik heb gestopt en ben door spanning blijven kijken naar de volgende aflevering.
03/03/15	Alleen	07:30 – 9:30	2	Ik merkte deze ochtend pas dat ik nog maar twee afleveringen te gaan had. Hopende op een mooie ontknoping of toch wat extra spanning heb ik ze dan maar allebei uitgekeken. Toegegeven, ik schrok van mezelf. Wetende dat ik een dikke 500 minuten met Frank Underwoord heb doorgebracht in de afgelopen kleine week. Een verslaving, vast. Ik vond dit seizoen echter maar matig waardoor ik niet altijd even aandachtig keek naar de serie.

Participant

Naam: Gerrit

Leeftijd: 56

Beroep/Studie: Manager van farmaceutisch bedrijf

Tabel 9 Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 - Gerrit

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
1-03-2015	GF + MR	21:00	1,2,3	Op 1 maart begonnen i.v.m. vakantie daarvoor, na werk 2 afleveringen gekeken en konden moeilijk stoppen maar moesten wel i.v.m. op tijd naar bed en

				volgende dag vroeg op, anders meer bekeken, erg leuk en spannend!
Tussen 1 en 5 maart niet gekeken doordat laptop geen goede Netflix ontvangst had, anders wel gedaan				
5-03-2015	GF + MR	21:00	4,5	Weer spannend, te weinig tijd om derde aflevering te kijken want donderdagochtend vroeg op.
13-03-2015	GF + MR	20:30	6,7	Vrijdagavond, in slaap gevallen bij aflevering 2.
14-03-2015	GF + MR	21:00	8,9	Zaterdagavond, te moe om meer afleveringen te kijken.
15-03-2015	GF+MR	21:00	10, 11	-
20-03-2015	GF + MR	21:00 – 22:00	12	Ene laatste aflevering vrijdagavond, te moe voor laatste aflevering, viel bijna in slaap. Vrijdag eind van de week altijd moe.
21-03-2015	GF + MR	16:30 – 17:30	13	Laatste aflevering zaterdag eind van de middag.

Participant

Naam: Herma

Leeftijd: 26

Beroep/Studie: Masterstudente Film- en Televisiewetenschappen

Tabel 10: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Herma

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
27-02-2015	Alleen	22.20-22.30	27	Eerste 10 minuten gekeken om te kijken of Doug nog leefde. Ja dus. Het is laat (nou ja, laat... ik ben vooral moe) en ik kijk

				morgenochtend wel verder. Heb nu iig een beginnetje gemaakt.
01-03-2015	Met Christien (mijn zus+huisgenoot)	17.00-17.50	27	Aflevering maar even helemaal opnieuw gekeken omdat Christien nog niet begonnen was. Niet doorgekeken omdat we ook allebei nog andere dingen te doen hadden.
05-03-2015	Met Christien	15.35-16.25	28	We hadden afgesproken om samen weer een aflevering te kijken als een soort beloning voor studeren/werken. We wilden wel verder kijken, maar kon niet omdat we nog een afspraak hadden.
06-03-2015	Met Christien	16.45-17.35	29	Nu had ik wel verder willen kijken, want het was best spannend. Maar nu hebben we een soort van afgesproken om samen verder te kijken en Christien kon niet nog een aflevering kijken nu.
07-03-2015	Met Christien	19.05-19.50	30	Bizar einde... wederom wel verder willen kijken, maar helaas: weer een afspraak.
08-03-2015	Met Christien	14.45-15.45 (met korte pauze tussendoor)	31	Een aflevering was nu wel voldoende. Het was een beetje kabbelend, niet echt een enorme cliffhanger...
14-03-2015	Met Christien	10.55-11.45	32	Echt een hele goede aflevering. Had eigenlijk wel door willen kijken maar was ook moe omdat ik niet lekker ben, dus ook niet zo'n goede concentratie.
15-03-2015	Met Christien	12.25-13.30 (met lunchpauze tussendoor)	33	Ook een goede aflevering. Ik ben eigenlijk wel in de stemming om de hele dag te kijken, maar vind het ook wel leuk om het gewoon samen af te kijken nu en Christien moet zo weg.

20-03-2015	Met Christien	12.50-13.40	34	Beetje een mwah-aflevering. Het is bovendien eigenlijk veel te lekker weer om binnen te zitten, dus we kijken maar niet door.
------------	---------------	-------------	----	---

Participant

Naam: Jacob

Leeftijd: 23

Beroep/Studie: Student Eventmanagement

Tabel 11: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 - Jacob

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
27-02-2015	Alleen	10u 13u	1,2,3	Ben gestopt omdat ik om 13u een afspraak had. Was net iets te laat maar kan moeilijk halverwege een aflevering stoppen.
28-02-2015	Alleen	22u 24u	4,5	Wou verder kijken maar moest de volgende dag weer werken.
1-03-2015	Alleen	20u 22u	6,7	Moest daarna verplicht socializen met mijn huisgenoten.
2-03-2015	Alleen	22u 24u	8,9	-
3-03-2015	Alleen	12u 14u	10,11	Moest toen naar college
3-03-2015	Alleen	16u 18u	12,13	Kon niet wachten op het einde dus ben direct weer verder gegaan toen ik thuis kwam.

Participant

Naam: Jacobien

Leeftijd: 23

Beroep/Studie: Masterstudent Cultureel management

Tabel 12: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Jacobien

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
27-2	Alleen	11:30 – 13:30	1 en 2 (driekwart)	Ik moet zoveel doen vandaag en de zon schijnt maar kan mezelf niet weerhouden om te beginnen met kijken!
28-2	Alleen	17:00-17:30	Laatste deel aflevering 2	Gestopt met kijken om te genieten van het lekkere weer
28 -2	Alleen maar met jacob via de whatsapp!	22:00 – 00:00	3 en 4	Gestopt met kijken omdat ik in slaap viel
29-2	Alleen	11:00 – 15:30	5-8	Heb ik al zo veel gekeken? Oeps! Tijd voor een break
29-2	Alleen	17:00 – 19:00	9,10	Stop om te eten en te socialisen met mijn huisgenoot
29-2	Alleen	20:00 – 22:00	11-12	Gestopt met kijken om boer zoekt vrouw te kijken
29-2	Alleen	22:30 – 23:30	13	Oeps.. this just really happened..

Participant

Naam: Jeannet

Leeftijd:36

Beroep/Studie: behandelaar klachten bij Menzis

Tabel 13: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Jeannet

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
1 maart 2015	Alleen	19:30 - 21:30	1 + 2	Maar 2 afleveringen gekeken omdat er een tv programma op was dat ik wilde zien. Erg fijn om weer House of Cards te kunnen kijken.
2 maart 2015	Alleen	19:45 - 22:30	3+4+5	Gestopt met kijken omdat ik de volgende dag moest werken. Met moeite gestopt. Ik zit inmiddels weer helemaal in de serie.
4 maart 2015	Alleen	20:10 - 22:00	6 +7	Er zat nu 2 dagen tussen deze kijk sessie en de vorige omdat ik dinsdag een andere afspraak had. Eigenlijk te moe om vanavond te kijken maar uiteindelijk toch twee in plaats van 1 aflevering gekeken omdat ik te nieuwsgierig was naar de volgende aflevering.
10 maart 2015	Alleen	19:30 - 22:10	8 + 9 + 10	Eindelijk weer tijd om te kijken. Lekker met een dekentje en een glas wijn op de bank. Gestopt omdat ik op tijd naar bed wilde gaan.
11 maart 2015	Alleen	19:15 - 22:00	11 + 12 + 13	Laatste etappe. Ik heb er zin in maar toch ook weer niet. Na vanavond weer even afkicken van house of cards.

Participant

Naam: Kelly

Leeftijd: 22

Beroep/Studie: MA Film –en Televisiewetenschap

Tabel 14: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Kelly

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
27-2-2015	Alleen	21.30 – 00.15	1 + 2 + 3	Tijdens de eerste aflevering was ik afgeleid tijdens het kijken door mijn mobiele telefoon. Door het ontbreken van een terugblik was het in het begin nogal ingewikkeld, waardoor ik af en toe afdwaalde. Ik heb nog twee afleveringen gekeken i.v.m. de cliffhangers. Ik ben altijd benieuwd naar wat er in de volgende aflevering gebeurt. Ik ben gestopt met kijken op het moment dat ik heel moe werd en mijn ogen af en toe dichtvielen. Ondanks dat ik dan nog steeds benieuwd ben naar aflevering 4 weet ik dat het geen nut heeft om door te kijken, omdat ik de afleveringen dan maar half kan volgen en dat vind ik zonde.
2-3-2015	Alleen	21.30 – 23.15	4 + 5	Ik begon met het idee om één aflevering te kijken en daarna direct te gaan slapen. Blijkbaar werkt dat niet bij mij, want gelijk toen aflevering 4 afgelopen was dacht ik “ach, nog eentje dan, kan best.” Ik wil graag zo snel mogelijk weten hoe de hele serie verloopt. Normaal gesproken zou

				ik een seizoen in 1 of 2 dagen helemaal kijken, maar vanwege de drukte op school kan dat nu helaas niet. Na aflevering 5 ben ik wel gestopt met kijken, omdat ik de volgende dag vroeg op moest om aan school te werken. Ik werd ook moe, waardoor ik de aflevering niet zo goed zou kunnen volgen.
4-3-2015	Alleen	9.30 – 11.15	6 + 7	Ik ben begonnen met kijken om rustig wakker te worden. Deze afleveringen vond ik leuker dan de voorgaande. De spanningen tussen Claire en Francis kregen nu de overhand. Ik ben gestopt met kijken, omdat ik verder moest met school. Daarnaast beseft ik me ook veel te goed dat ik nu al over de helft van het aantal afleveringen ben.. Zo zonde dat een seizoen ook een einde heeft.
5-3-2015	Alleen	14.30 – 16.30	8 + 9	Ik had even niks te doen, dus ik besloot verder te gaan met het kijken van House of Cards. Toen aflevering 8 was afgelopen was het half 4. Normaal kijk ik standaard om 4 uur een programma op televisie. Dit programma heb ik opgenomen om nog een hele aflevering van house of cards te kunnen kijken. Door de cliffhangers wil ik blijven kijken.
5-3-2015	Alleen	22.45 – 2.10	10 + 11 + 12 + 13	Ik was van plan om slechts twee afleveringen te kijken, maar toen ik na aflevering 11 nog niet moe genoeg was om te slapen en ik heel benieuwd was naar het einde van het seizoen ben ik door

				<p>blijven kijken. Ik vind het sowieso fijner om 's avonds series te kijken, omdat ik dan minder afleiding heb om me heen (geluiden van buiten en van mijn telefoon bijvoorbeeld.) Los van dat ik heel benieuwd was naar het einde, baalde ik ook ontzettend toen ik klaar was met kijken. Als je een serie aan het volgen bent zoals House of Cards die in zijn geheel te bekijken is, heb je gewoon altijd wat te doen. Dat valt nu weer weg en het ellendige wachten tot seizoen 4 is begonnen. De serie had wel een heerlijk sterk einde; kan niet wachten.</p>
--	--	--	--	---

Participant

Naam: Lars

Leeftijd: 26

Beroep/Studie: Account/project manager

Tabel 15: Dagboek seizoen 3 HOUSE OF CARDS – Lars

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
28-02-2015	alleen	21:00	1	Voordat ik de stad in ging HOC gekeken omdat ik hem MOEST zien was tenslotte al een dag te laat.
01-03-2015	Alleen	17:00	2+3+4	Lazy sunday beetje doorkijken thuis op de bank. Thuisbezorgd besteld omdat ik geen zin had om te koken omdat ik verder wilde kijken

02-03-2015	Alleen	22:00	5+6	Ik ging extra vroeg naar bed omdat ik verder wilde kijken in bed en heb m'n schema er op aangepast
03-03-2015	Met huisgenoot	18:00	7+8	We moesten begin van aflevering 8 weg omdat we moesten sporten maar ik had het liefst even verder willen kijken
03-03-2015	Alleen	23:00	8	Voordat ik naar bed ging heb ik nog even de rest van de aflevering gekeken
04-03-2015	Alleen	23:00	9	Geprobeerd om de aflevering te kijken voordat ik ging slapen maar ik viel na 10 inuten al in slaap
05-03-2015	Alleen	23:30	9	Aflevering afgekeken waar ik gisteren aan was begonnen
07-03-2015	Alleen	14:00	10+11+12	Middagje niks te doen dus flink doorgekeken. Ik heb de laatste aflevering niet gekeken omdat ik met mn huisgenoot had afgesproken om die samen te kijken. Het liefst keek ik natuurlijk door!
09-03-2015	Met huisgenoot	19:00	13	Bordje eten gekookt en samen op de bank gekeken. Er helemaal klaar voor gaan zitten wat een kut cliffhanger/..

Participant

Naam: Maikel

Leeftijd: 23

Beroep/Studie: Kunstmatige Intelligentie

Tabel 16: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Maikel

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
27-02-2015	Vriend	18.50-19.20	Eerste stuk van 1	Gestopt omdat we echt weg moesten naar een afspraak.
28-02-2015	Alleen	02.30-02.50	Einde aflevering 1	Toch nadat ik terug kwam van een feestje even het einde van de laatste aflevering gekeken omdat we op een raar moment gestopt

				waren. Daarna wel zo moe dat ik ben gaan slapen.
28-02-2015	Alleen	13.30-18.30	2,3,4,5,6	Eerst even boodschappen gedaan en kamer schoongemaakt zodat ik daarna in alle rust kon kijken. Gestopt om eten te maken en even wat andere dingen te doen die gedaan moesten worden. Was wel fijn om heel even iets anders te doen dan je blind staren op die serie.
28-02-2015	Alleen	19.15-22.20	7,8,9	Toch direct weer begonnen terwijl ik nog aan het eten was, wou toch te graag weten hoe het verder zou gaan. Gestopt om even de samenvattingen van het voetbal te kijken.
28-02-2015	Alleen	23.30-01.30	10, 11	Wou eigenlijk nog doorkijken na deze twee, maar toch besloten om het niet te doen, omdat ik behoorlijk moe werd en het zonde zou vinden om de laatste afleveringen niet helemaal mee te krijgen.
01-03-2015	Alleen	10.40-12.30	12, 13	Direct na het opstaan begonnen en geen moment getwijfeld of ik ze allebei ging kijken.

Participant

Naam: Merel

Leeftijd: 24

Beroep/Studie: Master Kunsten, Cultuur en Media

Tabel 17: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Merel

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
--------------	------------	-------------	-----------------------	--------------------

27-02-15	Alleen	14. 17-15.15	1	Een aflevering gekeken omdat ik daarna dingen moest doen. Ik moest weer even inkomen, wist niet meer zo goed wat er aan het einde van het tweede seizoen was gebeurd. Maar ik denk dat deze aflevering weer veel goeds beloofd.
01-03-15	Alleen	15.30-1630	2	Tussen activiteiten door een aflevering gekeken, daarom geen tijd om er nog een te kijken.
02-03-15	Alleen	12.00-15.00	3,4,5	Was een rottag, dus ik zocht afleiding. Door drie afleveringen achter elkaar te kijken kwam ik wel weer wat meer in de serie.
10-03-15	Alleen	12.30-14.30	6,7	Begonnen met kijken, besloten een tweede aflevering te kijken, maar dat duurde toch wat lang, dus had er liever maar één gekeken.
16-03-15	Alleen	18.30-21.45	8,9,10	Ik was een avondje alleen, dus besloot weer even wat 'in te halen', heb tijdens de laatste aflevering half gekeken, tegelijkertijd wat andere dingen gedaan. Daarna opgehouden met kijken, omdat ik mijn aandacht niet meer bij de serie had.
18-03-15	Alleen	15.15-17.15	11,12,13	Was van plan één aflevering te kijken tussen het studeren door, maar het werden er drie. Niet meer, want dit seizoen is alweer voorbij.

Participant

Naam: Ruth

Leeftijd: 23

Beroep/Studie: Student Cultural Economics and Entrepreneurship (Erasmus University Rotterdam)

Tabel 18: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Ruth

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
27-02-2015	Alleen	12:00 – 15:00	1+2+3	Het liefst wilde ik nog verder kijken maar ik moest naar college. Het was plezierig om de eerste drie afleveringen achter elkaar te zien omdat ik zo weer goed in het verhaal kwam.
27-02-2015	Alleen	21:00 – 22:00	4	Ondanks de cliffhanger ben ik gestopt met kijken omdat ik nog wat afleveringen wil bewaren voor de volgende dagen.
28-02-2015	Alleen	09:00 – 10:00	5	Ik ben gestopt met kijken omdat ik naar m'n werk moest. Ik heb er spijt van dat ik toch nog de hele aflevering heb afgekeken omdat ik te laat op mijn werk kwam.

Participant

Naam: Saminna

Leeftijd: 24

Beroep/studie: Journalistiek

Tabel 19: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Saminna

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
28-02-2015	Samen (vriend Stefan, waarmee ik samenwoon. Geldt voor de gehele tabel!)	19:00-21:00	1 en 2	<p>Als echte HoC-fan zette ik de eerste aflevering van het seizoen met vol enthousiasme aan. Aan het einde van de eerste aflevering was het wel duidelijk: we konden de serie niet uitzetten. Het verhaal was meteen weer sterk en ik was erg benieuwd hoe het verder zou gaan. Daarnaast hebben de fans een lange tijd op het nieuwe seizoen moeten wachten, dus als je de serie dan eindelijk weer kan zien, ben je snel weer verslaafd.</p> <p>Wel moest ik die avond naar een verjaardag, maar als we meteen de tweede aflevering aan zouden zetten, zouden we dat net redden. Dat was waarschijnlijk ook de reden waarom we niet drie afleveringen hebben gekeken.</p> <p>Het was erg fijn om meteen weer helemaal mee te gaan in politieke spelletjes van Frank Underwood en met het kijken van twee afleveringen heb je de honger naar de serie ook weer een beetje gestild. Wel kwam ik uiteindelijk toch te laat aan op die verjaardag. Want in mijn behoefte om nog een aflevering te kijken, was ik even vergeten dat je niet zonder in de spiegel te kijken de deur uit kunt gaan. Mij werd gevraagd waarom ik zo laat was. Ik antwoordde dat het nieuwe seizoen van HoC uit was. Het werd me niet in dank afgenomen, maar goed. Voelde me wel wat schuldig, maar aan de andere kant zat ik weer helemaal in het nieuwe seizoen. Ook wat waard.</p>
01-03-2015	Samen	22:00-23:00	3	<p>Aan het einde heb ik nog geprobeerd mezelf over te halen nog één te kijken, door de cliffhanger. Uiteindelijk toch besloten het niet te doen. Drukke dag qua werk die dag erna, dus zou nachtrust kosten om wél een aflevering te kijken. Daarnaast: als je jezelf overhaalt om een tweede aflevering te kijken, is vaak het hek van de dam. Dan lijkt een derde ook aantrekkelijk. Op het moment van beslissen voelt dat stom, want waarom slapen als je ook een topserie kunt kijken? Maar de dag erna ben je er blij mee, want dan heb je niet je slaap verruild voor Underwood.</p>

04-03-2015	Samen	21:00-22:00	4	Gestopt met kijken omdat ik nog een artikel moest afschrijven. Eigenlijk was het al helemaal niet de bedoeling dat ik een aflevering keek, want ik had op dat moment aan het werk moeten zijn. Blij dat ik het bij één aflevering heb gehouden, anders kwam het werk niet af.
06-03-2015	Samen	18:45-19:45	5	Ik had weer een verjaardag, maar wilde mezelf niet voor schut zetten door weer te laat te komen omdat ik een serie zat te kijken. Was jammer dat ik niet kon blijven hangen om nog een aflevering te kijken, maar het weekend is nog jong.
07-03-2015	Samen	18:55-19:53	6	Maar één aflevering gekeken, omdat er een voornemen lag die avond nog naar de bioscoop gegaan. Bleek uiteindelijk dat de film al om 20:15 draaide, maar daar kwamen we pas achter toen deze aflevering afgelopen was. Dus eigenlijk ben ik door deze aflevering vergeten te kijken hoe laat ik de deur uit moest. Toen besloten we Netflix toch maar uit te laten.
07-03-2015	Samen	21:30-22:28	7	Als je dan toch thuisblijft, wordt hier al snel weer House of Cards aangezet. Aflevering 6 eindigde vrij spannend, dus was ergens ook wel fijn om nog een aflevering te kijken. Hierna zijn we echter wel gestopt met kijken. Ik wil niet te snel door het seizoen heen gaan (wat niet lukt), omdat je nog zo lang moet wachten op het nieuwe seizoen. Ergens is echter wel deze poging rustig aan te doen nu al gefaald.
08-03-2015	Samen	22:25-00:20	8 en 9	Deze aflevering kijken was misschien niet zo'n goed idee. Het was iets te laat om nog een serie te gaan kijken, maar toch was ik benieuwd hoe de serie verder zou gaan. Na één aflevering lette ik niet op en begon natuurlijk automatisch de nieuwe aflevering, die wel weer uitlokte verder te kijken. Best wel spijt van, want de wekker gaat vroeg op maandag. Dag erna was het vooral voelbaar. Beetje jammer, dit.
11-03-2015	Samen	22:05-23:05	10	Eén aflevering maar, want de wekker gaat vroeg morgen. Nog wel even overlegd of we er niet gewoon nog een aflevering achteraan zouden gooien, maar besloten dat nachtrust ook iets waard is.
12-03-2015	Samen	22:10-23:10	11	Je kunt echt merken dat de serie nu snel afloopt, want de spanning loopt hard op. Dat maakt het nog moeilijker om maar één aflevering te kijken. Ik wilde heel graag doorkijken, want ik zat op het puntje van m'n stoel. Maar...misschien minder verstandig, want dan is het hek van de dam. Dus: het, met moeite, bij één aflevering gelaten.
14-03-2015	Samen	12:33-13:30	12	We keken deze aflevering brak in bed. Het is ergens al erg genoeg als je om half 2 nog in bed ligt, dus het leek me niet een goed idee nog een aflevering te kijken. Wat heel moeilijk is, want het seizoen is nu bijna afgelopen en het wordt echt heel spannend.
14-03-2013	Samen	17:51-18:50	13	Tja, verder kijken kan nu niet meer. Het was erg spannend en ergens vind ik het jammer dat ik de serie nu al uitgekeken heb.

Participant

Naam: Sarah

Leeftijd: 27

Beroep/Studie: student Film- en Televisiewetenschappen

Tabel 20: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Sarah

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
28 februari	Met mijn vriend, Clint	22.00	1 (hoofdstuk 27)	Ik wilde het liefst nog verder kijken, maar was ontzettend moe en viel in slaap.
1 maart	Met Clint	15.00-17.00 21.00-21.50	2 en 3 4	Ik vond twee kijken wel voldoende. Het einde was niet zo spannend dat je meteen nog een aflevering wilde kijken. De 4 ^e hebben we 's avonds nog gekeken, omdat we nog even wilden ontspannen en we toch lekker in de serie zaten. 1 was voldoende, want volgende dag moest m'n vriend heel vroeg op en ik wilde Boer Zoekt Vrouw nog terugkijken.
4 maart	5 met Clint en 6 en 7 alleen	20.00-21.00 en van 21.00-23.00	5, 6 en 7	M'n vriend moest 's avonds weg dus kon er maar 1 meekijken. Ik heb er nog twee meer gekeken, omdat ik nieuwsgierig was en zin had om er een hele avond van te maken. Mijn vriend is morgen alleen thuis en kijkt dan 6 en 7 zodat we aflevering 8 weer samen kunnen kijken. Vooral aflevering 6 vond ik trouwens heel spannend, omdat de moeilijkheden in de relatie tussen

				Claire en Frank nu echt duidelijk werden.
5 maart	Met Clint	20.30-22.30	8 en 9	Ik had eigenlijk nog wel een aflevering willen kijken, maar moet de volgende ochtend vroeg op. Ik vind het ook niet zo erg om nog een aantal afleveringen over te houden voor het weekend.
11 maart	Met Clint	19.30-22.30	10, 11 en 12	Doordat we een druk weekend ander de rug hadden hebben we in het weekend niet meer kunnen kijken. Ik (en Clint) hadden heel graag nog de laatste aflevering willen kijken, maar we wilden er 1 overhouden, voordat we een hele tijd geen HoC meer kunnen kijken. We willen niet dat het alweer over is!!! Voor ons gevoel zitten we er net lekker in!
13 maart	Met Clint	21.00-22.00	13	Superjammer dat het alweer de laatste aflevering was!!! We waren allebei niet verbaasd over het einde. Kon je eigenlijk vanaf de eerste aflevering van dit seizoen al wel aanvoelen. Ik kan niet wachten op seizoen 4.

Participant

Naam: Sylvia

Leeftijd: 24

Beroep/Studie: student MA Film- en Televisiewetenschap

Tabel 21: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Sylvia

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen

28-02-15	Alleen	00:05 – 02:00	1+2	Ik ben gestopt met kijken, omdat ik erg moe begon te worden
02-03-15	Alleen	23:55-01:55	3+4+5	Spannende cliffhanger, maar gestopt omdat het weer erg laat werd
03-03-15	Alleen	00:00-01:00	6	Gestopt met kijken, omdat dag erna vroeg op moest

Participant

Naam: Traci

Leeftijd: 30

Beroep/Studie: journalist

Tabel 22: Dagboek HOUSE OF CARDS seizoen 3 – Traci

Datum	Wie	Tijd	Aflevering(en)	Opmerkingen
27 Feb	Met Elger	12:10 – 14:20	1 en 2	Wij wouden doorgaan maar moesten naar de supermarkt. Eerlijk gezegd ben ik ook heel erg moe vandaag omdat ik naar de kroeg met collega's gisteravond ging en daarom vind ik het prima om een beetje binge watching te doen.
27 Feb	Met Elger	14:40 – 17:30	3, 4, 5	Omdat vandaag de laatste dag van de krokusvakantie is hebben we meerder afleveringen na elkaar gekeken. Gestopt om diner te maken.
27 Feb.	Met Elger	18:00 – 20:00	6 en 7	Gestopt omdat wij niet alles in een avond wou kijken, en omdat mijn ogen eigenlijk een beetje moe zijn.
28 Feb.	Met Elger	16:00 - 17:50	8 en 9	Later begonnen om werk af te maken, en gestopt om diner te maken

28 Feb.	Met Elger	18:40 - 20:30	10 en 11	Gestopt om Archer te kijken. We merken nu dat wij op dit moment niet naar Reddit of IMDB durven te kijken uit angst voor spoilers.
28 Feb	Met Elger	21:00 -22:50	12 en 13	We waren van plan om deze twee te bewaren voor morgen, maar hebben echter besloten om het gewoon vandaag af te ronden.